

τοῦ λιανῆου.

Καὶ λεπυρεῖται τὰς ὡσ τοῦ
μοσχοῦ τοῦ λίβαρου.

Καὶ ὁ ἡγῶν μένος ὡς ἕως μο
ροκέρχων. Φωμῆ κύ. Διω
κόπαρον τοσ φλόγα πυροσ.

Φωμῆ κύ συνατίον τοσ ἔρημον.

Καὶ συνατίσά κσ τηρ ἔρημον καλ.

Φωμῆ κύ καταρτιζομένη δλῶ
φοισ καὶ ἄπο καλὴ ἡδρυνμοῖσ.

Καὶ ἐπὶ τῶν αἰῶν τοῦ πασ τοσ λό
γει. Δόξα κσ τοῦ κατὰ κλω
μον κα τοικίει.

Καὶ κατὰ τῆς κσ ασιλάσ τῆς
τοῦ αἰῶν κσ τὸ χῶ τῶ λαῶ
αἰ τοῦ. Δάσσι.

Κσ τὸ λογιεῖται τοῦ λαοῦ αἰ τοῦ
Εἰρήνη. εἰς τὸ τέλος ψαλμοσ.

Κθ τῶ. Δά. ὃ πέρ τοῦ ἐτ καὶ κίε μδ
τοῦ οἰκον.

Υψώσασε κέ οἱ τι υπελαμδνκ.
καὶ κέ οἱ φραγασ τοῦ εχθροῦ
μου ἐπέ με.

Εξοφῶ μου ἐκεκράζα παροῖσ
καὶ αἰσῶ με. Κίε μδ τῶν

δξῶ δου τηρ ψυχῆ μου.

Εσοσας με ἀπο τῶν κακῶν
ροῦ τῶν ἐτσ λαχκοῦ.

το πᾶν τῶν
το πᾶν τῶν
το πᾶν τῶν

† αἰλαί τε τῶ κνώοις τοῖς αὐτοῦ·
κ αἰδοῖ μοι λογεῖς Θεοὶ ἀληθῆ
τῆς ἡμετέρας αἰσῆς·

Ο πόρ γ' ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ κῆ
ζῶν ἐν τῷ θόλῳ αἰσῆς αὐτοῦ·

Τοῖς ἀπ' ἁπλῆς Θεοῖς τακτῶ
Θεοὶ καὶ εἰς τὸ πρῶτον γαμ
ασις· ἐγὼ δὲ εἰπὼν ἐν τῇ ἐν
Θηρίᾳ μου οὐ μὴ σωλὺ θῶ εἰς
τοῦ αἵματος· κ' ἐν τῷ θόλῳ αἰ
σῆς τοῦ πωρᾶς χουτῶ κώλλει
μου δ' αἰσῆς·

Επίτρεψας δὲ τὸ πρῶτον τοῦ
σου καὶ ἐγὼ ἐν τῇ ταρταρῷ·

Πρὸς σὲ κέ κε κράζομαι καὶ πρ
τοῦ θυμου αἰσῆς·

Τὸ ὅφελός ἐν τῷ αἵματι μου
ἐν τῷ κατακαίρει μὲ εἰς δι
αφθοράν· μὴ ὁμοιολογή
σεται σοι χόσῃ ἡ ἡμῶν· ὅτι
τῇ ἡλῆθει ἡμῶν·

Ηκούσε καὶ ἡλῆθει μὲ·

Κεῖν ἐν τῇ Θεῷ μου·

Επίτρεψας τοῦ κατε τοῦ μου εἰς
χωρᾶς· διέρρηξας τοῦ
πάνκου μου καὶ περὶ ἐξωσας
μὲ ἐν τῇ αἰσῇ·

Οπωσ' αὖ φάλασσι δόξα μου

καὶ οὐκ ἀποταρυσκώ.

Κὺς οὐδ' ἐμνησέτο τοῦ ἀδικῶντος· οὐ
μολογήσεται σοι. **29**

Εὐχαριστῶ τῷ **ΔΑΔ** ἐκ τῆς ἐξουσίας·

Επιστοὶ κ' ἐλήπισσά μ' ἡ βασιλεὺς
χρυσῆς· θείνεις τὸν ἀδικῶντα.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με
καὶ ἐξ ὁλοῦ με· κλῆρον πρόσ-
με τὸ οἶός σου· τῶ χυμῷ τοῦ ὕδατος
λύσαι με· ῥύσ' μου εἰς τὴν
περὶ ἀσπίδα καὶ εἰς τὸν θυρεόν καὶ
τὴν φυγὴν τοῦ σώματός μου.

Οτι κραδί μου καὶ κρητὶς
ἐμὴ ἐν σοὶ· καὶ ἐν κρητὶ τοῦ ὁμο-
ματοῦ σου ὁ ἀντίδικός μου καὶ ἐν
ἀντιφύσει μου.

Εξήκουσέ με ἐκ παλάτης ταύτης
ἢ ἐκρυψάμενοι· ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀπο-
δραστήρας μου κε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι
τὸ πῆμά μου· ὁ λυτρώσας με
ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

Εμίσῃσάν τοι ὁ διαβὺλός σου τὰς
μαρτύρας· τὴν δὲ δικαιοσύνην σου.

Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κῶμῳ ἐλήπισα· ἀ-
γαπήσεται καὶ ὁ φραγθήσο-
μαι ἐπὶ τῷ ἐλεεινῷ· ὅτι ἐπὶ
δὲς τὴν τῶν πεινῶσιν μου.

Εσώσας ἐκ τῶν ῥαβδῶν τῆς
τύχης μου· καὶ σὺ σωὲς κλά-
σας με εἰς χεῖρας ὁχθρῶν·

Εσώσας ἐν θυμῷ σου χεῖρας τοῦ πο-
λασ μου· ἐλέησόν με κέοτι
θλίβουμαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ
ὁ ὀφθαλμός μου·

Υψή μου καὶ ἡ γαστήρ μου· ὅ-
τι ἐξ ὀλίγου ἐν ὀλίγῃ ζωῇ.

Καὶ τὰ ἔτη μου ἐν αἰγυμνοῖς·
καὶ ἐν ὄνυχας αἰσχύ-
νου· καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχ-
θησαν·

παρὰ πᾶσιν τοῖς
ὁχθρῶσι μου ὡς ἡ θύρα ὁρᾷ·

Καὶ τοῖς γινώσκουσίν σου φόβος·
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·

Οὐ θεωροῦντίς με ὡς ἐφυγόν-
τις μου· ὅτι ἡ ἀθμία σου ἐ-
μελεῖς ἀπὸ καρδίας·

Μνησθήσιν σου κἀσὸς ἀπολαύ-
σῃ σου· τοιοῦτος ὁ πληθὺς πα-
ροικούντων κυκλόθεν·

Εν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοῖς
αἰμῶνί με· τοῦ λαοῦ ἀντήν
ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο·

Εγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κέκλιπται·
ἐπὶ σὺ εἶ ὁ ἔμμενος ἐν ταῖς χε-
σί σου νοὶ ἐκζητοῖς με·

Ρῶ αὖ ἐκ χειρὸς ἄθροῦ μου
καὶ ἐκ τῶν κατὰ διωκόντων
ἐπὶ φάρο τοῦ πρόσωπός σου
ἐπὶ τοῦ δούλου σου σωσόμε
ἐν τῷ ἑλίεῖ σου.

Κεῖ μὴ κατασχωθεὶς ἡρὸς τοῦ
καλεσάμεν σε· αἰσχρὸν θείη
σαμέν σε μήδ' καὶ κατὰ χεῖρας
σαρεῖς ἁλῶν.

Αλλὰ λυγρὴ θήτω τῷ χείλετι
λόγιον· τὰ λαλῶντα κατὰ
τοῦ διηαίου ἀμομίαν.

Εν πτερῇ φανεία καὶ ὄξους δερῶσ'·
ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τοῦ χρησ
τήτος σου κε· ἡ δ' ἐκρύψας τοῖς
φοβουμένοις σε.

Εξεργάσσω τοῖς ὅλ' ἐν ζούσιν
ἐπὶ σὶ· ἐμαρτίαν τῶν ἁγίων
ἀνδρῶν κατὰ κρυψίους αὐτοῖς
ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ πρόσωπός σου.

Απὸ τῶν ραχιδῶν σου ὡς κέρας
αὐτοῦ· ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἀνι
στὰς γλαυῶν.

Εὐλόγητος ἐσὶς ὁ τίς θάψαι αὐ
τὸν· ὅλ' ἔσονται ἐν ὀλῇ τοῦ
ἐλοχίῳ· ὧν δ' ἐξέπαιε ἐν
ἐκ τῶν στείμων ἀπὲρ ἡμεῖς
προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διαιτού το εἶσέν σου τῆς φωνῆς
τῆς δεξιῆς σου ἐναντίον τοῦ κυρίου
λέγει καὶ προσεῖ.

Καὶ πῶς αὐτὸς τὸν κύριον πάντες οἱ
ὄντες αὐτοῦ· ὅτι ὡς ληθίστα ἐκ
ζητήσεως· καὶ ἀνταποδίδω
σι τοῖς περισσώτεροις
ἐπιφάνειαν.

Καὶ ἀριζοῦσθε καὶ κραταιοῦσθε
ἐν καρδίᾳ ὑμῶν πάντες οἱ ὀφει
ζοῦντες ἐπὶ κύριον· **ψαλμὸς τῷ**
ΔΑΔΑ ΣΥΝΕΣΕΩΣ·

77

Μακάριοι ὡς ἀφ' ὅθι σαμαίτιοι
μῖαι· καὶ ὡς ἀποκαλύφθη
σαμαίτιαι.

Μακάριοι ὡς ἡνὶ ὧς ἐκλογί
σονται καὶ ἁμαρτίαι.

Οὐδὲ ἄτις ἐν τῷ στοματι αὐτοῦ
δόλος· ὅτι ἐσίν τῃ σάββατι
ἐθνήτων ὁ σῶμα μου· ἀπὸ τοῦ
ἐκράζειν καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐν τῇ μέτρᾳ καὶ ὑπὸ τοῖς ποταμί
οις τῷ κυρίῳ ἡ χεὶρ σου.

Καὶ ἀφ' ἧς ταλαίπωρος ἔστι
τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἀγαθόν.

Τημερὸς μίσου μου ἀφώρισται καὶ
τῇ ἁμαρτίᾳ μου οὐκ ἐκ
λυφαι· διὸ τὰ ὄζα ἡσυχάζω

κατεμάου την ἀρομίαν μου
τῷ κῶ· καὶ σὺ ἀβῆκας τὴν ἄ-
σέμην τῆς καρδίας μου·

Υπὲρ τῶν τῆς προσεύχαι πρὸς
σὲ πᾶς ὁ σὺ σὲ καὶ ῥῶ δὲ θάω·

Πληρὸν ἐκ αὐτῶν κλισίῳ ἡ δ' αὖτ'
πολλῶν πρὸς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
οὐ σὺ· σὺ μου εἰ καὶ τῶ θρυγῇ
ἀπὸ θλίψεως τῆς περιέχου
σης αὐτοῦ·

Τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ μου λυτρώσαι
με ἀπὸ τῶν κυλινδρῶν τῶν
συνετιῶν καὶ συμμιμῶν σὲ ἐν
δῶ τῶν τῆς πορεύσεως·

Επὶ ἀκριῶ δὲ σὲ τοῦ οὐρανῶ
μοῦ μου· μὴ γίνεσθε ὡς ἱπ-
ποσ καὶ ἡμίονοι οἱ σὲ ἐκείνου
ριστοί· ἐκ κημῶν καὶ χυμῶν
ταῦν σιγῶν αὐτῶν·

Ἄγλας τῶν μὴ ἐν βοῦν τῶν πρὸς

Πολλὰ αἰμαίνετο τοῦ σαρτωχ-
τοῦ· ἀλλ' ἐλπίζοντα ἐκείνου ἐλ-
οσ κυκλώσι·

Εὐφρανθὲν τὰ ἔσθ' ἐν ἡμέλῃ
λαοὶ δὲ καὶ οἱ καὶ κληρονομή-
σαντες οἱ εὐθεῖς τὰ καρδία
Δὲ καὶ Δ· ψαλμὸς τοῦ δαυὶδ· ὁ
νεπίτρεφτος πρίν ἐβραίοις·

καρδία αὐτοῦ, εἰς τρυφήν καὶ
 γόρην· καὶ κώριον τοῦ ὄφθ
 οὔ φαίκε ὁ θεὸς αὐτοῦ·

Αὐτὸς οὐδ' ὀξὺ λόξατος εἰς κλη
 ρομίαν ἐαυτοῦ·

Σοῦ αὐτοῦ ἐπέταλόν τε καὶ ὄκτος·

Εἰ· ἀπὸ πάντας τοῦ σὺν αὐτῷ τῷ
 αἵματι· ὅτι τοῖς κατοικοῦσι
 τῆς γῆς αὐτοῦ· ἐπέταλόν τε καὶ ὄκτος·

Επὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν
 τας τῆς γῆς· ὁ πλάσας καρ
 διάς αὐτῶν·

Θσω εἰς εἰς πάντας τὰ ἔργα
 αὐτῶν· οὐ σὺ ζάαι αὐτοὶ λαὸς
 λίαν πολλὴν δύσαι μιν·

Καὶ γὰρ οὐ σὺ θήσεται ἐν πλῆ
 θειόχρῳ αὐτοῦ·

Τὰ δὲ ἵπποι εἰς ὄρεα·

ἐν δὲ πλῆθει δυνάμεως αὐτοῦ
 οὐ σὺ θήσεται· ἰδοὺ οἱ ὀφθαλ
 μοὶ κυνέπιοι τοῦ θρονοῦ μέγας
 αὐτοῦ· τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἐπὶ
 τοῦ ἔλεος αὐτοῦ·

Ρυσσάσαι ἐκ τῶν αὐτῶν τὰς ψυ
 χὰς αὐτῶν· καὶ διαθροῦσαι αὐ
 τοὺς ἐν γλίσσῃ· ἡ δὲ ψυχὴ αὐτῶν
 ἔσται ἐν τῷ κέντρῳ·

Θτι αὐτὸς ὁ θεὸς· καὶ ἡ γῆ αὐτοῦ αὐτοῦ

ἡμῶν ἐστὶν· ὅτι ὁ βασιλεὺς
Θεὸς ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν·

Καὶ ἐν τῷ ὄρωματι τῷ ἁγίῳ
τοῦ ἡλπίσω με·

Γενοί· το κέ· τὸ ἐλεῶσθε· φησὶ·
καθὼς περὶ ἡλπίσω με· ἐπίσει·

ψαλμὸς τῷ Δαδ· ὁ πότε ἡλλοί
ωσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἐ
κείνη τὴν ὥρην· ἐλθέ· καὶ ἀπε

λυσεν αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς θύρας·
λγ **Ε**υλογῆστω τὸν κύριον πάντες καὶ
ῥα· διὰ τὸ παρὰ τὸς ἡμέτερος αὐ
τοῦ ἐν τῷ ὄρωματι μου·

Εν τῷ κῶδωμαι· ἐθέσται ἡ ψαλμὸς·
κουσάτωσαν· πρῶτοι καὶ
φραγθῆτωσαν· μετὰ τὴν αὐτὴν
τὴν κύριον ἐμοί·

Καὶ ὡς τὸ σῶμα· τὸ ὄρωμα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐξ ἧς τὴν αὐτὸ
κύριον καὶ ἐπὶ τὸν κύριον μου·

Καὶ ἐκ παλαιῶν τῶν θλίψεων
μου ἐρύσατο με· προσέθηκε
τὴν προσευχὴν καὶ φωτισθήτω·

Καὶ τὸν προσευχάμενον· οὐκ
κατασχέτω Θεὸς· οὐτος ὁ πτω
χὸς ἐκέκραξε·

Καὶ ὁ κύριος ἐκ τῆς σκεπῆς αὐτοῦ
καὶ ἐκ παλαιῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ

6
τοῦ ἐσω στερῶν αὐτόν·

Παρικαλιῶν ἄγγελος κύκλῳ
τῶν φρουρῶν αὐτοῦ
καὶ ῥύσεται αὐτούς·

Γεύσασθε καὶ ἰδύσθε ὅτι χεὶρ οὐκ

ἔστιν αὐτοῦ· φοβήθητε τοὺς
πάντες οἰῶντες αὐτοῦ·

Ὁτι οὐκ ἐστὶν ὑπὸ ῥήματι αὐτοῦ φο
βουμένοις αὐτόν·

Πλούσιοι ἐπὶ πτωχισμῶν ἰαίσων
μασῶν· οἱ δὲ ἐκ ζήτων ὡς τῶν
κύκλων λατῶν θύσσονται πᾶσι
τοῖς αἰγῶν· δύνει τε κρηλ

4 **ἔ**στιν τὸ μου φόβος κύριον διδάσκον·

4 **ἔ**στιν αὐτὸς ὁ θεὸς ἡμεῶν·

4 **ἔ**στιν ἡμεῖς ἰδύνειν ἡμᾶς
αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ
κακοῦ· καὶ χίλιν σου τοῦ μη
λαλῆσαι· λόγον· ἐκ κλιμῶν
πρὸς κακοῦ καὶ ποιεῖς τὸν αἰγῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

7 **ἔ**στιν ἡ σφύρη σου καὶ δίκαιον αὐτῶν·

εἰς ἡκούσιν αὐτῶν·

Καὶ ἐκ πωσῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρύσῃ το αὐτοῦ·

Σωσέ τοις σωτὲς τριμύθοις
τῇ καρδίᾳ· ἡ αὐτοῦ τῶ πεινῶ
τῶ πρίσῳσι·

Πολλὰ αἰ-θλίψας τῶν δικαίων·
αἱ ἐκ πωσῶν αὐτῶν ἐρύσῃ αὐ
τοῦ οὐκοῦ· ἡ φυλασσεν ἑκαστὸν
τῶ αὐτῶν·

Σὺ δὲ αὐτῶν οὐ σωτὲς τριβήσῃ·
ἡρώς αἱμαρτῶν πορνῆρος·

Καὶ οἱ μισοῦντες τοὺς λίκαιον πλημ
μέλῃ σου σιν· λυτρώσεται κο
ψυχὰς δούλων αὐτοῦ·

Καὶ οὐ μὴ πλημμέλῃ σου σι· πάν
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῦ·

ψαλμοὺς τῷ δαδ :

λδ. **Δ**ίκω σου κέ τοις ἀδικούουσιν·

τ **Α**πολέμῃ σου τοις πολεμοῦ
ουσιν· ἡ πιλῶν σου ὁ πλου
θυρίου ἡ αἰάα ἡ θίσις τῇ
βοῇ θεᾶ μου·

Σκχευροῖς φαίαν καὶ σύγκλη
σονόζημαρτίας τῶν κατὰ το
κοῦ τῶν μετ'· ἡ σωτὴ τῇ ψυχῇ
οὐρά σου εἰς αἰῶνα·

Σαύχην θῆ πωσῇ καὶ δώτερ αὐ

Ο τί μοι ἐν εἰρηρῇ καὶ ἡσυχίᾳ
Κ αὶ ἐπορεύην· ἀλλ' ὅπως διελθῶ
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων μου· εἰ πορεύσιν ἐν ἐμοὶ
 οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀντιπάλων μου.

Ε ἴδεις καὶ μὴ παρὰ σὺν ἡσυχίᾳ
 ἐμὴ ἀποστῇ ἀπὸ ἐμοῦ.

Ε ξηγήρθη τι καὶ κατὰ πρόχρησιν
 κρίσιν μου· ὁ θεὸς μου καὶ ὁ
 μου εἰς τὴν ἀνίκησίν μου.

Κ ρίνον μοι καὶ τὰ πόδια καὶ
 σὺν μου· καὶ ὁ θεὸς μου καὶ
 ἐπὶ χάριν σὰν μετὰ ἐμὴν.

Μ ἢ εἰ ποισαὶ ἀκαρδίαι αὐτῶν
 μετὰ τῇ ψυχῇ μου·
 καὶ εἰ ποισαὶ κατὰ πόδας μου.

Ε ισχυθῇ σὰν λίαν· τραπὶν
 σὰν ἡ μάχη· ἐπὶ χεῖρας τοῦ
 κακοῦ μου· ἐπὶ τὰς πόδας
 ἀσχυρῶν καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας
 γαλοῦν μου ὅπως εἰς τὴν πόλιν.

Δ αλλ' ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐν φρεσὶ
 καὶ σὰν οἱ θέλοντες τὴν ἀνίκησιν
 σὺν μου· καὶ εἰ ποισαὶ
 διασπάρξας ἀνὰ τὴν πόλιν.

Ε ἰδοὺ τὸν τὴν εἰρήνην τοῦ
 δούλου αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν
 μου μετὰ τῇ σὺν τῇ δικαιοσύνῃ
 μου.

λε

λην την καιραν του επαινον σου
Επετιχεν τω δούλω κεν τω δαδ
Φησιν ο πατρις μου του αμην
ταυτην εν εαυτω· ο κεν αιθρο
βος θυ απειραν τιτων ο φθαλ
μων αυτου·

Οτι εδολωσεν ενωπιον αυτου
του αρειν την ανομιαν αυτου
εμισησαι· των ημαρτων του
αυτου αυτου ανομια και
δολος· ουκ εβουληθη συ
ριεναι του αγαθυναι·

Ανομιαν διελογισατο επι της
κοιτης αυτου· παρεστη παση
οδω ο κεν αγαθη·

Κακια δολος προσωχθισεν·
κεν τω ουνο τοις λιουσιν·

Και η αληθεια σου ενωπιον αυτου
φιλων· η δικαιοσυνη σου ως
ορηθυ· τα κριματα σου αμω
συσ πολλη· αμω και κτηνη
σωσεις κεν·

Ος διεληθαν τοις λιουσιν σου ο θς
ιδετωσι των ανων εν σκεπη
πτερυγων σου ελπιουσιν·

Μεθυσθησονται απο πιοτητος
οικου σου· και τον χειμαρρωνα
της ελπιου σου ποτιεις αυτους·

ὅτι παρωσοιται η ζωη
ἐν τῷ φωτί σου ὁ φόβος θαβέσκει
παρωσιγοντο ἑλεάσου τοῖς
μυωσκούσις.

Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς
ἀθέτοις τῆ καρδίας.

Μὴ ἐλθέτω μοι πῶς ἀπὸ
ρηφαιας.

Καὶ χεῖρά μου τῷ λόγῳ σου
λύσημι· ἐκεῖ ἐπέστη
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
ἀνομίαν.

Εξωθήσονται καὶ οὐ μὴ δύνω
ται αὐταί· **Δ**

ψαλμὸς τῷ Δαλ.

Μὴ παρωσὴ λόγου πορνείας
ἐργαζόμενοι· μὴ ἐξηλθὺν τοῖς
ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

Εὖτις οἱ χορτοὶ τὰ χυὰ ἀποξη
ρανθήσονται.

Καὶ οἱ λαὶ χαρὰ χλόη
ταχὺ ἀπὸ πίσεως.

Ελπίσον ἐπὶ κῦ καὶ ποίη

χρηστότητα.

Καὶ κατασκήρου τὴν γλῶσσαν
τοῦ μαρθνήσει ἐπὶ τῷ πη-
τῷ αὐτῆς.

Καὶ τρυφῆσον τοῦ κυρίου καὶ
δωήσῃ τὰ αἰτήματα τῆς
καρδίας σου· ἀποκάλυ-
ψον πρὸς κύριον ὁ δόρυς σου
καὶ ἐλπίσον ἐπ' αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς ποιήσει.

Καὶ ἐξείσεις ὡς φῶς τὴν ὁδὸν
καὶ σωήσῃ σου.

Καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μέσην
βρίαν· ὑποταγήθη τῷ κυρίῳ
ὁ κέλευσός σου αὐτοῦ.

Μὴ παρὰ ζήλου ὀκνητῶ καὶ
τρυφῶν μεμψήν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ· ἐν ᾧ ποιοῦντί
παρρησίαν.

Πᾶσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἔκστα-
σεως πεθυμοῦν.

Μὴ παρὰ ζήλου ὡς τε πόρνη
ἐλθεῖν.

ὅτι οἱ πόρνη ἀνδρες ὅσοι
λοθρευθήσονται.

Οἱ δὲ ὑπομείνου τὰ τοῦ κυρίου,
αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ ἐπὶ ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπαρ-
ξῇ ὁ ἁμαρτωλός.

Καὶ ζήτῃσιν τὸν τόπον αὐ-
τοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃ.

Οἱ δὲ πρῶτοι κληρονομή-
σουσιν αὐτήν.

Καὶ κατατρυφήσουσιν ἐν αὐ-
τῇ θειεῖρηνος.

Παρατηρήσῃ οὐκ ἁμαρτω-
λός τοῦ δικαίου.

Καὶ ἐνδεύει πάντες τοὺς ὁ-
δοῦντας αὐτοῦ· ὁ δὲ κόσμος
γινώσκειται αὐτοῦ ὅτι πρὸ
ἐλπί.

ὅτι ἡ ζωὴ ἡ μέρα αὐτοῦ.

Ρομφαίαι ἀνίστασιν τοὶ ἁμαρ-
τωλοί· ἐνέπιναν τόχον αὐ-
τοῦ.

Τοῦ καταμαλεῖν περὶ τοῦ
καὶ πένητα.

Του σφαζα τοῦ ἀθις τῆ καρ
δία· ἡρομφαία αὐτῶν ἄσέλ
θοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν·

Καὶ τῶ τῶ ζῶ αὐτῶν σιωτρίβῃ·

Κρεῖστον ὁλίγον τῶ δικαίῳ
ὑπὲρ πλοῦτον αἰμαρτωλῶν
πολύ· ὅτι βραχίονες αἰμαρ
τωλῶν σιωτρίβονται·

Ὑποφίριζει δὲ τοῦ δικαίου
ὁ κς· γινώσκεις τὰς ὁδοὺς
τῶν δικαίων·

Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς
αἰῶνα εἶσται·

Οὕτως ταῖς χυθήσονται ὅγκαι
ῥῶ· πορνῆα·

Οτι οἱ αἰμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται·

Οὐδὲ ἄχθροι τοῦ κύ· αἰμαρτωλὸς
θῆναι αὐτοῖς καὶ ὑψώθῃ·

Εκλείπουντες ὡς εἰκαπρὸς
ὅζ' ὁλίγον· δαμείζαι·

Ο αἰμαρτωλὸς καὶ ὁ καποτίσῃ·

Οὐδὲ δίκαιος οἰκτιρῇ καὶ λί
λωσι· ὅτι οἱ ἀλογοῦντες αὐτ

ληρορομήσουσι γὰρ·

Οἱ γὰρ καὶ τωρὼν μοι αὐτὸν
ὄλοσθ' ἰδὲ θνήσκουσι·

Παρά κ' οὐτὰ διαβήματα ἀφ' ἧς
καὶ τευθύνεται·

Καὶ τὴν ὁ δὲ αὐτοῦ θάλησιν
σφόδρα· ὅτ' αὖ πένθους καὶ
ταραχῆς θήσεται·

Ὅτι κ' ἀπ' ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας αὐτοῦ

Ἡεὐτερος δὲ μοι κἀγὼ ἐ
γέρωσα· καὶ ἔκ' εἰ δὲ μοι
καὶ οὐδ' ἔκ' ἀταλὴν ἐμὴν βίον·

Ὁὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζήτου
ἀρτοῦ·

Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐβλεῖν καὶ
λαρεῖν εἰς ὁδὸν καὶ οὐκ·

Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς ἀρχὴν
ταῖς ἐκκλησίαις ἀποκακῶ
σποιήσονται αὐτὸν·

Καὶ κατὰ σκῆνον εἰς αἰῶνα αἰῶνος·

Ὅτι κ' ὁ αὐτὸς αὐτὸν κρίσιν·

Καὶ ἔκ' ἔκ' ἀταλὴν ἐμὴν βίον
οἰοῦμαι αὐτοῦ·

Εἰς τὸ ῥα ὦμα φυλαχθήσονται.
Ἄνθρωποι δὲ ἐκλίωθήσονται.
Καὶ ἀπὲρ μαῶς βωὺν ὀζολοθήσεται.

Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι
γῆν· καὶ κατασκευώσουσι
σινεῖς αἰῶνα αἰῶνος ἑαυτῶν.

Ετόμασιν αὐτοῦ μέλει τῆς σοφίας.
Φίλμ· καὶ ἡ γλῶσση αὐτοῦ
ἐλαλήσει κρίσιν.

Ονόμας τοῦ θύ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
αἰῶνος αὐτοῦ.

Καὶ ἔχῃ ποσκέλισθῆσθαι τὸ
διδάκμα αὐτοῦ.

Κατανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν
Δίκαιον· καὶ ζητεῖ τοῦ θα
μασθῆσαι αὐτόν.

Οδὲ κ' οὐ μὴ ἀγκυλωλὶ πῆ
αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Οὐδ' οὐ μὴ καταλείψῃ αὐτόν
ὅταν κρήνηται αὐτῷ.

Ἦπόμας μορτοῦ κ' καὶ φύλα
ζοντι μὲν ὁδοῦ αὐτῆς.

11
Κ αὐτὸς σε τοῦ κατακλη
ρονοῦναι γινῶ.

Θ ὅτι ὁλοθράσθαι αἶμα
τωλοῦ ὅψει· εἶδον τοῦ ὡσε
βῆ ὑπερυψοῦ μενορκάει ὅτι
ρόμινο ἐς τὰς κέδροις τοῦ
λιανῶν.

Κ αὐτὰρ ἤλθον καὶ ἰδοὺ ὁ κῆρ.

Κ αὐτὸς ἡτῆσά αὐτοῦ καὶ οὐχ
ῥέθον ὁ τόπος αὐτοῦ.

Φ ὅρατε ἄκακίαν· ἡ αἰὶ δὲ ἄ
θύτητας· ὅτι ἐαυτὰ κατὰ
λειψα ἄνω ἱερῆ κῶ.

Θ ἰδὲ παρὰ μοι ὁλοθρά
θῆσονται ἐπὶ το αὐτό.

Τ αὐτὰ κατὰ λείψματα τῶν
ὁ βεῶν ὁλοθράθῃσθαι.

Γ ῥα ὅτι τῶν δικαίων παρὰ τοῦ.

Κ αὐτὰ ὑπερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἐστὶ
ἐν καιρῷ θλίψεως.

Κ αὐτὸν θῆσται αὐτοῖς κς καιρῶ
σθαι αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐλεῖται
αὐτοῖς ὁ αἶμα τῶν λῶν.

Καὶ σὺ στείλεις αὐτοὺς ὅτι ἠλπίσω
ἐν τῷ τῷ: *αὐτὸ καὶ εἰς ψαλμὸν*

λζ
Καὶ τῷ *αὐτὸ εἰς ἀνάμνησιν περὶ αββα:*
ἐμὴ τῷ θυμῷ σου ὁ λόγος
καὶ δὲ τῇ ὀργῇ σου παύσῃ
σὺ μὲν.

Ὅτι τὰ ἐβόησόν σου ἐν πάσης τῇ γῇ.

Καὶ ὅτε ἀνέριξας ἐπὶ μέσῃ τῇ
χερὶ σου.

Ὅτι ἐκείνη ἡ σὴν ἐν τῇ σαρκί σου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Ὅτι ἐκείνη ἡ σὴν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου ἀπὸ προσώπου τῆς

ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἰσώμηναι μὴ ὑπερήρα
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι φορτίον βαρὺ ἐμὰ ῥύθην
σὰν ἐπὶ μέσῃ σου πρὸς ὅλην τὴν

γῆν πλὴν σαροῖς μόλου πρὸς ἐμὴν
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφρο

σύνης μου.

Ἐταλαιπώρησάν με καὶ τὸ
καμψθῆναι ἕως τέλους.

Ὅλην τὴν ἰσχύοντα σκυθρωπὰ
ζωὴν ἔδοξα μέλαινα.

Ὅτι αἱ ψαῖμαί μου ἐπληροῦσάν
ἐμὲ πᾶσι μέλεσιν.

Καὶ ἔκ' ἐστὶν ἡσυχία ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθη ἡ ψυχή μου πεινρῶσθην
ἕως σφόδρα.

Ὁρυόμενός εἰμι ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου· καὶ ἐν στήθεσσι
ἐμὸν ὥσπερ θύμιαμα.

Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ·
καὶ ὡς κρῦμα· ἡ καρδία μου
ἐπαρὰ χθονὸς καὶ τὸ λιπὲρ
ἡ ἰσχύς μου.

Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου
καὶ αὐτὸ ἔκ' ἐστὶν ἀπὸ σοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
ἐβλαστήσαν με ὡς ἡ γῆ·
καὶ οἱ ἄνωγόν μου ὡς
τὸ μαλὲρ ὁ θεὸς ἐάν σοι.

Καὶ ὅτι ἐβίβαντο οἱ ζήτοί μου
τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οἱ ζήτοί μου τὴν ψυχὴν μου

ἐλάλησαν ματαότητάς·

Καὶ δολιότητάς ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐμύλετησαν·

Εγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς ἔκῃ·

Καὶ ὥσπερ ἀλωλοσσοῦ κωφοί γινω-
σκὼ τὸ αὐτὸ αὐτοῦ· καὶ ἀφρόνη
ὥσπερ ἄνθρωπος ἔκῃ·

Καὶ οὐκ ἔχω φέρειν τὸ αὐτὸ ματαίως
τοῦ ἐλίζμου·

Ὅτι ἐπὶ σοὶ κέῃ λῦσις·

Σὺ εἰσακοῖς καὶ ὁ θυμός μου·

Ὅτι εἰπωρ μὴ ποτέ σιχαίω
σιμεοὶ ἔχθροί μου·

Καὶ ἐν τῷ σάλαθῃ ραὶ πόδας
μου ἐπὶ ἐμὴν ἀναορνημόρησ·

Ὅτι ἀνέρις μαίαινας ἐτοίμος·

Καὶ ἡ ἀγγελία μου ἐν ὅπτιον
ἐστὶ· ἀνέρις μαίαινας ἐτοίμος·

Ὅτι τὴν ἀνομιάν μου ἀνέρις
γνώσκει· καὶ μετρίωσάς με
τὰς ἀμαρτίας μου·

Ὅτι ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεί-
ναι ὡς τὰ ὑπὲρ ἐμὴν

Καὶ ὁ πληθὺν θησαυροισουσιν
τε με ἀδίκως·

Οἱ ἄνθρωποι ποδίδου μέμοικα καὶ
ἀντιφάσεσθαι· ἐνδύεσθαι με
ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθούς·

Μὴ ἔκστασις πίπῃ με καὶ ὁ δόλος
μὴ ἀποστήσῃ ἀπ' ἐμοῦ·

Πρόχες εἰς τὴν καρδίαν μου· εἰς τὸ τέλος τῆς
καρδίας σου μου·

39 **ἰσχυροὶ ὡς λίθος·**

ἰσχυροὶ ὡς λίθος·
ἰσχυροὶ ὡς λίθος ὁ δόλος μου
τοῦ μὴ ἀμαρτανῆσαι με ἐν
γλώσσῃ μου·

Ἐθέλω τῷ στόματι μου φυ-
λάξω καὶ ἐν τῷ στόματι μου
τὸν λόγον ἐπαγγελίας μου·

Ἐκωφώθη καὶ ἐταπείνωθη
καὶ ἐσίγησα ὁ ζήλωτός μου·

Καὶ τὸ ἄγαθόν μου ἀνέκαρτεν·

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐν
τοῖς μοῖραι καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ μου·

Ἐκκατεστάειν πᾶσι·

Ἐράμωσα ἐν γλώσσῃ μου μέσση

λν
5

στομῶν καὶ τὸ πνεῦμα μου·

Καὶ τὸ ῥῶρι θύμῳ τῶν ἡμερῶν
μου· τίς ἐστὶν ῥῶρι γὰρ τὸ ἔλ-
θειν· ἡ δούπησά σου ὅθ-
τα ἡ ἡμέρα μου·

Καὶ ἡ ἔλπιός μου ὡς οὐ-
θύνει ῥῶρι τοῦ σου·

Πλὴν τὰ σῶματα ταῦτα οὐκ
παύσονται·

Μεῦτοι γὰρ ἐν κόρῳ διαπορεύ-
σονται ὡς πτηνὰ· τὰ ῥῶ-
ρι θύσονται· Ζεῖ καὶ οὐκ
ῥῶρι κείνῳ·

Καὶ ῥῶρι ἡ ἔλπιός μου
χίμαρος καὶ ἡ ἔλπιός μου
ῥῶρι·

Ἄπο τῶν σωτῶν ἡ ἔλπιός μου
ῥῶρι·

Οφθαλμοὶ ἀφροσύνης καὶ οὐκ

Εκ φύθου καὶ ἔκ κύνος·

Απο τῶν σωτῶν ἡ ἔλπιός μου·

Απο τῶν σωτῶν ἡ ἔλπιός μου·

τῆς χειρός σου ἀνὸς ἐλπίο·

Εν ἐλπίμοις ὑπερβόμοις
ἔσται δάσας ἀνὸς·

Καὶ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ἀρχήν
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πληρῶσαι
πᾶς ἀνὸς·

Εἰς αὐτὸν τῆς προσέχης
μου κέ· καὶ τῆς δεινότητος
ἐν ὧτισαι·

Τῶν δαλιδύων μου μετὰ παρὰ
σιωπίας· ὅτι παροικῶ
ἐν εἰρήνῃ·

Καὶ παρὰ πῖδα μοι αὐτῶς πᾶς
πᾶς οἱ πατὴρ ἐστίν·

Ἄνθρωποι ἰσχυροὶ ἐν ζωῇ·

Πρὸ τοῦ μετὰ ἀποθνήσκειν καὶ οὐ
κέτι οὐ μετὰ παρὰ ζωῇ·

Εἰς τὸ τέλος τῷ δαδ φαλῷ·

Υπομνήτωρ ὑπὲρ μαρτυροῦν
καὶ προσέχεται καὶ εἰς αὐτὴν
κεντῆς δεινότητος μου·

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λώβου
λαίω πωρίαν λαίω πωρίαν·

λθ

ἰλός· καὶ ἔτι οὐρ ἐπὶ πέ-
τραν τοῦ πόδα μου·

Καὶ κατέυθυνα πᾶσαι κνήμαί
μου·

Καὶ ἐνέμαλθον εἰς τὸ σόμα
ἀσμα καὶ οὐκ ἔμφορ τῷ θῷ
ἡμῶν· ὁ φόρηται πολλοὶ καὶ
φοβηθήσονται·

Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύ·

Μακάριοι ἀνὴρ οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα
κύ· ὅτι σὺ αὐτοῦ· καὶ ἔκτε πέ-
νητε εἰς ματαιότητας
μαρτίας ψαδεῖς·

Πολλὰ ἐποίησας σὺ κέ· ὁ θεὸς
μου τὰ θαυμάσιά σου·

Καὶ τοῖς θαύμασι σου ἔκ-
στητις ὁμοιωθήσεται σοι·

Ἦτις ἡμεῖς λαὸς καὶ ἡλώλησάμε-
θα· πληθύθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν·

Θυσίαν καὶ πρὸς φορὰν οὐκ
ἐβλήσας σῶμα· ἀλλὰ κατηρ-
τίσωμεν· ὅλοι οὗτοι ματαιοί·
καὶ περὶ ἀμφοτέρων ἔκδζη

τη σασ· τὸ τε εἰ· πορὶ δ' οὐκ ἔχω·

Εν κεν φαρμίδι μιλίου γάρ απη
ρίε μου· τοῦ ποιῆσαι τὸ θε
λημά σου ὁ θεός μου ἡ βουλή θη·

Καὶ τοῦ ῥόμου σου ἐν μέσῳ τῆς
κοιλίας μου·

Εὐ ηὐχόμην σάμηνω δὲ καὶ οὐκ ἔστιν
ἐν ἐκκλησίᾳ μακάρι·

Ιδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύ
σω κεν σύ ἐγερσῇς·

Τη ῥα κακοισίῳ ηὐ σου ἔκ' ἐκρυ
ψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου·

Τη ῥα ἡ θεία σου λαὸν τὸ σπρίον
σου εἶπα· ἔκ' ἐφύψατο ἡ ἐλε
οσύνη καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπο
συναγνώσῃ πολλήν·

Εὐ δὲ κεν ἐμὴ μαλ' ὕμνος τοῖς οἰ
κτιρμοῖς σου ὡς ἔμελλε·

Τὸ δὲ λεοάν σου λαὸν ἡ ἀλήθεια σου
διὰ πάντας ἀντιλάμποι τόμοι·

Οτι περὶ ὅχλῳ μετὰ κακῶν ἔμ
χ' ἀντιφύριθμος·

Κατέλαμ' ἐμὴ μετὰ ἀντιφύριθμους

καὶ οὐκ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον
ἐπὶ τὴν θύαν· ὁ θεὸς ἀνυπερτάτος
τρίχας τοῦ κεφαλῆς μου·

Καὶ ἡ καρδίᾳ μου ἀκατέλιπε·
ἐδόκησον κέ τοῦ ῥύσασθαι με·

Κεῖς τὸ μὴ ἔθνησαι μοι προσ-
χέτος· ἰσχυτάσχω θείησας
ἐν τρωπείησας ἁμαρτωλοῦ
πιστῶν ψυχῆ μου τοῦ ζῶ-
σαι αὐτήν·

Αποστραφεῖν σαρκεὶς τὰ ὀπί-
στω καὶ ταχυθεῖν σαρκοί
ὁ λόγος μοι καὶ ἐγώ·

Κομισάσθωσαν παρὰ χρῆ-
μαί μου ἡ ἀσπίς τοῦ λόγου τὰ
μοι ἄγος ἐν τῷ·

Ἠγαλλίασθωσαν ἡ αἰὲς φραγ-
τῶσας ὁπίσθε παρὰ τὸς οἱ ζῆ-
τοῦ πνεύματος·

Καὶ λάβωσαν καρδίαν ἁπλοῦς με-
ταλλῶν θείων ὅς·

Θὶ ἀγαπήσθε τὸ ὄνομα σου·
ἐγὼ δὲ ἀποχόσῃ καὶ πύρην

16
κς φροντισμοί
οηθός μου καὶ ὑπερωπία ἀπό
μου εἰς σὺ ὁ θεός μου μὴ χρομίσῃς· 2^ο
εἰς τὸ τέλος ψαλ τῷ 222:

Μακάριος ὁ σωτὴρ ἐπὶ πτω-
χῶν καὶ πίνηται δάκρυά
αὐτοῦ καὶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κς.

Κς διαφυλάσσει αὐτὸν καὶ
σώσει αὐτὸν καὶ μακαρίσει αὐτόν
ἐν τῇ γῇ.

Καὶ μὴ παρὰ δῶ αὐτοῦ εἰς
χεῖρας ἄθρων αὐτοῦ.

Κς ἐμνηθεύσει αὐτῷ ἐπὶ ἐχθροῖς
αὐτοῦ.

Ολην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἄρσεν
ψαλ ἐν τῇ ἀρραβίᾳ αὐτοῦ.

Εγὼ εἶπα κείλενος ἐμὸς
κατατὴν τυχὴν μου ὅτι ἐχθροί
αὐτοῦ σοι οἱ ἐχθροί μου εἶπον
κακά μοι.

Πότε ἀποθάνειται καὶ ὡς
λείπεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἔστω ῥαβδος τοῦ ἰδῆν

αὐτὴν ἐβλάλει·
Ἦ καρδία αὐτοῦ σπυήται·
ἀνομίαν ἐβλάτει·
Ἐξέπορεύθη ὁ ζῶ καὶ ἐβλάτει
τὸ αὐτό· κατ' ἐμὸν ὅτι θύ-
ριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Κατ' ἐμὸν ἐλογίζοντο καλέμοι·
λόγον παρ' αὐτοῦ κατ' ἐμὸν
το κατ' ἐμὸν·
Μὲν οὐκοιμώμενος οὐχὶ προσ-
θήσει τοῦ ἀμαρτάναι;
Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου
ἐφ' ὃν ἤλπισα·
Οὐκ ἐθίω γάρ τοις μου ἐμὸν γὰρ
λαλεῖν ὥστε μὴ περρισιμῶ·
Σὺ δὲ ἐκείνη σὺ μὲ καὶ ἀμώτη
σὺ μὲ καὶ ἀμώτη σὺ μὲ καὶ ἀμώτη
Ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὅτι τὸ θ' ὅλη καὶ
ὅτι σὺ μὲ πηχὴρ ὁ ἐχθρὸς μου
ἐπὶ μὲ· ἐμὸν δὲ αὐτὴν
καὶ ἀμώτη σὺ μὲ καὶ ἀμώτη
Καὶ ἐμὸν καὶ σὺ μὲ καὶ σὺ μὲ
τοῦ ἐπὶ σὺ μὲ καὶ σὺ μὲ

Ελογητος εσ ο υς του ιη
Δπο του αιωρος αιεις του αι
ωματος οι το γενοιτο
Εις το τέλος εις εν ης εν τοις
Υοις κορε ψαλμος
Ομτροπον εστι ποθεινη δλω
φοσι πικρα πικρα των υδω
ου τα εστι ποθεινη ψυχη μου
περὸ ουδ
εδιψη τις η ψυχη μου προς
προς θη του ισχυρου του ζωητα
ποτε η ζω και ο φθνη σωματι
περὸ ουδ
εγρηθη τα δακρυα μου εμου
εμου δρτος ημδρας και ρυκτος
εν τω λεγε σφαι μοι και θελω
ενη υμδρας που επι ο θε σου
ταυτα εμνησθη και εζοχ
επ' εμε την ψυχη μου
οτι δε ελασσομαι εν το ποταμ
νησ θαυμασι εως του οη
του θυ εμφορη σγαρριωτε
ωστι εμ εζομο λογισω

ἡ χου ἑορταζομενος.

Ἰησὺς περὶ λυπὸς ἐστὶν ψυχὴ
μου καὶ ἰησὺς σιωτὰ ῥάσσης.

Ἐλπίστω δὲ τὸν θεὸν ὅτι ὁ
μοχλίσωμαι αὐτῷ· σπρίον
τοῦ προσώπου μου ὁ θεός.

Προσέμαυτο ἡ ψυχὴ μου ἐν
ταρδίᾳ· διαποῦτο μνησ-
θῆναι σου ὅτι κησὶ ὁρ-
αῖς καὶ ἐν μέσῳ εἰμὶ ἀπὸ
ὄρων μικρῶν.

Ἀβυσσὸς ἀνέστη ὅτι καλεῖται
εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου.

Πάντες οἱ ἀετὶς αἰσάνου καὶ
τὰ κύματα σου ὡς ἡ μέλι
ἐν ὄρει.

Ἡ μύστις ἐν τῷ λῆται καὶ ὁ
λεὼς αὐτοῦ.

Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου παρ' ἐμοῦ.

Προσευχῇ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς σου.

Ἐν τῷ θεῷ ἀντιλήπτου σου
εἰδὼς τὴν ἐξουσίαν σου.

Καὶ ἰησὺς σκυφθὲν παύσῃ το

ῥάσωμαι ἐν τῷ ἐκ-θρίμαρτο
ἐχθρῶν.

Εν τῷ καὶ τῷ θρῶναι τῷ αἰ
μου ὡρεῖ. διζομαι οὐχ ἄλλοι.

Εν τῷ λέγει ῥα τῷ μοι καὶ θικά
αὐτῇ μὲν ῥα τῷ ἐν τῷ ὁ θῆσθ.

Ιρατὶ περὶ λυπὸς ἢ ψυχὴ μὲν
ῥα τῷ σὺ τῷ τῷ αἰσθῆς.

Ελπισομεν δὲ τῷ τῷ θῆ ὅτι ὁ ζομο
ῥα τῷ μοι αὐτῷ.

Εν τῷ τῷ προσώπου μου καὶ
ὁ ἄλ μου. **ψαλμοὶ τῷ δαδ**
ἀνεπίγραπα ῥα ῥα βραίοις:

μεβ

ῥα τῷ μοι ὁ ἄλ καὶ δίκῃ σου
ῥα τῷ αἰ κῆρ μου ὁ ζῶ τῷ οὐχ ὁ
σίου. ἀπὸ ἀφ' οὐ αἰ κού καὶ
δορίου ῥα τῷ μοι.

Οτι σὺ εἶ ὁ θῆ ῥα τῷ αἰ μοι.

Ιρατὶ ἄ τῷ σώ μὲ καὶ ῥα τῷ
σκυθρο τῷ ζωη πο ῥα τῷ μοι.

Εν τῷ ἐκ-θρίμαρτο ὁ ἄλ μου.

Εξ ἀπὸ αἰ ὁ τῷ τῷ σου καὶ τ
αὐτῷ ῥα τῷ σου.

ῥα τῷ αἰ ὁ τῷ τῷ σου καὶ τ

τοῦ μὲν εἰς ὄρος ἡλίου σου καὶ
εἰς τὰς κληρονομίας σου
Καὶ ἐκδόξασμαίτω ὁ θυ
σιωπάρχου τοῦ θυ.

Πρὸς τοῦ θυ τοῦ ἀφραγγοῦ τα
την μεοτήτά μου.

Εξομολογήσομαι σοὶ κύριε
θάνατόν σου ὁ θς μου.

Ιματί πτρίλυπος εἰς ἡ ψυχὴ
μου καὶ ἱματί σιν τω ράσῃ σου.

Ελπίσόν ἐπὶ τοῦ θυ ὅτι ζο
μολογήσομαι αὐτῷ.

Ελπίσόν τοῦ προσώπου μου
ὁ θς μου: **αἴ. εἰς τὰ τοῖς υἱοῖς**

Κορὴ εἰσὲν ἡ ἐσιληψαμένος:

Οὗ ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκού
σας μου οἱ πρεσβυτέρους ἀνὴ
μεταρῆ μῶν.

Εργὸν ὁ εἰργάσωνται ὅι
ραι αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαῖς.

Η χεὶρ σου ἐθνήσας ὅλοθρασε
καὶ κατεφύπυσας αὐτοῖς.

Εκάλωσας λαοὺς καὶ ὅξεναν
αὐτοῖς ὅτι γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ

Σημεῖον

αἴ.

αὐτῶν ἐκκληρονομήσαντες·

Καὶ ὁ πρῶτος αὐτῶν ἐκέλευεν
αὐτοῖς· ἀλλ' ὁ δὲ ζῶσιν αὖτις
πρῶτος σου καὶ ὁ φωτισμοῦ
τοῦ πρῶτου σου ὅτι εὐδό
κησας ἐν αὐτοῖς·

Εν εἰ αὐτοῖς οὐκ ἀσμουλαὶ
ὁ δὲ μου·

Οὐκ ἐπὶ τὸν νόμον σου σπρίας
ἰακωβ· ἐν σοὶ τοῖς ἀχθοῖς
ἡ μὲν κεραιὸν σου μέν·

Καὶ ἐν τῷ νόμῳ σου ὅρου δὲ
μὴ σὸν μέν τοῖς δὲ πρῶτοις σου
ροῦ ἡ μὲν· οὐ γὰρ ἐπὶ τὸ τὸ
ζοῦ μου ἐλπίω καὶ ἡ ῥομφαί
α μου οὐ σπρίας·

Εσώσας γὰρ ἡ μὲν ἐκ τῶν· θρῖ
βοῦ τῶν ἡ μὲν·

Καὶ τοῖς μισοῦντας ἡ μὲν ἡ
τῆς αὐτοῦ· ἐν τῷ θεῷ ὅτι
μεθυσόμεθα ὅλην τὴν ἡ μὲν·

Καὶ ἐν τῷ νόμῳ σου ὅροιο
λῆν ὡς μάθας τοῖς αὐτοῖς

Η αὐτὸς ἐλάττωσεν αἰκλήν αὐτοῦ
καὶ τὴν αἰκλήν αὐτοῦ.

Κ αὶ οὐκ ὅτι ἐλίσσῃ οὐδὲ ἐν τῇ αἰκλῇ
δαμάσκειν τὴν αἰκλήν.

Λ πὲρ ἀρβύλας αἰκλῆς αὐτοῦ τὰ ὅτι ἐν
σωπαρῶ τοῦ ὄχθρου αἰκλῆς αὐτοῦ.

Κ αὶ οἱ μισοῦντες αἰκλήν αὐτοῦ, διήρπαν
ἐξ αὐτοῦ.

Ε λωκασ αἰκλήν αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν
βρώσας· καὶ ἐν τοῖς ἐθνε-
σι διέσπειρας αἰκλήν αὐτοῦ.

Λ πὲρ δὸς τοῦ λαοῦ σου ἀνάστη.

Κ αὶ ἔκστη πλῆθος ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν αἰκλῆς αὐτοῦ.

Ε θου αἰκλήν αὐτοῦ ὅτι εἶδον τοῖς γεί-
τοσι τὴν αἰκλήν αὐτοῦ· μυκτηρισμὸν
καὶ χλεύαν αὐτοῦ τοῖς κύκλοις
αὐτοῦ· ἐθου αἰκλήν αὐτοῦ εἰς παρὰ
βολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κ ἔστη αἰκλήν αὐτοῦ ἐν τοῖς λαοῖς.

Ο ληρτίων αἰκλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ
αἰκλῇ αὐτοῦ κατεράπτιον αὐτοῦ εἰς.

Κ αὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἐν τῇ αἰκλῇ αὐτοῦ.

Ἐκάλυψις
 ἀπὸ φανῆς ὁρείδι Ζορτοελα
 καταγραφῶν τοῦ ἀπὸ πρῶ
 σώ πον ἐχθροῦ ἐκ δὲ τῶ κορῆ.

Ταῦτα· παρ' τῷ ἡλ-θὲν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἔκ' ἐπὶ λαθρομέθαι σου.

Καὶ ἔκινδεν κήσω μερὲς τῆς
Θήκης σου· καὶ οὐ κατέσθω
τὸ ὅτι ἴσω ἡ καρδία ἡ μου.

Καὶ ὁ ἐκλίνας τὰς τρίβους ἡ
μοῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου·

Οτι ἔσται πᾶσι ὑμῶν ἡ μαρτυρία
τοῦ μακάριου

Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡ μαὶ σκιὰ
 θαυράτου· εἰδὼς λαθὸν ἔβα-
 λεν τοῦ ὁνόματος τοῦ θυῆ μαρ.

Καὶ εἰδὼ ἅσπερ χεῖρας
ἢ πρὸς ἑτέροισιν.

Οχι ο θς εκζητησει ταυτα;

Αὐτός γάρ τιμωσκει τὰ ἑρμ
φια τῆς καρδίας.

Θη βρεχαιστος Θεμιστοκλειος
Θαλασσιον ηγεταη

Ελογίσθη μένος σου πρὸς αὐτοὺς λαί.
Εξ ἔνθεον τι ἱερατὶ ποιοῖσκε.
Αρὰ αὐτὸ καὶ ἀνὰ πᾶσιν ὅς τίς
Ιματὶ τὸ πρὸς σωτοῦ σου ἀπο
 ἀνέφθεις ὅτι λαμθάνηται
 πτωχὸν καὶ ἡμῶν καὶ τῆς θῆ
 ψαῖσ ἡμῶν.
Οτι ἄνω πρὸς θεὸν εἰς χοῦν καὶ
 χεῖρ ἡμῶν. ὅτι κολλήθη εἰς τὴν
 ἡγαστήρ ἡμῶν.
Αρὰ σωκὲς βοήθησον ἡμῶν.
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ ἐκθύτης
 ὁρῶματος σου. **Εἰς τέλος ἡ πέρ**
τῶν ἄλλων ὡς ἡμεῖς τοῖς υἱοῖς
κορὲ εἰς σήμερον. ὦ ἀνὴρ
πέρ τοι ἡ ἀγαπή των:
Εξ ἡρὰ ζαπο ἡ ἐκ δῆσμου
 λόγον ἡ αὐτοῦ. λάβω ἀπὸ τῶν
 ἐργαῶν μου τῶν πασιλαί.
Η ἐλῶσται μου καὶ αἱ μεσγραμ
 ματέως ὁ ζυγράφου.
Ελαιοσ κάλλει παρὰ τοῦ ἡ
 οῦ τῶν ἀγαθῶν.

μεν

Εξόχῃ ἦν χωρὶς ὅν χεῖλεις σὺ.
Απὸ τοῦ λόγου σου ὁ θεὸς εἶς
τοῦ αἰῶνα.

Περίβωσαι τὴν ῥομφαίαν σου
ἐπὶ τὸν μηρό σου. Δυνατὸς.

Τῇ ὥρᾳ ὅτε τί σου λαί τοῦ λαοῦ σου.

Καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ κατὰ ὁδοὺς
βασιλεύει. ὅτι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἦν
καὶ πρῶτον τοσκαὶ. Δικαιο
σύνη.

Καὶ ὁ δὲ γίγνεται σὺ θαυμαστὸς
ἡ δὲ οὐσία σου.

Τὸ πᾶν σου ἡ ἐκδομή σου ὡς
ἡ πᾶν σου ἀπὸ κατὰ σου πρῶτον
ταῖς καρδίαις σου ὅτι ὁ θυμὸς τοῦ
αἰσίου.

Θεοῦ σου ὁ ὅτι εἶς τοῦ αἰῶ
να τοῦ αἰῶνος.

Ρώμας εἰς τὴν τιμὴν ἡρώων
τῆς βασιλείας σου.

Εργάσασθε διὰ τὴν σὺν ἡμῶν καὶ
ἐν τῇ σὺν ἡμῶν.

Απὸ τοῦ ὅτι σὺ ὁ θεὸς ὁ ὅτι
ἐλαοὶ γὰρ ἡ χιὰ σεωσάμενα

τοῦ πάθος σου.

Σμύρρα καὶ αἰκτὴ λίαν καυσί-
α ἀπὸ τῶν ἰματίων σου.

Απὸ βαρέων ὀλεθρῶν τῶν
ζῶν ἀφραγῶσι.

Θυγατέρι ὡμισι λέων ὁρμήτι
μή σου.

Παρέστη ὡμισί λίσσας ἐκδοζῶν.

Εμίμωτισ μὲν διαχρύσω πτερί-
ες ὑμνῶν ἡ πεποιτικι μὲν.

Λέστον θυγατέρι καὶ ἰδὸς καὶ
κλίμας τοῦ σου.

Καὶ ὡμι λίσσας τοῦ λαοῦ σου
τοῦ οἴκου τοῦ πρὸς σου.

Καὶ ὡμι θυμῶσι ὡμισι λίσσας
τοῦ λαοῦ σου.

Θτι αὐτὸς αἰκτὸς σου λίαν προσ-
κυμῶσιν αὐτῶν.

Καὶ θυγατέρι τῆς θυγατέρος αὐτοῦ.

Τὸ πρὸς σου ὡμισι τῆς θυγατέρος
στῆναι πρὸς τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατέρος
βασιλέως ἔστω.

Εμίμωτισ τοῖς χρυσοῖς πτερί

22
ββββββββββ βε ποικίλμνββ.
αὐτρεχθῆσονται τὰ βασιλεῖ
παρθένοι ὅπως αὐτῆς. αὐτῆς
οἱ αὐτῆς, αὐτρεχθῆσονται
σοι. αὐτρεχθῆσονται βῆδ
φροσύνη, καὶ ἀγαλλιάσει. αὐτῆς
σονται, εἰς μαρβασίλβωσ. αὐ-
τῆς πατρίων σου ἐγερνῆ
θησαν οἱ υἱοί σου. καταστῆ-
σει αὐτοὺς, ἀρχοῦντας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. μνησ-
θήσονται τοῦ ὀνόματός σου,
βῆ πᾶση γερβᾶ καὶ γερβᾶ.
Δι' αὐτοῦτο, λαοὶ ἐξομολογε-
σονται σοι εἰς ἡμέραν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:-
46 **Ο** ὅτι τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς σου.
ὅτι ἐμὸν καταφυγὴ καὶ δυνάμις.
βοηθὸς βῆ βλίψοι, ταῖς ἀρτίσας

με

ἡμᾶς σφόδρα. Δι' αὐτοῦτο, οὐ φο-
βηθῆσομεθα ἐν τῷ ταξάσθαι
τῷ γλῶ. καὶ μετὰ τὴν ἐκείνην
ὄρην, ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
ἡχέσαν, καὶ ἐταξάχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταξά-
χθησαν τὰ ὄρῳ, ἐν τῇ κε-
ταί ὅτι τὴ αὐτοῦ. ῥύποντα μου
τὰ ὀρμήματα, ὡς ἐξ ἱεροῦ
τῷ πόλιν τοῦ ὕδου. ἡγίασε τὸ σκε-
ρῶμα αὐτοῦ, ὁ ὑψίστος. ὁ θεὸς
ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθή-
σεται. βοήθησά αὐτῇ ὁ θεός, το πρῶτον
πρῶτον. ἐταξάχθησαν ἐθνη. ἐκλίνα
βασιλεῖαι. ἐδόκε φρονῶν αὐτοῦ ὁ ὕ-
ψιστος. ἐσαλεύθη ἡ γῆ. κῶ ὡρδὺ αἰῶν,
μὲν ἡμῶν. ἀντήλη πᾶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς.
Δάτε καὶ ἴδτε, τὰ ἐργα τοῦ ὕδου. ἀέθρο
τῶντα ἐπὶ τῆς γῆς. ἀνταρῶν πολε-
μοῖς, μέχρι τῶν ποταμῶν τῆς

Πόρον σὺν τριψεί και σὺν θρα
στὶ ὁ πλοῦς.

Καὶ θυρεὸς ἰατρῶν καὶ σάει πυρὶ.
Εχολῶσαι τε καὶ γρῶν τε ὁ πῶν
εἰμι ὁ θς.

Υψοθήσομαι ἐν τοῖς ὀφθρῖσι.

Υψοθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κς τοῦ δυνάμεται μὲθ' ἡμῶν.

Δρ τιμὴ πτωρῆς ἡμῶν ὁ θς ἰακωβ.

Δ κα εἰς τὸ τέλος ἡ πέρ

τῶν ἡμῶν κορὴ ψαλμός.

Μαὶ τῶν ὀφθρῖν ἡμῶν
χειρῶν. ἀλλ' ἀνέστη τὸ θῶ
ἐν φωνῇ ὡς γὰρ ἡ ἀσέως
οἱ κς ὑψίστος φοβερός.

Εωσιλὰς μάλας ἐπὶ πᾶσαν
τῆν γῆν. ὡς αὖτε λαὸς
ἡμῶν καὶ ὀφθρῖν ὑπὸ τοῦ πόδ
ἡμῶν.

Εξ ὅλ' ὅσα τοῖς ἡμῶν τῶν ἡμῶν
μὴ ἀρσενίου τοῦ τῶν καμῶν
ἰακωβ ἡ γῆ γὰρ ἡ σὺν.

Δρέων ὁ θς ἐν ἀγαλλομῶν.

Κοιμήσῃ σαρπηγός·
Ψάλατε τῷ θῷ ἡ κορυφαία·
Ψάλατε τῷ βασιλεὶ τῆ κορυφαί-
αυτε· ὅτι βασιλεύς πάσης
τῆς γῆς ὁ θς ψάλατε σωατός·
Εβασίλεύσῃ ὁ θς ἐπὶ τῷ ὄθρῳ·
Ο θς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἡ-
γουαυτοῦ·

Αρχοῦτε λαὸν σωτήρησάν
με τῷ τοῦ θῷ ὠκεῖν ἅμ·

Οτι τοῦ θῷ οἰκεῖται οἱ τῆς γῆς
οφρόδρασται ὁ θς·

μζ
ι

Μαλμός ὡς αἱ τοῖς υἱοῖς κορέ-
σας καὶ ἀνάτος οφρόδρα·
ἐν πύλῃ τοῦ θῷ ἡ κορυφαία ὁ-
ρεῖ ἡ γὰρ αὐτοῦ·

Εὐρίζων ἄγαλλιμάς τῃ πά-
σῃ τῆς γῆς·

Θρῆσι τῷ πλάτῃ τοῦ βορέα
Ηπόλις τοῦ βασιλείου τοῦ
μεγάλου· ὁ δς ἐν ταῖς κάρβ-
σι γὰρ τῆς γῆς σκῆμα ὅταν
ἀντιλαμβάνεται αὐτῆς·

τοῦ δεῖκα

29
Οὐκ ἐπιταῖς θυσιαις σου
λάβωσθε.

Πῶ· ἀλλ' ὁλοκαυτωμάτων σου
ἐμὸν· πτοῦ μου ἐστὶ διασωτηρία.

Οὐδ' ὁξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου
μοσχοῦ.

Οὐδ' ἐκ τῶν ποιμνίων σου
χιμαίρω· ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα
ταῦτα θηρίαι τοῦ ἔρρου.

Κτίμησθ' τοῖς ὄρεσι καὶ βοόθ
την καὶ πάντα ταῦτα περὶ τῆς
τοῦ οἴκου σου· καὶ ὡραίοι τῆς
ἔρρου ἐμὰ μου ἐστὶν.

Εὰν περὶ σωού μὴ σοὶ ἔπω.

Εμὰ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκία μου μένη
τὸ πληρωμα αὐτῆς.

Μὴ φέρομαι κρέατα ὡρ.

Ἡ αἰματὶ γυνώσκω.

Θύσον τῷ θεῷ θυσίαν ἀνέδυσ.

Καὶ ἀπὸ βοῶν ὑψίστω ταῦτα ἄχουσ.

Καὶ σφί· καὶ ἐμὰ ἐν ἡμέραις
τοῦ ψόφου σου.

Βαὶ ὁξομαι σε καὶ δοξάσοι σε.

Πῶδε αἰμαρ πολυτετυγὼ θο
ρατὶ σὺ ἐκδιδῆς τῶδε κα
ὲς πατῶ μου.

καὶ ἀρπαλαμαίρεις τὴν διω
θήκην μου διὰ τοῦ πατῶς.

Εν ἡμίσησας πᾶσι δάα καὶ
ζέουλα τοῦ λόγου μου εἰς
τὸ πίσιω.

Εἰδὼτε ὅρ εἰς ἡμῶς πηρσώα
χρῆσ αὐτῶ καὶ μάταιον
τὴν μέριδω σου ἐπὶ θεῖς.

Ποῦ αὖτις σου ὁ θεὸς ὁρῶσι καὶ
καὶ ἡ γλῶσσαν σου περιδάλκε
δομότητος.

καὶ ἡ μένος ἡ τῶ τοῦ ἁδῶ
φῶ σου κατὰ λάλεις.

καὶ κατὰ τοῦ ἡοῦ τῆς μέρος
ἐπὶ θεῖς σκαρ. λαμῶν.

Πᾶσι δὲ οἰήσας καὶ ἑστίγησας.

καὶ πᾶσι δὲ ἀνομίαν ὁρῶσι
σοι ὁμοῖος.

Εμὲ δὲ σὺ καὶ πᾶσι δὲ σὺ καὶ
τῶν ὁρῶσι ποῦ σου τὰς ἀνο

25
μείας σου· σάπτι τέδνται
τα οἰόθησαν θωρόμενοι
τοῦ θ̄ου·

Καὶ ποτὲ ἄρ' πάσῃ καὶ οὐ μὴ
ἡ ὀρυόμερος·

Θωτάμ' αἰρέσας δοξάσῃ με·

Καὶ ἐκεί ὁ· Δοῦ ἡ δειξω αὐτῷ

τὸ σπρίον μου· **Εἰς τέλος ψαλ**

τῷ Δαδ· Εἴ τῷ εἰσελθεῖν

πρὸς αὐτὸν καὶ θάσῃ τὸν προ

φῆτην· ἡ καὶ εἰσελθεῖν πρ

εἰσελθεῖ τὴν τοῦ ὀνρίον·

Ελέησόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ελεῖσόν με ὁ· θ̄ς κατὰ τὸ με

Ἡ
5

μυροῖς ἐρωπιοῦ σου ὁ ποιη-
Θ πωσ' ἀνδρῶν καὶ θηρίων τοῖς
λόγοις σου καὶ ῥήσιν σου
τῷ κρίματί σου.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἁνομίαις συνέ-
βηθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκί-
σθη σέ με ἡ μήρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἡλκήθην ἡ γαίη σου
τῷ ἁμαρτῇ καὶ τῷ κρίματι
σου φίας σου ὅσον λωσθῆναι μοι.

Ραυτί εἰς με ἡσώπω ποταμοὶ καὶ
θωρήσθησόν με ποταμοὶ εἰς με
καὶ ἡ πόρξις ὁρμαλὰ καθαίσει με.

Ακουτί εἰς με ἡ γὰρ ἡλίσθη καὶ
ἀφροσύνην ἠγάπησόν τιμὴν
ἀεὶ αὐτῇ τῷ πειρομένῳ.

Από ἀρτέμονος τὸ πρόσωπός μου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ἡμα-
ρτίας σου τὰς ἁνομίας μου ὅ-
λα τὰ ἔργα σου ἡ ἀνομία σου καθαίρει
καὶ τὴν σὴν ἐνέμοι ὁ θεός.

Καὶ πᾶς θεὸς ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος
τοῖς ἀνθρώποις σου.

σαρδολίαν.

Κιαι τοῦ τοῦ θεοῦ καθέλεις
εἰς τόλῃσ· ἐκτίλαισ
καὶ μάταια αἰῶσαισ ἀπὸ
σκηνώματός σου.

Καὶ τὸ ῥίζωμα σου ἐκτίλ
ζώωνται.

Θορυταί· λίλαιοι καὶ φοβη
θήσονται.

Καὶ ἑώρα τοῦ γλαίσονται
καὶ ἱεροῦσιν· ἰδοὺ ἁπὸς·
ὃς ἐκ' ἐθάσ τοῦ θῆωονθ
αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
πᾶσι τῷ πλήθει τοῦ πρὸ
τοῦ αὐτοῦ.

Ηαὶ ἐν ἐδωλμάθῃ ὅτι
ματαιὸν ἐστὶ αὐτοῦ.

Εγὼ δὲ ὡς ἐκτίλαισ κατὰ
καρπὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θῆ·
ἐλπίσω ἐπὶ τὸ ἄλγος τοῦ θῆ
εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ὅς τοῦ αἰῶνα τοῦ αἰῶνα
ἐξομολογήσομαι σοὶ εἰς

118
J

τοῦ αἰῶνα ὅτι ποιήσας
καὶ ὑπομείνω τὸ ὄρομα
ὅτι χρησθὲς ἐν ἀντιόχῃ
ὁ σίωμός σου· εἰς τὸ τέλος
πνεῦμα ἐλθέσθαι ἐς ἐως τῶ αἰῶνα

Εἰ πάλιν ἀφραδὲς ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ θεός·
εἰς θάλασσαν καὶ εἰς ὄθλυν
χθονος ἐν ὅσῃ τῇ ἀδύνατι·

Οὐκ ἐστὶ ποιῶν χάθον·
Θεὸς ἐκ τοῦ ὀνόματος αἰεὶ κτλ
ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

Ποῦ· ἀλλ' εἰ ἐστὶ σωτὴρ ἡ
ἐκ ζήτων τοῦ θῆ·

Πάντες οὖν ἐκ λιβανῶν αἰῶνα
χρειώθησαν·

Οὐκ ἐστὶ ποιῶν χάθον οὐκ ἐ
στὶν ὡς ἐμοί·

Οὐχὶ γινώσκονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο
μίαν· οἱ καταστρέφοντες
τὸν λαόν μου ἐν ὑποστάσει
τοῦ τοῦ θῆ οὐκ ἐστὶν κατὰ τὴν

27
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀγίου

ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀγίου

Κύριε τῷ θεῷ ὑποταγίσαι
τὴν ψυχὴν μου· παρὰ τὸν γὰρ
τό σπρίον μου· καὶ γὰρ αὐτός
θεὸς μου καὶ σῆρ μου

Αὐτὴν τὴν ἑσπέρην μου οὐ μὴ σα
λάθω ἐπὶ πλείον·

Εως πότε ἐπιτίθεται
παρὸν φοβάται πάντες ὑμῶν
ὡς τοίχῳ κεκλισμένῳ καὶ
φραγμῷ ὡς μύρῳ

Πλήρην τὴν τιμὴν μου ἐβουλό
σαίτο ἀπώσας θαιέδραι
μοι ἐν δΐψῃ

Τὼ πόματι αὐτῶν ἐν λόγῳ
καὶ τῇ ἰδρύσῃ αὐτῶν κατηνέωτο

Πλήρην τῷ θεῷ ὑποταγίσαι
τὴν ψυχὴν μου· ὅτι παρὰ τὸν
ἡ πόμον μου

Οτι αὐτός θεὸς μου καὶ σῆρ
αὐτὴν τὴν ἑσπέρην μου οὐ μὴ σα
λάθω ἐπὶ τῷ θεῷ το

σπίον μου λιπὴ ὁδὸς μου·

Θς τίς μου ἡ θεία μου καὶ

ἡ ἐλπὶς μου ἐπὶ τῷ θῷ·

Ελπίστω δὲ πάντες τὸν πᾶσαν
σωσάτω γῆ λαοῦ·

Κχι αὐτὴ ἐν ὅπτιον αὐτοῦ τὰς

καρδίας ὑμῶν ὅτι ὁ θεὸς βο-

ηθεὶς ἡμῶν·

Πληρῆματα οἱ υἱοὶ τῶν ἁγ-

θροῶν· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ

τῶν ἁμῶν ἐν ζυγοῖς τοῦ

ἀδικῆσαι·

Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐβ-

ωπτόντο· μὴ ἐλπίζητε

ἐν τῷ δικίᾳ καὶ ἐπαύσηται

ἡ ματαιότης αὐτῶν·

Πλὺτος ἐφάνη ἡ ματαιότης

αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν·

Απὸ τῆς ἐλπίδος αὐτῶν ὁ θεὸς ὤ-

κλήσεται αὐτοὺς·

Οτι τὸ κράτος τοῦ θῆλει

σου καὶ τὸ ἔλεος σου ἐπὶ τοὺς

Οτι σὺ ἄπτοδῶσαι ἐκ αὐτῶν

καὶ τὰ πάντα ἔργα αὐτοῦ·

καὶ τὰ πάντα ἔργα αὐτοῦ·

καὶ τὰ πάντα ἔργα αὐτοῦ·

Θς ὁ Θς μου πρὸς στίον
θρίζω· ἐδίψησέ με ἡ ψυ
χή μου· πρὸς ἀπλώστοι
ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ
αὐατῶ καὶ ἄρ· ὁ δρῶ·

Ὁ ὕψος ἐν τῷ ἁγίῳ ἐφθην
σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δόξαν
σου καὶ τὴν δόξαν σου·

Ὁ τίμειος ἐστὶν τὸ ἔλεός σου
πρὸς τὸν ἅγιον·

Τὸ χεῖλός μου ὁπταμένης
ὕψος ἐυλογησὼς ἐν τῇ ζω
ῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐρχώμενος χεῖρας μου·

Ὡς ἐκείνοτος καὶ πρὸς τὸν
ἐμπλησθῆναι τὴν τυχὴν μου·
Ἡ καὶ χεῖλός μου ὁπταμένης
μέσσης τοῦ ἁγίου σου·

Ἐν ἐμῇ ἐλπίδι ὁ ἅγιός σου ὁπταμένης
ἀρρώστιας μου·

ζε

καλ

μολ

χιόδα σκύλα
Εὰν κοιμηθῇ περὶ αὐτῶν
 τῶν κληρῶν· πτέρυγες πε-
 ρι αὐτῶν· περὶ τῶν αὐτῶν
Καὶ τὰ μέγαρα αὐτῶν ἴδω
 χλωρότητι χρυσοῦ·
Εμπύλαια ἀσλιντοῦ ὄπου
 θαμνοῦ βωσι λείσ' ἐφ' αὐτῆς
 χιόδα θήσονται ἐν σέλιμα·
Ορθοῦ τοῦ θυόρου ὁρῶν·
Ορθοῦ τε· τῶν αὐτῶν ὁρῶν·
 ὁρῶν· ἡμεῖς· ὁρῶν· ἡμεῖς·
 ὁρῶν· ἡμεῖς· ὁρῶν· ἡμεῖς·
Ποῦ ὁρῶν· ὁρῶν· ὁρῶν·
 ὁρῶν· ὁρῶν· ὁρῶν·
Καὶ τὰ ὁρῶν· ὁρῶν· ὁρῶν·
 εἰς τὸ τέλος· τοῦ ἁρμάτου·
 αὐτοῦ· ὁρῶν· ὁρῶν·
 εἰς τὸν οὐρανόν·
Καὶ ἐν αὐτοῖς· ὁρῶν· ὁρῶν·
Αρέων· ὁρῶν· ὁρῶν·
 ὁρῶν· ὁρῶν· ὁρῶν·
Ελαῖα· ὁρῶν· ὁρῶν·

καὶ γὰρ ὡπὶ Θεοῦ τὰς τοῦ κα-
τὰ σκηνώσαι.

Κὺς ὁ Θεὸς ἀνέστητος· ἀνέστητος
καὶ ἀνέστητος καὶ ἀνέστητος.

Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τῶν
σπριωμένων.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

καὶ τοῦ κυρίου καὶ δι' ὅδοι τοῦ
Θαυμάτου.

Πληρὸς Θεὸς σωθῆσαι κεφαλὴ
ἐκ θρώων αὐτοῦ· ἡ κορυφὴ τρι-
χοῦ· αἰσχρομαθῶν ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν.

Εἰ περὶ ἐκ καὶ σαρκὶ ἀρτίω
σὺν ἀρτίω ἐν κυρίῳ Θεοῖς θαυμά-
σῃς· ὅπως ἀνβαφῇ ὁ ποῖος
σου ἐν αἵματι.

Ἡ γλῶσσα τῶν κυριώων σου ὅς
ἐστιν ἡ πῶσα σου.

Θεωρῇ Θεὸς αἰσχρομαθῶν
ὁ Θεὸς· αἰσχρομαθῶν τοῦ θυμοῦ
τοῦ αἰσχρομαθῶν τοῦ ἐν τῷ γένει
ἐν ὅς ἐστιν Θεὸς ἀρχὸς πᾶσι.

64h

Γέρηθήτω ἡ ἑπαυλισ αὐτῆς
ἡρηαιωμένη.

Καὶ ἐν τοῖς σκηνομασίαις αὐτῆς
τῶν ἡγεταῶν οὐ κατοικῶν.

Θπὸρ σὺ δὲ πάντα ζῶσ αὐτοῖς καὶ
τιδ' ἰωζαμ.

Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων
μου προσέθηκαμ.

Πρόσθεις ἁρμομίαν ἐπὶ τὴν ἁρ-
μομίαν αὐτῶν.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς ἐν καρδίᾳ
οὐκ ἔσται σου. ἐξωλεῖς θήτω
σαρὲς ἐκ βίβλου ζωῶν τῶν ἡμε-
ρῶν. Δικαίωμα μὴ γραφῇ τοῦ.

Πτωχοὶ καὶ ἄλγῶν εἰ μὴ ἐγώ.

Ησπρίω σου ὁ θεὸς ἅντ' ἐλπίδα μου.

Αἰνέσω τὸ ὄρομα τοῦ θυμου
μάωδης.

Μεγαλυνῶ αὐτοὺς ζωαίρεσι.

Καὶ αἰνέσι τῷ θεῷ ὑπέρμοσ-

χογρέον. κέραια ἐκ φέρων

τα καὶ ὁ πλοῦς.

Δίδωσιν πτωχοὶ καὶ ἄφραμ.

θη τωσαν· ἔκζητήσατε
τὸν· θῆ· καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ
ὑμῶν·

Οτι εἰσὶ· κούσε τῶν· περὶ
τῶν· ὁ· κε·

Καὶ τὸ· ὡ· περὶ· περὶ· μέγας· αὐ
τὸν· ἔκ· ζού· δέ· ρω· σῶ·

Αιμε· σω· τω· σαν· αὐ· τὸν· οἰ· οὐ· οἰ·
καὶ· ἡ· πῆ·· θά· λασ· τω· καὶ· παρ·
· τῶ· τῶ· ἔ· ρω· σῶ· τῶ· αὐ· τῆ·

Οτι· ὁ· θς· σώ· σῃ· τῇ· σι· ω· η·

Καὶ· οἱ· ἑο· δο· με· θῆ· σον· ται· σῇ·
πό· λεις· τῆς· ἰου· δα· ἰας·

Καὶ· κα· τοι· κή· σου· σι· ρέ· κῆ· ἰα·
κα· τῶ· κλ· ρο· μο· μῆ· σου· σι· ρά·
τῇ· καὶ· τὸ· ἀ· πῆ· μα· τῶ· ῥο·
λω· ρ· σου· ἰα· θε· ζου· σι· ρά· τῇ·

Καὶ· οἱ· ἑο· μῆ· τῆς· τὸ· ὁ· μο· μῆ·
κα· τῶ· σκῆ· ρῶ· σου· σι· ρά· τῇ·
εἰς· τὸ· πέ· λος· τῶ· λα· οὗ· ἡ·
τὸ· σώ· σαι· με·· κῆ·

Ως· εἰς· τῇ· βο· ῆ· θε· ἰα· ρά· μου·
πρ· ος· χῆς·· κῆ· εἰς· τὸ· μο· ἡ·

Θήσω μοι αἰνέσόν σου·

Δύω θήσω σφίμα ἐν τρω-
πῆ τω σαρκοῖ ζήτοῦντες τῇ
ψυχῇ μου·

Απο ἀρραφῆ τω σαρκοῖ τῶ ο-
πίσω καὶ κατασχῶ ἐν τρω-

Απο ἀρραφῆ τω σαρκοῖ τῶ ο-
πίσω καὶ κατασχῶ ἐν τρω-
πῆ τω σαρκοῖ ζήτοῦντες τῇ
ψυχῇ μου·

Αγαπήσθω σαρκοῖ ἀφρα-
θῆ τω σαρκοῖ τῶ ο-
πίσω καὶ κατασχῶ ἐν τρω-

Καὶ λάττω σαρκοῖ τῶ ο-
πίσω καὶ κατασχῶ ἐν τρω-

Οὐ γὰρ πῶς τὸ σωτήρι-
όν σου· ἀλλὰ πῶς ἔμε-
λει τὸ σαρκοῖ τῶ ο-
πίσω καὶ κατασχῶ ἐν τρω-

Σὸν θεός μου καὶ ῥύσασθαι μου·
οὐ θεός μου μὴ χρὴ σῶσθαι·

*καὶ τὸ σαρκοῖ τῶ ο-
πίσω καὶ κατασχῶ ἐν τρω-
πῆ τω σαρκοῖ ζήτοῦντες τῇ
ψυχῇ μου·*

αἰ σοὶ κεῖν λήψω· μή λη-
ταί· ὁ γὰρ θεὸς ἡμεῖς τοῖς αἰ-
μα· ἡ γὰρ τὴν λεικασίαν σου
ῥύσαι· ἐκ καὶ ὁ δόξου· ἐκ
μὴ μοι· πρὸς μετὰ τὸ ὅτι σου
σῶσόν με.

Γερῶν μοι εἰς ἅνω υπεράνω
αἰνῶν· εἰς τὸ πᾶν ὁ χυρὸν
τοῦ σῶσαι με.

Ὅτι ἀνέβω· ἐκ τῆς κοιλίας
φυγῆς μου εἰς σὺ.

Ὅτι ἐκ τῆς κοιλίας μου ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ· ἐκ χειρὸς πα-
ράνομων· τὸς καὶ ἁδικῶν.

Ὅτι σου εἶναι ἡ πρόμοιός μου· ἐκ
καὶ ὁ δόξου μου ἐκ τῆς κοιλίας
ἐπὶ σὲ δὲ ὡς τὴν ῥίχθιν ἡ ἀπόστα-
τος· ἐκ κοιλίας μητρὸς μου
ἐκ τῆς κοιλίας μου εἰς σὺ.

Ὅτι σου εἶναι ἡ πρόμοιός μου· ἐκ
τῆς κοιλίας μου εἰς σὺ· ὡς τὴν ῥίχθιν
ἡ ἀπόστατος· ἐκ κοιλίας μητρὸς μου
ἐκ τῆς κοιλίας μου εἰς σὺ.

12
αὐτοῦ ἐν λήν τοῦ κς ὁ θε
ἦλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μωρ.

Καὶ ἐν μοι ἡ μέγας τὸ ὄνομα
τῆς δόξης αὐτοῦ ὅς τοῦ αἰ
ῶνος εἰς τοῦ αἰῶνος αἰῶνος.

Καὶ πληροθῆσθαι τῆς δόξης
αὐτοῦ πᾶσι ἡ γέννηται τοῦ
μοι τοῦ

*ἡ ἐξελισσόμενοι ὑμῶν δαδ τοῦ ἡ
ἰεσται. ἡ λμὸς πρὸ ἀσάφ :*

Ως γὰρ εἶπεν ὁ θεὸς τῇ ἡλ τοῦ αἰ
εἰς τῇ καρδίᾳ.

Καὶ ἐμοὺ δὲ σὺρ μιμνήσκου
λάθης αὐτοῦ τοῦ αἰ

Παρομίστοιτο ὅτι χύθηται ἡ
αἷματά μου ὅτι ὅτι ἡ λω

σάθω τοῖς ἀνόμοις ἡ ῥη
ἡ ἀμαρτωλῶν θεωρεῖται.

Οτι οὐκ ἀτιμώμενος ὁ θεὸς
φωμῶ αὐτῶν.

Καὶ ἀτιμώμενος ὁ θεὸς αἰ
αὐτῶν. Εἰς κοποῖς ἀφωρῶ
κεῖσιν ἡ αἰμαὶ ἀφωρῶν ἡ
αἰμαὶ θύσονται.

Ος

Διαπύου το ἐκράτισον αὐτοῖς
ἢ ὑπερῆ φωνίᾳ εἰς τὸ λχ.

Περιεπαύλον τοῦ ἀδικίαν
ὡς ἐμὰν δαυτῶν.

Εξέλυσεν ταῦς ἐκ αὐτοῦ
ἢ ἀδικίαν αὐτῶν.

Διήλθον εἰς διὰ θεοῦ καρ
δίαν. Διήλθον ἡ θησαυρὸν
λαμψαν ἐν πορνείᾳ.

Διήλθον εἰς τὸ ὑψοῦσθαι
Εξέλυσεν τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
Καὶ ἡ γλῶσσαν αὐτῶν διήλθον
ἐν τῇ στήθι.

Διαπύου τοῦ αὐτοῦ ἀρδῆναι ὅλας
ἐν τῷ θά.

Καὶ ἡ μέρα πλήρης εὐρεθῆ
σονται ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἰπὼν πῶς ἄνω ὁ θεὸς
εἰς τὴν γῆν ἐν τῷ ὑψίστῳ.

Ιδοὺ οὐ τοῖς ἀμαρτωλοῖς
ἀφωδωγῆτε εἰς τὸ ῥαῖον
καὶ τὰ χερσὶν τοῦ.

Καὶ εἰπὼν ἀρδῆναι αὐτοῦ

Εξολόθρευσας πάντας τούς
πορπαγνύοντες σου.

Εμοὶ δὲ τὸ πρὸς ἑοχλασθαι
τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι.

Πιθώθη δὲ τῷ κῶτι μὲν ὅλ-
πίδω μὲν τοῦ ὀζυγῶ λαί-
μεν πάσας τὰς ἀρετὰς σου.

Εν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς
σιωμῶν. *Εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀσπίδων*

Ματὶ ὁ Θεὸς ἠπώσας εἰς τέλος
ὡργίσθη ὁ θυμὸς σου ὅτι
πρόβλημα μὲν σου.

Μή σθῇ τῇ σωτηρίᾳ σου
ἡ σὶ κτίσας ἀπαρχὴν σου.

Ελυτρώσας ἡμᾶς ἐκ κληρο-
νομίας σου.

Ορροσίων τοῦ τοῦ λαοῦ σκῆ-
μας ὁ δὲ αὐτῷ.

Επαρομταῖς χεῖρας σου ὅτι
τὰς ἐπὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν
τόλμος ὅσα ὁ δὲ ἀσπαστο
ὁ ὀχθρὸς δὲ τῷ γίω σου.

Καὶ ἐν τῇ λαοχίαν τοῖς οἰκιστοῖς σου.

πρόσθε δὲ μέσσω τὰς ἐορτὰς

Εθὺν τοτὰ σὺ μέγα αὐτῶν σὺ
μέγα καὶ ἄκρως σὺ

Ως εἰς τὴν ὁδοῦ σου ὑπὲρ πάντων

Ως δὲ δρυμὸς ὅλων τῶν ζώων

ὅτι ἐκοίτηται τὰς θύρας αὐτῆς

ἐπὶ τὸ αὐτό

Εν πόλει καὶ λαοὶ σὺν τῇ
κατ' ἐξουσίαν αὐτῆς

Εν πυρὶ σὺν πυρὶ τὸ ἅγιον

ἀγίου σου· εἰς τὴν γῆν ἔξ

βιβλήσας τὸ σκῆνωμα

ὁρῶματός σου

Εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν

αἰσούσθαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ

αὐτό· διὸ καὶ καταπαύσ

μεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ

θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς

Τὸ σὺ μέγα αὐτῶν ἄκρως

ὅτι καὶ ἐπὶ τὴν προφήτην καὶ

μασὸν γράσεται ἐπὶ

Εως ποτε ὁ θεὸς ὁρῶν διὰ τοῦ

χθρὸς παροξυνεῖ ὁ πῦρ

Handwritten notes in the top left margin, including the word "Λόγος" (Logos) and other illegible characters.

τις το ομοιαι σου ες τδλ
Ιρατι αποτριφεισ τη χει
ρα σου και την δεξιαν σου
εκμε σου του κολπου σου ες
τδλος οδε εβωσι λας λι
μω η προαιωων
Εργα σωτοσ εν αμ εγμε σωτ
Ευελευται ωσας εν τη δυναι
μα σου τω θάλασσας
Ευσω θριψας τας κεφαλας
των δραικων των ασι του υδα
Ευσω θηρσας την κεφαλη
του δραικοντος
Εδωλασ αυτο ημερω ματαιοις
τοις αιθιοψι
Ευδι ερρηξας πηγας και χει
μαρροω συδζηρσας πο
ταμω η θαμ
Εκ εατη η ημεραι και σηδτη
μ 3 συ κατηρτισο φαυ
σιν και ηλιον
Ευ ποιησας παντα τα οριθ
της γης θεροσ και εαρ συ ε

ὁ πλάσας αὐτὴν ἀνέστη
ταύτην· ὁ θεὸς ὠρεῖ δὲ
τὴν κη.

Καλὸς ἀφρον· παρῶ ζωὴ
τὸ ὄρομα σου· καὶ πᾶσι
τοῖς θηρίοις ψυχὴν ὁζοῦ μο
λγουν μένην σοι.

Τὴν ψυχὴν τῶν πενήτων
καὶ ἐπιλάθῃς τὸ τέλος·

Επίμενοι τὴν δικήν σου
κηρύσσου ὅτι ἑωκλήρωθης
οἱ ἄσκοποι μέντοι τῆς γῆς
οἱ κωροί σου.

Μὴ ἀποφράξῃς τὸ στόμα
σου μένος κατὰ στυγερὸν.

Πτωχὸς δὲ πείνησεν ἀνδρῶν
τὸ ὄρομα σου· ἀνέστα ὁ
δικαστὴς τῆς δικῆς σου.

Μνησθῇ τοῦ ὀργῆς σου
τοῦ ἐπὶ ἀφρονος ὁληντῆ
καὶ ἐμάρ· καὶ ἐπιλάθῃς
τῆς φωνῆς τῆς κήρυξός σου.

Η ἐπὶ τῇ φωνῇ τῇ ἐμῇ σου

Δ.
Οδ.
5

τωρ σι ω μένδω παρ σου
είπες ο ουρανός αφ θείρης τω αν

σαφ-φαλμος

Δξομολογήσόμεθα σοι ο υιός
ξομολογήσόμεθα σοι.
αί επι κωλι σόμεθα το όρομας.
ιηγήσομαι παρ τα τα θαυ
μασίω σου.

παρ λάβω καιρον αν άθνη
τας κρινω. ετα κη η γλ ια
παρ τα οικαιτοι κοιν τεσθ
αυτη. άξω ετερθωσω το σω
λυσ αυ της.

Είπα τοις παρ αμομουσι
μη παρ αμομει το.

Και τοις αμαρτύνουσι μη
ψου τε κέρας.

Ην επάρετε εις υφος το κέρας
υμων. σμυλαλειτε κατα
του θυ υ. Δικίαν.

Οτι ουτε δξδξ οδωρου τε α
προδω αωρου τε απο έρημ
ορέων οτι α υ κριτικής αι.

Που τὸν τῶν περὶ τοῦ τοῦ
 ὅτι ποτὶ τὸν δὲ χαρὶ
 κύριος αὐτοῦ πληρεσκό-
 ρατος.

Καὶ δὲ λιγυρέκτου τουτέστι.

Πληρὸς τρυφῆς αὐτοῦ ὅς ἐστι
 κινώθη· πύοντα πάντες
 οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς.

Εγὼ δὲ ἠγάπησά σε μαεῖς
 αἰώνων τῶν αἰώνων.

Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν
 ἀνθρώπων λώρσω θάψω.

Καὶ ὑψώθησιν τὰ κέρατα τοῦ
 δικαίου· εἰς δὲ τὸν ἄσπερον
 τῶν ἀσπ. ὡς δὲ πρὸς τὸν ἄσπερον·

σε

Πρὸς δὲ τῆς οὐρανίας αὐτοῦ
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ ὁμομαῦ
 τοῦ· καὶ δὲ θῆσιν εἰρήνην
 ὅτι πρὸς αὐτοῦ καὶ τὸ καὶ τοῖς
 κητέριον αὐτοῦ δὲ σιγῶν.

Εκείνην ἔριτε τὰ κράτη τῶν
 τῶν.

Οπλοὶ καὶ ρομφαίαι καὶ πόλε.

Φωτισθεσ οὐθω μα αὐτὸς
τὸ ὁρθωρμα ὡρῶν
Ετρωάχθησιν παρ' ἐσὶ ὡς
μετὰ τὴν καρδίαν
Υπρωσάμωρον αὐτῶν ἡσ
ἔχρησεν οὐδὲν· παρ' ἐσὶ
ἀμ· ἀρὰ τοῦ ὡρου τοῦ τῶν
χειρῶν αὐτῶν
Απὸ δὲ τῆς πλῆσιώς σου ὁ
ἰακώβ· δυνάστα Ζαροῖς
βελήκοις τοῖς ἰσχυροῖς
Εὐδοκίμος εἰς ἡμῶν τῶν
σεταῖς σου· ἀπὸ τῆς
σου δὲ τοῦ οὐνοῦ ἡ
κρίσις
Γῆ· φρουρὰ ἡμῶν ἡσυχία
Εμὲν αὐτῶν αὐτῶν εἰς κρί
σιν· τοῦ σώσαι πάντας
πρὸς τὴν γῆν
Πιερθὺς μορῶν οὐδὲ μο
γλήσεταῖς σου· καὶ ἔκαστος
ἐν τῇ αἰῶνι ὁρτῶσει
Ζωὴ καὶ ἀπὸ δόξης καὶ

θῶ ἡ μὲν πάντες οἱ κύκλω
αὐτοῦ οἵ σου σιδῶρα

Τὼ φουδρῶν αἰαφῆρου μὲν
μωπῶν τὰ ἀρχόντων

Βοεῖω παρὰ τοῖς κασιλῶ
σι τῆς γῆς

Εἰς δὲ τὸν ἄσπερον

Ὁ μὲν μου πρὸς κῆν ἐκέκρω
καὶ φῶς μου πρὸς τὸν θῆ

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

καὶ τὸν σῶχτι μοι
καὶ τὸν σῶχτι μοι

Καὶ τὴν αὐριανὴν ἐμνήσθην
ἐμὲ λένειν.

Μυκτός μὲν τῆς καρδίας μὲν
ἡ δολιχόχου καὶ ἔσκαλλε τὸ
πρῶτον· μὲν εἰς τοὺς αὐ
ρας ἀπὸ σάαι κς, καὶ οὐ προσ
; θήσιν τοῦ ἁδοκῆσαι ἔστι;

Η εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀ
ποκόψας· σωε τέλος ῥήματι
ἀπογερεῖς εἰς γέρεα;

Μὴ δωίλησεται τοῦ οἴκτιρῆ
σε ὁ θεός; ἡσώδξει δὲ τῇ ὀργῇ
αὐτοῦ τοῦ οἴκτιρ μου αὐτοῦ;

Καὶ εἰς τὴν αὐριανὴν ἐμνήσθην.

Κυτὴν ἄλλοιως τῆς ὁδοῦ
τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν
ἐργῶν κυοῦ ὅτι ἐμνήσθην
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμα
σίων σου.

Καὶ ἐμὲ λένειν δὲ πᾶσι τοῖς
ἐργοῖς σου καὶ ἐργοῖς ἐπιτη
λάμαί σου ἁδοκῆσαι.

Οὐδὲ δὲ τῶν γίων ἡ δολιχότης σου.

Πιστὸς ἦσθε μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Εὐεῖ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Εργώριστος ἐκ τοῖς μαρτύροις τῆς
ἀγαθότητός σου·

Ελυτρώσω ἐν τῷ ἑσπέρῳ
σου τὸν λαόν σου τοῦ Ἰσραὴλ
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ σου·

Εἶδοσαν ὅτι ἴδαντες ὁ Θεός·

Εἶδον ὅτι ἴδαντες ἡμεῖς ἐφρα
βὴ θύσαν· ἀπὸ ἀρχῆς ἡμεῖς
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ σου ἴδαντες·

Φωμὴν ἴδωμεν ἡμεῖς ἐφρα
Καὶ γὰρ τὸ ἑσπέρῳ σου ἀπορῶ
οὐκ ἔστι· φωμὴν τῷ ἑσπέρῳ σου·

Εν τῷ ἑσπέρῳ σου·

Εφραβὴ ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τοῦ
ἐχθροῦ σου· ἐσπέρῳ σου καὶ ἐν
τῷ ἑσπέρῳ σου·

Εν τῇ θαλάσσῃ ὁ δόξος σου καὶ
τρίαινας σου ἐκ τῆς χειρὸς σου
ἐκ τῆς χειρὸς σου οὐκ ἔστι·
Ο ἀνέστης ὡς ἀπὸ ματατοῦ
οὐκ ἔστι· ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἡ ἀνάστασις·

Δέ καὶ

+ΣΥΝΕΕΘΩΣ ΨΑΛΕΙΦ:

Προσέχε τελαός μου τῶν ὀ
μω μου· κλίναί το τοῖς ὑ
μεῖς εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στό
ματός μου.

Αρρίζω ἐν πωρωμολαῖς τὸ
στόμα μου· φθίζομαι προ
σὺν ματαῖς ὡς ἄχνη.

Οσὴ κέστα μόνω καὶ ἀνθρώποις
αὐταῖς.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν ὁδοῖς
τοῖς ἐμοῖς· ὅς κ' ἐκρύβη ἀπὸ τῶ
ν τέκνων αὐτῶν.

Εἰς γενεὰν ἀντιτέραν· ὡς ἡ σελήνη
ἐν τῇ ἀνάστασι τοῦ κυρίου καὶ

τας δυνάμεις αὐτῶν·

Καὶ ταῦτα μαρτυροῦντες ἐπὶ
ἡσυχίᾳ καὶ ἀρετῇ σὺ μαρτυρεῖ
οὐκ ἐν ὀργῇ καὶ ὀργῇ·

Εὐχὴ

Οσὼς ἐν τείλει τοῖς πατρῶ
σιν καὶ τοῦ γένους αὐτῶν
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

Οσὼς ἀνθρώπων ἐν τῇ γῇ
τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων·

Καὶ ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖται
ἐν τῇ γῇ τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν· ἡ μαρτυρία ἐπὶ τῇ
θῆκῃ τῇ ὁσίᾳ καὶ ἁγίᾳ·

Καὶ ἐν τῇ λατρίᾳ τῶν ἁγίων
καὶ τοῦ θύ·

Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζη
τήσωσιν· ἡ μαρτυρία
ἐπὶ τοῖς ἁγίοις αὐτῶν·

Γενεσιλογίαι καὶ παρρησι
αὶ κρησίν· ἡ μαρτυρία
ἐπὶ τῇ θείᾳ καὶ ἁγίᾳ·

Καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ θύ·

το πρῶτον τῆς

Υοὶ δὲ φράμειν τῶν τῶν
μαλλοῦ τῶν τοῦ τοῦ

Εστράφησαν δὲ ἐν ἑσπέρῳ
Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην
τοῦ θυ καὶ ἐν τῶν ὁ
μερῶν αὐτοῦ ἐκλήμουν ἡθνη
πορεύεσθαι.

Καὶ ἐπὶ λάθον τοῦ τῶν ἄεργ
σιωπῶν αὐτοῦ.

Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ
ὡς ἐδείχθη αὐτοῖς.

Εμαρτίον τῶν πρῶν αὐτῶν
ὡς αὐτοὶ ἐνόησαν αὐτῶν
ἀνὰ πᾶν ἐν πεδίῳ τὰς πόσας.

Δεῖξεν ὁ θεὸς αὐτοῖς
τὰς ἐν αὐτοῖς.

Παράτησαν ὁδὸν αὐτῶν ὡς
καὶ ὡς αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς ἐν
ἐν ἡμέρας καὶ ὅλην τὴν
ἐν κταρὶ ἐν φῶτι μετὰ πυρὸς.

Δεῖξεν ὁ θεὸς αὐτοῖς τὰς ἐν
καὶ ὡς αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς ὡς ἐν

ὡς αὐτὸ πολλή.

Καὶ ὁ ζήνων πρὸς δωρεὶ καὶ πύττει.

Καὶ κατὰ τὴν γαλβρῶσιν ποταμὸν ἰδὼν αὐτὸν καὶ προσέθετο ἔτι τοῦ αὐμαρ τῶν μετὰ αὐτὸν.

Παρεπίβραμα τὸν ὑψίστον ἐν αὐτῷ ἄρῳ.

Καὶ ὁ δὲ πείρασάμ τὸν θῆρταῖ καὶ δίασ αὐτῶν.

Τοῦ αὐτῆς αἰσώμαται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ κατὰ βρῶλησαν τοῦ θῦ καὶ εἶπον.

Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἄποιμάσαι τράσος ζαμ ἐρῆμεν;

Επεὶ ἐπὶ ταῖς ζετῶνται εἰς ἐρρύνισαν ἰδὼν αὐτὸν καὶ χεῖμαρροι κατεκλίθησαν· καὶ καὶ ἄρτορ δύνειται δοῦναι ἄποιμάσαι τράσος ζαμ τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ τοῦ κούσος καὶ αὐρεμάλας· καὶ τῶν ἀνιῶθην ἐν ἰακῶβ· καὶ ὁ ῥη ἀνιῶθην.

ὅτι τοῦ ἡλ· ὅτι ἔκτι
 τυσάμιν τῷ· θῶ·

Οὗ ἡλ· πτισαμ δῶι τὸ σῆριον
 αὐτοῦ· καὶ ἐμετεῖλα το μεφί
 λας· πτερῶ μω θδν·

Καὶ θύρας οὐνοῦ ἀνέωξε·

Καὶ ἔκρεξε ῥαῖς αὐτοῖς καὶ ῥαφα
 ῖν· καὶ ἄρτο τοῦ οὐνοῦ ἔδω
 κεν αὐτοῖς·

Ἄρτο ῥα ἄλλω μεφί· ῥα ἄφως·

Επισι τις μοῖν ἀπέαιλε ρεῖο
 πλῆσ μορην· ἀπὸ ῥδν ῥο
 τοῦ ῥοῦ οὐνοῦ· καὶ ὅτι ἦν γε
 ἐν τῇ· αὐτῇ αὐτοῦ ριμα·

Καὶ ἔβρξε ῥν δῶ αὐτοῖς ὥσει
 χρῶν σάρκας·

Καὶ ὥσι· ἀμμοῦ θάλας σῶν π
 πιν ἄππερω τῷ·

Καὶ ὅτι· ὡς ῥεῖς· μάστορ· ἦς
 παρ εμελῆς αὐτοῦ·

Κύριον· τῶν σκηνῶν αὐτοῦ·

Καὶ ἔφαγον· καὶ ἔβρξαν· ὡς ἡσθισα
 σθ· ῥα· καὶ τῶν ἑταθου·

αὐτοὶ ἡρώκτες αὐτοῖς

Οὐκ ἐστερῆθησαν ἀπὸ τῆς ἐ-
πιθυμίας αὐτῶν·

Ετι τῆς ἐκείνου σέως οὐσῆς ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν·

Καὶ ὁ ῥυλὸς τοῦ θυῶν ἐκίχεν·

Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλεί-
οσι αὐτῶν· καὶ τοὺς ἐκλέκ-
τους τοῦ θυῶν ἔλασεν ἀπὸ διείας·

Εν πάσι τοῖς ἡμέμας τοῦ ἔτι·

Καὶ οὐκ ἐπείσθησαν ἐν τοῖς θα-
λάσσι οἱ ἐκείνου·

Καὶ ὅς ἐλπιον ἐν ματαότητι
αἱ ἡμέραι αὐτῶν·

Καὶ ἐκείνων μάταια αὐτοῦ ἦσαν·

Οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς τότε
ὅς ἐζητοῦσάν τοις αὐτοῦ·

Καὶ ἐπεί αὐτοὺς ἐκείνου ἐκείνου
προσέτι· καὶ ἐμνήσθη
σαν ὅτι ὁ θεὸς ἔκρινεν αὐτοὺς·

Καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἔσβησεν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἡ γῆτις
αὐτοὺς ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·

Καὶ τὴν γλῶσσην αὐτῶν ἐψάσαν
το αὐτῶ· ἡ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν
ἔκλυθ' ἐν ἁμαρτίᾳ τοῦ·

Οὐδὲ ὅπως ὠθέησαν ἐν τῇ δι-
αθήκῃ αὐτοῦ·

Αὐτοὶ δὲ ἔειπεν οἱ κτήριον
ἰμαῖοις ταῖς ἁμαρτίαις αὐ-
τῶν· καὶ οὐδὲ ἀφ' ἑρθεί·

Καὶ πληθύνει τοῦ ἀπὸ ἀρέθων
τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ·

Καὶ ἔκκλυσεν πᾶσαν τὴν
ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἰμνήσθη
ὅτι σφάζει·

Πᾶν πορθέμενον ἐκ τῆ
ἀρέθων· ποσάλις παρθε-
νικήν αὐτοῦ ἐν γυναικὶ ἀνύδρῳ·

Καὶ ὅπως ἀρέθων καὶ ὅπως ἔλα-
σαν τοῦ θυ· καὶ τοῦ ἁγίου τῆ
ἐκ παρθενίας·

Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς
αὐτοῦ ἡμέρας·

Ηὅς ἐλυτρώσατο αὐτὸν ὅτι
χειρὸς ἀλίσμωντος·

Ως ἔθιτο ἐν αἰγυπτῷ τὰς
μαῖα αὐτοῦ· καὶ τὸ τέρας
αὐτοῦ ἐν πύδι καὶ τῶν
αὐτοῦ ἐν πύδι καὶ τῶν

Καὶ μετέσθην εἰς αἵματός
τοῦ καὶ αὐτῶν καὶ τῶν
βρῆματά αὐτῶν ὅπως μὴ
πίνωσι· ὅζωπέσσι λερεῖς
αὐτοῖς κυνοὶ καὶ ἀρκυοὶ
φάγον αὐτοῦ·

Καὶ ματαχὸν καὶ διέφθαρῖν
αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τῇ ἐρῇ
σὶν καὶ τῶν καὶ τῶν αὐτῶν·

Καὶ τὸ καὶ τῶν αὐτῶν τῇ
ἐρίδι· ἀπὸ ἐκ τῆς ἐρίδι
λαῖζή τῇ αὐτῶν ὅπως αὐτῶν·

Καὶ τὰς συλαμῖνος αὐτῶν ἐν
τῇ πάχρῃ·

Καὶ παρέδωκεν ὅς χάμαζα
τῶν καὶ τῶν αὐτῶν·

Καὶ τὸ καὶ τῶν αὐτῶν τῶ
πυρί· ὅζωπέσσι λερεῖς αὐτῶν
ὅπως αὐτῶν αὐτοῦ·

Θυμὸν καὶ ὅς καὶ τῶν αὐτῶν·

ἀπο τὴν διάνοιαν· ὡς
 ἔρχεται· ὡς δὲ πρὶν σὸ· ἱρίβο
 τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·

Οὐκ ἐφείσατο ἀποθῆναι αὐτῶν
 τῶν ψυχῶν αὐτῶν·

Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἐσθῆναι
 τοῦ σωέλεός· καὶ ὅσα
 ταῖς παρὰ τὸ τοκοῦν
 γὰ ἀγύ· αὐτῶν· ἀπὸ ἀρχῆς
 τοῦ ποταμοῦ αὐτῶν ἐν τοῖς σκη
 ρώμασι χαίει·

Καὶ ἀπεριψῶς τὸν ὄβριον
 λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγον
 αὐτοὺς ὥστε ποιμῆτορες
 εἶναι·

Καὶ ὡς αἰγισβὴν αὐτοῦ ὅτι
 πᾶσι καὶ ἐκεί· ἀλάλιον·

Καὶ τοῦ ἔθρου αὐτῶν ὁ κάμ
 φθῆναι· καὶ ὅτι αὐτοῦ
 αὐτοῦ εἰς ὅσον γὰρ αὐτοῦ
 αὐτοῦ·

Ορσὶ τοῦ τοῦ ἐκτίσας τοῦ
 ζῆν αὐτοῦ· καὶ ὅτι αὐτοῦ

προσώπου αὐτῶν ὅθρη·

Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοῖς
ἐν ὅχοις ἰσχυρὰ κληροδοσία·

Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκη
νωμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς
τοῦ ἱηλ· καὶ ἐπείρασεν αὐτὰς
παρεπικραψαμένον τὸν θυτὸν
ὑψίστον·

Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἔκε
φυλάξαι το·

Καὶ ἀπέτριψεν αὐτὰς ὡς
καθὼς καὶ οἱ πῶρ αὐτῶν·

Μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη
αὐτὸς καὶ παρεργίσαντο
ὅτι τοῖς κυρτοῖς αὐτῶν·

Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν
παρεπικραψαμένον αὐτόν·

ἔπειτα ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖλεν·

Καὶ ὅσον ἀδύναστον φέρεται
τοῦ ἱηλ· καὶ ἀπαύσατο τὴν σκη
νήν ἐκ τῆς γῆς·

Σκήνωμα ὁ κατεσκήνωσεν
ἐν αὐτοῖς· καὶ παρεῖδεν αὐτὰς

43
εἰς αἰχμαρωσίαν τῶν ἰσχυρῶν
αὐτῶν· καὶ τὴν καλλομένην αὐ-
τῶν εἰς χεῖρας ἄλλων.

Καὶ σωθήσονται ἐκ τῶν χεῖρων αὐ-
τῶν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
ὑπερέξει δού· τοῦ γενεῖσθαι
αὐτῶν κατὰ φῶς πατρῶν.

Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν ἔκτε-
τερ· θνήθυσαν.

Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐκ τῶν χεῖρων αὐ-
τῶν ἔσονται· καὶ αἱ χεῖραι αὐτῶν
οὐκ ἁλισθήσονται.

Καὶ ὁ ζήνη γένηται ὡς ὁ ὑπὸ τῶν
ἀνδρῶν· καὶ κραταιά-
νηκῶς ὡς ὁ ἰσχυρὸς.

Καὶ ὁ πᾶς τῶν ἰσχυρῶν
αὐτοῦ εἰς τὸ ὄψιν αὐτοῦ.

Ορεῖ δὲ αὐτῶν οὐρανὸς καὶ
τοῖς· καὶ ἀπαύσας τοὺς σκη-
νωμαῖς αὐτῶν.

Καὶ τὸν φυλὴν ἐφραὶμ ἔκτε-
τε· καὶ ἐξ ἑβλὰς αὐτοῦ.

τῇ φυλῇ ἰούδα·

Τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὅν γὰρ ἔστη
καὶ ὁ κοῦδος μνηστὴς μοροκε

ρως τοῦ αἵματος αὐτοῦ·

Εν τῇ γῇ ὅθι ἐβλίωσεν αὐ
τὴν εἰς τὸν αἵμα·

Καὶ ὅξυ ὅξυ αὐτοῦ λαοὶ τοῦ δου
λοῦ αὐτοῦ·

Καὶ ὡς ἐλάβεν αὐτοῦ ἐκ τῶν
ποιμνίων τῶν προβατῶν·

Εξοργιστὴν τῶν μοχλοῦντων
ἐλῶν αὐτόν·

Ποιμαίνεν ἡ κὼβ τοῦ δουλοῦ
αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

Καὶ ὅτι ποιμαίνει αὐτοὺς ἐν τῇ
ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ·

Καὶ ἐν τῷ σωεῖσι τῶν χι
ρῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῇ σβρῇ αὐτοῦ·

ΘΗ. **Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ·**

Θὁ ἐμὲ δοσὺν ἐθέλησιν τῇ
κληρονομίᾳ σου· ἡ μίαναι
τοῦ νομοῦ τοῦ ἁγίου σου·

11
Εὐρυτοίρου σάμῃ ἄσ' ὅπω
ροφυάκιον·

Εὐρυτοτῶ θρησιμαῖ αὐτῶν δὲ
λῶυσον· βρώματα τοῖς πύ-
ττιμοῖς τοῦ ὁῦου·

Τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου·
Θηρίοις τῆς γῆς·

Εξέχευ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς
ὑδροκύκλω ἡλὴν καὶ ὕ-
κην ὁ θάπτωρ· ἄβρῃ θῆμι
ὄρει· δὸς τοῖς γείτοσι γῆν·

Μικτήρις μὸς καὶ χλῆμας
τοῖς κύκλω ἡμεῶν·

Εὖς πότε κέ ὄρμισθῇ σῆς
τόλῳ· ἐκκαθήσεται ὡς
πῦρ ὁ Ζῆλος σου·

Εκ χειρὸς τῆς ὀργῆς σου ὀπί-
τῳ θρηταμί μὴ γωσὶ οὐτάς·

Καὶ ὀπίβωσι λείας αὐτὸ ὄρο-
μα σου· ἔσται κατὰ τὸ·

Θτι κατὰ τὸ φθονὸν τὸ ῥίω καὶ β-
στον τὸ πορῶ τοῦ ἡρέματος·

Μὴ μὴ καθῇς ἡμῶν ἀρομίων

ἀρχαῖον· ταχὺ πρὸς
ταλαιάωσάν μας οἱ οἱ κ
τῆ μοῖ σου κε·
Οτί ἐπεωχέυσαν με σφόδρ
σὸν θυμὸν καὶ τὸ πνεῦμα
ἐκβρτησὲς τὸν ὄρμα
τὸς σου κέρυσαι μάς καὶ ἰ
Ιλασθήναι τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἐκβρτησὲς τὸν ὄρμα
Μή ποτε εἰπωσιν ἄνθρωποι
αὐτῶν ὅτι αὐτῶν·
Καὶ γινώσκω ἰν τοῖς ἔθνε
σιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ
μῶν ἡμῶν·
Η ἐκείνη σὺ τοῦ αἵματος
τῶν δούλων σου τοῦ ἐκ κάρ
μεν σου· εἰσέλθω ἐν ὅτι
ὁ σου ὁ αἰνῆτος πᾶν πᾶ
ν ὁ δόξω σου·
Καὶ τὴν μεγαλοσύνην τοῦ
βραχίονος σου· περιποίη
σαι τοῖς υἱοῖς τῶν τέθνηται
των μένων·

δράδω αὐτῆς τὰ κέδρω
τοῦ Θυ· **ὅ**ξέ τειρε τὰ κλήμα
τα αὐτῆς ἕως θαλάσσης·

Καὶ ἵωσ πυτὰ μαρ τὰς παρὰ
· φυάδας αὐτῆς·

Ἰματίῳ θείλεις τοῦ φρεμῶν
αὐτῆς· καὶ τρυγῶσιν αὐτῇ
πάντες οἱ παρωπορᾶοι
μοιτῆρ ὁδοῦ·

Ελυμήνω αὐτῇ ἕως ἐκδρυῖ·

Καὶ μοριὸς ἄριστος ἵω τρέμει
σατο αὐτῇ· ὁ Θς τῶν δυνά
μειν ἐπὶ ἀρετῶν δὴ·

Καὶ δώι υλὸς τοῦ ὅξω σου καὶ ἰδί·

Καὶ δώι σκῶται τῇ ἀνωδλῶ
ταυτῇ·

Καὶ ἵα τάρτισαι αὐτῇ ἡνὲ φύ
πυσὸν ὁξιά σου·

Καὶ ὅτι ἡ οὐρανὸς ὁρᾷ κρυπτά
ωσας σε αὐτῷ· εἰς τὴν πυρρί
αδὴν τῇ ἡρᾷ καὶ ἡνὲ καὶ ἀμ
ρῇ αὐτοῦ ὅτι τι μίστα ἀπὸ τοῦ πνε
σῶτός σου ἀπολῶνται·

Γρηθήτω ἡ χεὶρ σου ὅτι ἄν
δρα δόξια σου.

Καὶ ἐπὶ ὑοῦ ἀποσοῦν ἐκραταί
ωσας σε αὐτῷ.

Καὶ οὐ μὴ ἀπτο αὐτοῦ μετὰ ἀποσοῦ.
Ζωῶσιν ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομα
σου ὅπως λαβὸς μέθαι.

Κεὶ δὲ θῶ τῶν δυνάμετον ἐπὶ
αὐτοῦ ἡμᾶς, καὶ ὅπως φανερ
τὸ πρόσωπόν σου καὶ σε
θῶς μέθαι. **Εἰς τὸ τέλος ἡ περὶ ὧν**

ληρῶν ψαλμὸς 138 α σάφ :

Παλὺ ἔστι τῷ θῶ τῷ τῷ κοινῷ
ἡμῶν, ἄλλα λαβὸς αὐτῷ τῷ
ἰακωβ.

Λάβας τὰ μὲν καὶ δότε τιμ
παρῶν. ψαλμὸν τῶν τριῶν
μέτῳ κιθάρᾳ. ὁ ψαλμὸς αὐτῷ
ᾠμῇ οὐκ ἔστιν ἄλλος. ὁ ψαλμὸς αὐτῷ
ᾠμῇ οὐκ ἔστιν ἄλλος.

Θτι πρόσωπόν σου ἡλῆται.

Καὶ κρίμα τῷ θῶ ἰακωβ.

Μαρτύριον δὲ τῷ ἰακωβ.

αὐτό· ἔμ· τῷ ὅζ· ἐλ· θεί· ῥ· αὐτό·
 ὅ· κ· τ· ῖ· σ· αἰ· γ· ῥ· ῖ· π· τ· ο· υ·

Γ· λ· ὡ· σ· τ· α· μ· ῖ· ῥ· ο· ὕ· κ· ἄ· ῥ· ο· ὕ· κ· ὅ· τ· ῖ·
Α· τ· ὡ· ἄ· η· σ· τ· ῖ· ῥ· ἄ· π· ὅ· ἄ· ῥ· σ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· τ· ὡ· ῥ· ῖ· ῥ· ἄ·
 τ· ὡ· ῥ· αὐ· τ· ὡ· ὕ·· αἰ· χ· τ· ῖ· ῥ· ὡ· αὐ· τ· ὡ· ὕ· ῥ·
 τ· ὡ· κ· ο· φ· ῖ· ῥ· ὡ· ῖ·· λ· ο· ὕ· λ· ἄ· σ· τ· α· μ·

Ε· ῥ· θ· λ· ῖ· ψ· εἰ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· α· ἰ· ὡ· λ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· α· ὕ· κ· αἰ·
 ῖ· ῥ· ῥ· ὡ· σ· ἄ· μ· η· ῥ· σ· ὅ·

Ε· τ· ῖ· ῥ· κ· ο· ὡ· σ· ὡ· σ· ο· ὕ· ῥ· ἄ· π· ο· κ· ρ· ῖ· ψ· α·
 κ· α· τ· ἄ· μ· ῖ· ῥ· ὅ· σ·

Ε· ὅ· λ· ἰ· μ· α· σ· ἄ· σ· ῖ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· ἰ· δ· α· τ· ὡ· σ· ἄ· ῥ·
 τ· ῖ· λ· ο· ῖ· ἄ· σ·· ἄ· κ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· λ· ὡ· ὅ· σ· μ· ὡ· ὕ·
 κ· αἰ· δ· ῖ· ἄ· μ· α· ῥ· τ· ῖ· ῥ· ο· μ· αἰ· σ· οἰ·

Ι· ἡ· λ· ῖ· ἄ· ῥ· ὡ· κ· ο· ὕ· σ· η· σ· μ· ὡ· ὕ·

Ο· ὕ· κ· ἄ· τ· αἰ· ὕ· ῥ· σ· οἰ·· θ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· ὡ· ὅ· σ· φ· α· τ·

Ο· ὕ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· ὡ· ὅ· σ· κ· ὡ· ἡ· σ· τ· ῖ· σ· θ· ὡ· ἄ· μ· ο·
 τ· ῖ· ὡ·· ἄ· ῥ· ὡ· τ· ἄ· ρ· ῖ· μ· α· κ· ὅ· ὅ· τ· ῖ· ῥ· σ· ο· ὕ·
 ὡ· ῥ· ῥ· ὡ· ὅ· ῥ· σ· ὅ· κ· τ· ῖ· ῥ· ὡ· σ· αἰ· γ· ῥ· ῖ· π· τ· ο· υ·

Π· λ· ἄ· τ· ὡ· ὡ· ῥ· τ· ὅ· ἄ· ὅ· μ· α· σ· ο· ὕ· ἰ· ἄ· π· λ· ῖ·
 ῥ· ὅ· σ· ὡ· ἄ· τ· ὅ·· ἰ· ἄ· ἄ· ὕ· κ· ἡ· κ· ο· ὕ· σ· τ· ῖ·
 ὅ· λ· ὡ· ὅ· σ· μ· ὡ· ὕ· τ· ῖ· ὅ· σ· φ· ὡ· ῥ· ἡ· σ· μ· ὡ· ὕ·

Κ· αἰ· ἡ· λ· ὡ· ὕ· ὡ· ὅ· σ· ὡ· σ· ὡ· ὅ· σ· μ· οἰ·

Κ· αἰ· ὅ· ὅ· ὡ· τ· ῖ· ῥ· ῖ· λ· ὡ· αὐ· τ· ὡ· ὅ· ἰ· ἄ· τ· ῖ· ῥ·

τῷ ὁ θεὸς τῇ δ' ἐν ματα τῶν
καρδῶν αὐτῶν.

Πορᾶσονται δὲ τοῖς ὄφθαλμοῖς
δαίμονες αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαὸς μου ἡκούσθ μου·
ἐν ἡλταισὶ ὁδοῖς μου ἄβυσσος ᾔσθη.

Εἰ τῷ ἐκδιδόντι αὐτὸν ὁ θεὸς
αὐτῷ ἔτι πείρασται.

Κ αὐτῶν τοῦ θλίψοντος αὐτοὺς
ἐπὶ μακρὰν τὴν χεῖρά μου.

Θ ἡ ἀχθροὶ κυ' ἐψάσαν το αὐτῶ.

Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ὁ θῶς μισθὸς αὐτῶν

Εκ αὐτοῦ τοῦ ροῦ.

Καὶ ἐκ τῶν τριῶν ἐβλήθη χορτάσ
αὐτοῦ. *ψαλμὸς τῷ ἀσάφ :*

·Θ·ὁ·ἀν·ὁ·στ·α·γ·ω·γ·η·Θ·ε·ω·ρ·
·μ·ε·τ·ω·δ·ε·Θ·ε·ω·δ·ι·α·κ·ρ·ι·μ·ε·ν·

ὥς πότε κρείττονός αὐδὲ κίαν·
καὶ πρόσωπα ἅμα πολλῶν

λαμνάν τ.δ.

Κεῖρατε ὁρφαρῶν ἡμῶν πτωχῶν·
ταπειροὶ καὶ πένητες οὗτοι καὶ

Τωπειροβ και πειρησασθαι και

ώσαυτε· ὅζ' ἔλθῃς πέραν
καὶ πτωχόν·

Εκ χειρὸς αἰματωλοῦ ῥύσας
θεῶν τοῦ· ὅς κ' ἄρ' ὁσαυτοῦ ὅς
σωῇ καὶ ἐρσκότει διαπο
ρεύεται·

Εω λάθῃ τωσαυτάμ' ταῦτα
θεμέλια τῆς γῆς·

Εγὼ εἰπα θεοὶ ἔατε καὶ υἱοὶ ὑ
ψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς
ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε·

Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πί
πτετε· ὡς αὖ αὖ ὁ θεὸς κρίνον
τι τῶν·

Οτι σὺ κατακληρονομήσεις
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν·

Ὡς δὲ φησὶ τὸ αὐτὸ
ὅς τις ὁμοιωθήσεται σοι
ἐν σιγῇ σου μὴ ὅς καταπρα
ΰνησ ὁ θεός· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί
σου ἠχίσαν·

Καὶ οἱ υἱοὶ σου τέσσε ἥραν κεφα
λήν· ὅτι τὸν λαόν σου κατε

π β
ζ

παρουργεύσαντο τὴν ὁμίαν·
Καὶ ἐμευλίευσαν τὸ κατὰ τῶν
ὠτίων σου·

Εἰ παρδύτῃς καὶ ὀζολοθρά-
στο μὲν αὐτοῦ ὅξιν ἔθροισ·

Καὶ οὐ μὴ μνησθῇς τὸ ὄρο-
μα ἡλίου·

Οτι ἐμευλάσαντο ἐν ὁμοιοίᾳ
ἐπὶ το αὐτό· καὶ τὰ σπύδα ἐκ
κεντρὶ ὅθεν το·

Τὰ σκηνώματά τῶν ἰδουαῖ-
ων καὶ οἱ ἰσμενίται·

Μωαὶ καὶ οἱ ἀσσυριοί·

Γεμαὶ καὶ ἀμμων καὶ ἀμαρική·

Αλλοφυλοὶ μὲν τῶν κατο-
κοῦντων τὴν γῆν·

Καὶ γὰρ καὶ ἀσσυριοὶ παρ-
έμενον ἐν αὐτῶν·

Εγὼ γὰρ ἔθνησας εἰς ἀντίληπιν
τοῖς υἱοῖς λαῶν·

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαυδίᾳ
καὶ τῶσι σῶρα· ὡς τῷ ἰσβαῖ
ὅν τὸ χεῖμα ἔρρωκισται·

47
Εξ αλλοθρήνησαν δὲ αὐτὸν δαυὶδ
γόνυ ἔθηκεσαν ὡς εἰκότως
τῇ τῇ· τοῦ τοῦ ἀρχιερέως
αὐτῶν ὡς τὸν ὁρὸν καὶ τὴν βίαν
Ζεὺς ἐλάσσηται πάντας
τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν.

Θιτιμὴς ἐποικληρονομίαν
ἐαυτοῖς τὸ ἁγίασμα
τοῦ τοῦ· ὁ θεὸς μου τοῦ αὐτοῖς
ὡς τὸν τοῦ.

Ὡς λαμάνη κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου· ὡς τὸν τοῦ διαφλο
ζει δρυμὸν.

Ὡς τὸν φλόξ κατὰ λαύσαι ὄρη·

Ὁὕτω κατὰ διόξεις αὐτοῖς
ἐν τῇ λατρίᾳ σου.

Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου σωταὶ αὐ
τοῖς αὐτοῖς· πλήρης σου
τῶ πρόσωπα αὐτῶν ἀνι
μίαν καὶ ζήτῃ σου τὸ ὄνο
μα σου κέ.

Ἦιχα θήτωσαν λαὸι ταραχθε
τωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐν τραπεζῇ τωσαμὶ καὶ ἀπο
λόθωσαμὶ καὶ γρώτωσαμ
ὅτι ὁμομαῖ σοι κς·

Εὐμόρος ὦν ἴσθις δὲ πᾶσι πᾶσι
τῶν γῆν· *εἰς τὸ πέλος ὅτι πέρ τῶν ἡλκ*
μῶν τοῖς ὕοις κορε·

Σώταππ τὰ τὰ σκηρῶμα
τά σου κέ τῶν δυνάμεων·
Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει
ψυχή μου εἰς τὰς ἀύλας τοῦ κυ·

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου
ἠγαλλιάσθη τοῖς ἐπιθῆζον
τα· καὶ γὰρ αὐτοῦ θίου ἐυρεῖ
δαυ τῶ οἰκίᾳ·

Καὶ τρυγῶν ῥοσιὰν δαυτὴ
οὐθήσει τὰ ῥοσιὰ δαυτῆς·

Παθῶσι ἀνιῶσθαι κέ τῶν δυν
μῶν ῥοσιὰν σιλάσμενος
ὁ υἱός μου· μακάριοι οἱ ἰσ
τοικοῦν τὰς ἐν τῶ οἴκῳ σου·

Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
ἀρετῆ σου σὺ σ·

Μακάριος ὁ μὴρ δέ σιγαῖ· τί

λη τις αὐτῷ παρ' αὐτοῦ.
Ἀρρωασίαις δὲ τῇ καρδίᾳ αὐ-
 τοῦ δι' ὅθεν.

Εἰς τὴν λωιδαν τοῦ κλαυθμοῦ
 εἰς τὸν τόπον τοῦ δι' ὅθεν.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ ρομο-
 θε τῶν ποταμῶν ταῖς ἐκδο-
 ραῖς ὡς εἰς δύνανται.

Ωφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν
 σιῶν· κέ' ὁ υἱὸς τοῦ δυνάμε-
 ων εἰσακούσων τῆς προσευ-
 χῆς μου.

Ερωτίσαι ὁ υἱὸς ἀβραάμ·
 πτερὰ αὐτῶν ἡμῶν ἵλασ' ὁ
 θεὸς καὶ δώι' ἀφ' ὅθεν εἰς τὸ πρό-
 σωπον τοῦ χυσοῦ.

Οτι κρείσσων ἡμῶν ἡ δύναμις δὲ
 ταῖς ἀνάλυσιν σου ὑπὲρ χιλι-
 ᾶδας· ὅς ἐστις ὁ ζῶν παρὰ
 ῥομφαίαν θανάτου οἴκω τοῦ
 θεοῦ μου μακάριον.

Ηοὐκ εἶρμεν ἐν σκηνῇ μαρτυ-
 ραριῶν τῶν λωιδαν.

πρ
3

Ο τί έλθεοσ καὶ ἀλήθειαν
πᾶς· ὁ θς χάριν καὶ ἀ-
γαθήν δώσει·

Κς οὐ αἰρήσει τὰ ἄγαθὰ τοῖς
πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ·

Κς ὁ θς τῶν ἀγαθῶν μα-
κάριοσ ἀνὼς ὁ ἐλπίζει
τωίς· **εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορέ-
ψαλμός +**

δοκῆσαι κε τῶν ἡμερῶν σου·
ἀπαρτίψας τὴν ἀκακίαν
σίαν·

Αφῆκας τὰς ἀνομίας τῶν
ὠσόν· ἐκάλυψας πάντα
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν·

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀρ-
γὴν σου· ἀπέσβεσας ἀπὸ
οἰκῆς τοῦ θυμοῦ σου·

Επίσβεσεν ἡμᾶς ὁ θς τῶν
συνῆμεν·

Καὶ ἀπὸ σβέσεν τὸν θυμὸν
σου· ἀφῆμεν· μὴ εἰς τοὺς
αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν·

Η διατρεῖς τὴν ὁργήν σου
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ο θς σὺ ἐπιτρέψατο ὥς
στὴν ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου
ἀφραμ θήσεται ἐπὶ σοί.

Εἰ ζορὴ μὲν κέ τὸ ὄλεός σου·
καὶ τὸ σπρίον σου δώησιν ἡμῖν.

Ἄκουσαι τὴν λαλήσει ἐν ἐμοὶ
κς ὁ θς· ὅτι μαλήσει ἄρημν
ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Καὶ ὅτι τοῖς ὁσίοις ἀρέθοντας
καρδίαν ὅσπῃ αὐτοῦ.

Πληρὴ ἔσονται τῶν φόβου μόνων
αὐτῶν τὸ σπρίον αὐτοῦ.

Ποῦ κατασκηνώσας ὁ ζαμ
ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ελίσσεται ἡ ἀλήθεια σὺν ἡμῖν
καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατα
φίλησάν· ἀφίξηται ἡ ἐκ τῆς
ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης
ἐκ τοῦ οὐανοῦ δέξου.

Καὶ γὰρ ὁ κς δώσει χρῆμα ὅτι

Καὶ ἡ γὰρ ἡμῶν δώσει τὸν καρ
ποῦ αὐτῆς.
καὶ ἡ οὐρανὸς ὁρᾷ αὐτοῦ
προπορεύσθαι.
καὶ ἡ θύσις εἰσὶν οὐρανὸν αὐτῆς
ματῶν αὐτοῦ.

ΠΕ

Καὶ ἡ γὰρ ἡμῶν δώσει τὸν καρ
ποῦ αὐτῆς.

καὶ ἡ οὐρανὸς ὁρᾷ αὐτοῦ
προπορεύσθαι.

καὶ ἡ θύσις εἰσὶν οὐρανὸν αὐτῆς
ματῶν αὐτοῦ.

προσευχῇ τῷ Δαδ

Καὶ ἰβ:

λίγοι κέ τοι οὐ σου καὶ ὅτι
κουσὸν μου ὅτι πτωχὸς εἰ
μὴ σείμην.

ὕλαζον τὴν ψυχὴν μου ὅτι
ὁ σὺ εἰ μὴ σῶσον τὸν δού
λον σου ὁ θεὸς μου τὸν ἐλπί
ζοντα ὅτι σὺ.

ἐλέησον μέ κέ ὅτι πτωχὸς
κεκραύζομαι ὅλην τὴν ἡ
μέραν αἰφραίνον τὴν ψυ
χὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πτε
ρεῖται ἡ ψυχὴ μου.

ὅτι σὺ κέ χρησὸς καὶ ὁσιὸς
κὺς καὶ πολυέλεος πᾶσι
τοῖς ὅτι λαοῦ μένοις σὺ.

ἐρώτησαι κέ τὴν πρῶταρχην.

52
Καὶ πρὸς χάριν τῇ φωνῇ τῇ
δεδόσθαι μου· ἐν ἡμέρᾳ
θρίψωσ μου· ἐκεί κρᾶζα
πρὸς σὸν ὅτι δὴ κούσασαι.

Οὐκ ἐστὶν ὁμοίος σοι ἐν θεοῖς·
κέκασται οὐκ ἔστι λατρεῖν τῷ ἔργῳ.

Πάντα τὰ ἐθνή· ὅσα δὲ ποιήσας
ζουσι καὶ προσκυνησουσιν
ἐνώπιόν σου· κέ.

Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου
ὅτι μέγας εἶ σύ.

Καὶ ποιῶν θαυμάσια· σύ εἶ
ὁ θεὸς μέγας· ὁ δὲ ἔγνων με
κέ· ἐν τῇ ὁδῷ σου.

Καὶ πορεύσασαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου· ἀφραθήτω ἡ καρδία
μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Εξομολογήσομαί σοι· κέ· ὁ θεὸς
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Καὶ λαλήσω τὸ ὄνομά σου ὅτι
τοῦ αἰῶνα· ὅτι τὸ ἔλεός σου
μέγας ἐπὶ πάντας.

Καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου·

ζαίδου λατῶν τούτων

Θς παρὰ μοι δὲσω μέσσω
σωτὴρ μὲν καὶ σωαγωγὴ κρα-
ταιῶν δὲ ζήτησάν τινι ψυχῇ μὲν.

Καὶ οὐ προέβην τό σέ μω πτοῖον
αὐτῶν· λέει σὺ κέ οὐθὺ μοι οἱ
κτῆρ μου καὶ ἐλθέ μου μα-
κρό θυμὸς καὶ πολυδύλοσ
ζῶλη θυμὸς.

Επί μὲν τοῦ δὲ μὲν καὶ ἐλθέ
σὺ μὲν· δὲς τὸ κράτος σου
τῷ παιδί σου.

Καὶ σὺ σὺ τοῦ υἱοῦ τῆς παιδὸς
κη σου· ποίησάν μετ' ἐμοῦ σὺ
μάορ εἰς ἄγαθόν.

Καὶ ἰδὲ αὐτοὶ μοι σὺ τὸ μὲν
καὶ αἰάχων θήτωσαν.

Θτι σὺ κέ ἐμοὶ ἠθέσας μοι καὶ
παρεκάλεισάς μὲν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩ ΔΕ Δ

Θς μέγιστοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρε-
σι τοῖς ἁγίοις· ἄγγελοι πάντες τῶ
πύμασι ὧν ἔπρεπεν πάντα

ω S

ξ

σκηνώμαται ἰακώβ·
Απόστασέ με ἀπὸ λαλήθην πό-
 ρι σὸυ ἢ πόλις τοῦ θυ·

Μνησθήσομαι ὡς αἰνεῖται
καὶ ὡς τῆς ἐκείνου.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωποι καὶ τύρας
καὶ λαὸς τῶν αἰθῶπων
τοὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Μὴ σιωπῇ ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος
ἀγγελλέτω τῇ κυρίῳ.

Καὶ αὐτὸς ἐστὶ μετ' αὐτῶν αὐτῶν
ὁ ὕψιστος· καὶ δὴ καὶ τῆς αὐτῆς
γραφῆς λαμβάνει·

Καὶ φέρχομεν τοῦ τῶν πορνείων
γενηθέντος ἐν αὐτῇ.

ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ ἠγάπησεν τὴν
ἐκκλησίαν ἑαυτοῦ ἑωρισμένην

Ὁ δὲ παλὸν τοῖς ὕλοις κορὲ· εἰς τὸ
 λος ὕπερ μαλὲν· τοῦ ἀποκρίθῃ
 μέσας αἰθέρας ὡς ῥα νλίτη· ~

Κὁ θεὸς τῆς σφύρας μου ἡμῶς
ἐκεί κρηθῶ καὶ ἐνρυκτῆ
μαρτυροῦν εἰς τὸ λῆθαι ἔργα

похвалъ твоихъ.

Κλῆρομ τοῦ οὐ σου εἰς τὴν δό-
κασίμ μου· ὅτι βωλήσθ· καὶ
κωρὴ ψυχῆ μου καὶ ἡ ζωὴ μου
βαδὴν ἔγωγε

Προσλόγις τῶν κατὰ τῶν κα-
ταβαρυμένων τῶν εἰς λαλῶν.

Εἰς τὴν θύραν ὡς εἰς ἄνθρωπος αἰωνίου
τοῦ σὺν γε κροῖς ἐλάθερος.

Ως ἐν τῇ τραυματίᾳ καὶ ἐν ἁλ-
ματι ἐν ταύτῃ οὐκ ἐμνήσ-
θη· καὶ αὐτοὺς οὐκ ἐποίησε χειρο-
σοῦν ἀποθεῖναι.

Θυτομεθ' ελ' λ' κ' κωλιατω
τω τω ε' σ' κ' ο' π' ι' ρ' ο' ι' σ' και ε' λ' υ'
σ' κ' ι' α' θ' α' ρ' α' τ' ο' υ'.

εως υς εστηριχθη θυμος
 σου· και παρταστω μετω
 ρισμου σου· οτι ταυτα επει.

Ε μακρυὰς τὸ σῆμα σου ἐν
αὐτῷ μου.

Θεομ. το μ. του δ. λυ. η. α. β. α. π.
α. ρ. ο. ο. θ. η. ρ. και δ. κ. ζ. β. α. ο. ρ. α. ο. μ.

54
ὁ ὀφθαλμοί μου ἠὲ θέρησαν
ἀπὸ πνοῦ χειρῶν.

Εκέκραζα πρὸς σὲ κέ ὅλην
την ἡμέραν λιγυρὰ πᾶσα πρὸς
τὰς χεῖρας σου.

Μὴ τοῖς ῥιγκροῖς ποιήσῃς θα
μνάσαι· ἢ ἰατροὶ ὑρῶα ἡκού
σι καὶ ὀξομολογήσονται σοί.

Μὴ δὲ ἠγῇ σε ταῖς τιμῇς τῶ πάθος
τοῦ ἁγίου σου.

Καὶ τὴν ὥληθαι σου ἐν τῇ
λαοῦ λείῳ· καὶ ἡ γυνώσκουσα
ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ.

Καὶ ἡ δικαιότης σου ἐν τῇ
ἐπιλόλῃς μελέῃ;

Καὶ ὡς πρὸς σὲ κέ ἔκτεκραζα
καὶ τὸ πάθος· ἢ πρὸς ἀχίμ
ὁ ὀφθαλμοί σου.

Ιματὶ κέ ἄπο θῆτην ψυχρὰ
ἀποτρίβεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ ἐμοῦ· πᾶσι χόσμαι
ἀνὴρ ἐν κόποις ἐκμεότης

τοῖς μου. ὦ θείος δὲ εἶς
περὶ ὧν καὶ ὁ ἔμπορος ἦν.
Επὶ μὲν δὲ τὴν ληθοναίαν οὐρανὸν
αἱ φουβρίαι τοῦ ὁδοῦ
ζαυ μὲν ἐκύκλωσαν μὲν ὡς
ἔδωκε. ὁ ληθοναίαν μὲν
περὶ ὧν καὶ ὁ ἔμπορος.

Εμακρυαὸς ὡς τοῦ φίλου
καὶ πλησίον.

Καὶ τοῖς γενομένοις μου ἀποτα
λατωρίαν. **ΣΥΝΕΣΕΩΣ**

ΑΙΘΑ. ΠΩΙΣΘΗΛΙΤΗ.

πλ

ὁ ἐλέησεν ἐὰν τοῖς αἰῶσι
αὐτοῦ μακάριον εἴη ἀνελθόντων
ἀπὸ τῆς γῆς τῆς αἰῶνις σου
ἐν τῷ στόματί μου.

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐλθ
οὐκ οἰκοδομηθήσεται.

Εν τοῖς οὐρανοῖς ἀποιμασθήσεται
ἡ αἰὶν ἡ σὺν τοῖς δὲ ἐθνοῖς
διὰ τὴν κληρονομίαν τοῖς αἰ.

Ωμοσάτω δὲ τῷ δούλῳ μου.
Εὼς τοῦ αἰῶνος ἀποιμαίω

53
τὸ σπέρμα σου.

Καὶ οἱ κοδομήσεις περιεσ-
καί γε γὰρ τὸν θρόνον σου
ζομολογησονται οἱ οὐανοὶ τῷ
θαυμασίῳ σου κε.

Καὶ γὰρ τὴν ἁλήθειάν σου ἐν
ἐκκλησίαις ἁγίων.

Οτι τίς ἐν βίῃ θύλασί σου θή-
σεται τῷ κ̄ς· ὁμοιωθήσε-
ται τῷ κ̄ ἐν υἱοῖς θ̄.

Ο ἅς ἐνδοξάζόμενος ἐν ἡ-
λῇ ἁγίων· μέγας καὶ φοβε-
ρός ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοῖς
περικύκλω αὐτοῦ.

Κεὶ ὁ θ̄ς τῶν δυνάμεων πο-
ταμοὶ εἰς σοὶ· δυνάμις εἰς
καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλωσέν σου.

Σὺ δὲ ἀπόξεις τοῦ ἐχθροῦ σου
θαλάσσης.

Ποῦ δὲ σάλος τῶν κύματων
συλίσαντα πρὸς ἑαυτὸν.

Σὺ ἐπὶ τῷ πείρασόν σου τραυμή-
νισαν· σπέρμα σου.

Καὶ ἐν τῷ κρατίορι τῆς δυνά-
μει σου διεσκεύωσας
τοῦ ὄχθρου σου.

Σοὶ εἰσι γοῖ οὐνοὶ καὶ σήπαι
ἡ γῆ· τῇ οἰκουμένην καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθε-
μέλιωσας.

Τοῦ ποταμοῦ καὶ τῇ θάλασσᾳ
σὺ ἐκτίσας· θάλασσά καὶ ὄ-
μιλόν τῷ ὄρωματί σου ἡ
λίαν σὺ γὰρ.

Σὺ ὁ βεβλήτωρ μάκαρ δυνάστης.

Κραταώθη τῇ χεὶρ σου
φωθῇ τῇ ὁδοῦ σου.

Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἔσονται
ἐκ τοῦ θρόνου σου.

Ελεος καὶ ὠλήθειαν πο-
ρεύσεται πρὸ προσώπου
σου· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώ-
σκων ἁλωλόμεν.

Κεῖ ἐν τῷ φωτί σου προσώ-
πὸ σου πορεύσεται.

Καὶ ἐν τῷ ὄρωματί σου ἡ γῆ.

56
αὐτοῦ ταῖς ὅλη τῇ ἡμέρᾳ.
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕω
θῇ σὺ ταῖς.

Ὁτι καὶ χηματῆς δυνάμει
ὡς αὐτῶν σου εἶ.

Καὶ ἐν τῇ ἀδολκίᾳ σου ἕω θῇ
σῇ ταῖς κέραις ἡμῶν.

Ὁτι τοῦ κυνὸς ἀντίληψις καὶ τοῦ
ἁγίου ἡ λαοσιλῶς ἡμῶν.

Τότε ἐλάλησας ἐν ὁρᾷ τοῖς
ἡοῖς σου.

Καὶ εἶπας ἐν ἐμῇ καρδίᾳ
ἐπιδύω αὐτόν· ἕωσω ἐκ λῶ
κτοῦ ἐκ τοῦ βαοῦ μου.

Εὐρορ· λαλτοῦ δὲ δούλομαι.

Εν ἐλαίῳ ἡ καρδία μου ἔχρισται αὐτόν.

Ἡ γὰρ χεὶρ μου σιωπῇ τὴν ψή
ται αὐτῷ· καὶ ὁ βραχίονας
καταχύσει αὐτῷ.

Ὁὕτως φθλήσει ἄχθος ἐν αὐτῷ.

Καὶ ἡ οὐρανὸς οὐ προσθή
σει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

Ἡ καρδία μου ἕω αὐτῷ· ἕω αὐτῷ.

αὐτοῦ τοῦ ὀχθοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τοῦ μισοῦντας αὐτὸν τρο-
πώσομαι· καὶ ἡ ἀλλήθια
μου καὶ τὸ ὄλεός μου ἐν αὐτοῦ.

Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἔω-
θήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χει-
ρὰ αὐτοῦ.

Καὶ ἐν ποταμοῖς δοξιάσεται.⁸

Δύτὸς ὅτι λαλήσεται μετὰ
μου εἰ σύ· καὶ ἀντι-
λήπτωρ τῆς σρίας μου.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ τοιοῦτον θήσομαι
αὐτόν· ὅτι τῶν παρ' αὐτοῖς
πασί λείψει τῆς γῆς.

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐ-
τὸν τὸ ὄλεός μου.

Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστή αὐ-
τῷ· καὶ θήσομαι ὅς τὸν αἰ-
ῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σῶμα
αὐτοῦ.

Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς
ἐκδόρας τοῦ οὐανοῦ.

Εὐκαταλίπτωσι μοὶ υἱοὶ
 τοῦτο τὸ ῥόγημα μου καὶ
 τοὶ σκρίμασί μου μὴ πο-
 ρεύθῃσι γὰρ τὰ διλιαιώ-
 ματά μου ἐβουλήσωσι
 καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυ-
 λάξωσι·

Επισκέψομαι ἐν ῥάωδω τὰς
 ἀνομίας αὐτῶν·
 αἱ ἐν ματαίᾳ τὰς ἀδικίας
 αὐτῶν· τὸ δὲ ἔλεός μου
 μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν·
 ὕδου μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ
 ἁλῇ θείᾳ μου·

Οὐδὲν μὴ ἐβουλήσω τὴν
 διαθήκην μου·

Καὶ τὰ ἐκ πορεύσεώς μου
 τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀ-
 θεήσω· ἀπαζώμοσα
 ἐν τῷ ῥήματι μου εἰπὼ· ἀ-
 ψάσομαι·

Τὸ σπέρμα αὐτοῦ ὅς τοι αἰώ-
 να μόνει· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ

ωσὸν ἡλίους ἐναντίον μου.
Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτίσ-
μην εἰς τὸν αἰὼνα.
Καὶ ὁ μαρτυρῶν ὡς πλάτος.
Σὺ δὲ ἀπαύσω καὶ ὄξου δὲ
ρωσσας ἀνευμάου τοῦ χριστοῦ
σου. Κατέαρθας τὴν δι-
αθηκὴν τοῦ δούλου σου.
Εβελίμωσας τὴν γλῶσσαν τοῦ
ρίου μου αὐτοῦ.
Κατέλιπας πάντας τοὺς φρα-
γμοὺς αὐτοῦ.
Εθου τὰ ὀχρώματα αὐτοῦ
δειλίαν. Διήρπαζον αὐ-
τὸν πάντες οἱ διοδάοντες
ὁδοῦ.
Εν δὲ ἡ θηορεῖδος τοῖς γάτο-
σι μὲν αὐτοῦ. ὕψωσας τὴν δι-
ξίαν τῶν θμίσων αὐτοῦ.
Εψφραμσας πάντας τοὺς ἐ-
χθροὺς αὐτοῦ.
Διήρπαζας τὴν νοήθειαν
τῆς ρομφαίας αὐτοῦ.

76/8/9/10/11/12/13/14/15/16/17/18/19/20/21/22/23/24/25/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100

52
Καὶ ἔκάρτε λαὸν μου αὐτοῦ ἐν
τῷ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ λαθαρσι-
μοῦ αὐτοῦ· τὸν θρόνον αὐ-
τοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξ.

Εσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ
χρόνου αὐτοῦ.

Κατέχευας αὐτοῦ αἰσχύνῃ·
ὥς πότε κεῖ ἀποαρέσθῃς
τόλῳ· ἐκκαθήσεται ὡς
πύρ ἡ οὐρά σου.

Μνησθήτι τίς μὲν ἔσται ποταμοί.

Μνησθήτι τίς μὲν ἔσται πα-
τάς τοῦ ἰσοῦ τῶν ἁγίων.

Τίς αἰνέσει σε ζῆσαι καὶ ἔ-
κός τεταί θάνατον.

Ρῶσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ
χειρὸς ἁδου.

Ποῦ εἰσὶ τὰ ὅλῃ σου τὰ ἄρχα
αὐκῆ· ἠὲ μοσάστω λαλ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Μνησθήτι κέ τοῦ ὄρειδός μου
τῶν δούλων σου.

Οὐ λυπήσῃ σου ἐν τῷ ὠλόλω
μου πολλῶν ἐθνῶν.

Οὐ ὠρεῖσαι τὸ ὄχθροί σου κέ.

Οὐ ὠρεῖσαι τὸ ἀντάμαγμα
τοῦ χριστοῦ σου. 207

Εὐλογητὸς κέ εἰς τοῖς αἰῶναι
ροί το γένοιτο. προσευχὴ τῶ
μας ἡ ἀνθρώπων τῷ Θεῷ ::

Πέκαταφυγὴ ἀνὴρ ἦθνος ἡμῶν
ἐργεῖται καὶ μετὰ πρὸ τοῦ
ὄρη ἐβρῆθαι καὶ πρὸς τὴν
ρατὴν τὴν καὶ τὴν οὐ μὲν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶρος καὶ ὅσος
τοῦ αἰῶρος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποτρέψῃς ἀφ' ὧν εἰς ταπῶ
ρωσιν· καὶ εἰπας ἐπιτρέψα
τε οἱ υἱοὶ τῶν αἰῶν.

Οτι χίλια ἔτη ἐβρόφθαμμοῖς
σου κέως ἡν μὲν ἡ δ' ὁ δ'.

Ἐπισδὴ ληθε καὶ φυλακὴν ἐν
ρυκτί.

Πρὸς σου ὁ δὲ ἄνθρωπος αὐτῶν
τῆς σφύρας· τὸ πρῶτον ὅτι

χλόν· παρ' ὅλ· θοι·

Ποτὲ ὡς ἂν θήσαι· καὶ παρίλ·
θοι· τὸ ἐσπέραις ἀποπείσει·
σκληρυνθῆναι καὶ ζήραν θῆν·

Οτι ὅξελίπο· μὲν τῇ ὀργῇ σου·

Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταρά·
χθη μὲν·

Εθου τὰς ἀνομίας ἡμεῶν· ἔ·
μαρτίῳ σου·

Οὐ αἰσῶν ἡμεῶν εἰς φωτισμὸν
τοῦ προσώπου σου·

Οτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμεῶν
ὅξ' ἐλίπο· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ
σου ὅξ' ἐλίπο μὲν·

Τὰ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ὥς τι ἀράχρη· ὅ·
μὲν ἐπὶ τῶν· αἱ ἡμέραι τῶν
τῶν ἡμεῶν ἐν αὐτοῖς εἰς ὁ·
μὲν κορυτῶν ἐπὶ τῇ·

Εὰν δὲ ἐν δυνάμει αἰσ' ὁ γὰρ ὁ
κορυτῶν ἐπὶ τῇ· καὶ τὸ πλῆθος
αὐτῶν κόπος καὶ πόρος·

Οτι ὅπως ἔλθῃ· πρῶτον ἐφ' ἡ·
μας καὶ παιδευθῇ σὸ μὲν
μας καὶ παιδευθῇ σὸ μὲν

Τὸ μὲν ἐλάττω κράτος ἐστὶν
ὀργῆς σου

Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν
θυμὸν σου ὀξυρρήθμισαυ.

Τὴν δὲ ὀξυρρήθειάν σου οὐτως γράρι
σὸν μοι καὶ τοῦ πειθεσίου
μοῦ τῆς καρδίας ἐν σοφίᾳ.

Επί αὐτὸν κέδωσ' ὅτι
καὶ παρὰ κλήθῃ τὶ δώϊ τοῖς
δούλοις σου.

Εν δὲ ὧν ἔστιν ἐν τῷ πρῶτῳ τοῦ
ἐλέους σου καὶ ἡ γαλῖα
σάμωθαι καὶ ἀφράσθῃ.

Εν πάσαις ταῖς ἡμέραις σου
ἀφράσθῃ.

Ἀνθὼν ἡμέρᾳ ἐν τῷ πρῶτῳ
σας ἡμέρας.

Εν τῷ ὧν εἶδομαι καὶ.

Καὶ ἴδω δὲ τὸν δούλον σου
καὶ ὅτι τὰ ἔργα σου καὶ ὅτι
γίγνεται τὸ ἔργον αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κύριου τοῦ
θεοῦ ἡμετέρου φῶς ἡμῶν.

λίσσονται καὶ δράκοντα·
ὅτι ἐπὶ μέσῃ λήπῃ σὲ καὶ ρο
σομαι αὐτοῦ καὶ ὡς οὐρανὸς
ἐκ δὲ πάλιν αὐτὸς ὁ πνεῦμα το
ῦ ἁγίου· κελεύεται
πρὸς μέσῃ καὶ πάλιν σὺ καὶ
αὐτοῦ· ὡς οὐρανὸς οὐρανὸς
Μακάριος εἰς μέσῃ θρήνη·
ἐξ ὅλου καὶ αὐτὸν καὶ ἀποστα
σὶν αὐτοῦ· μακρότητα ἡμέ
ρων ἐκτελέσῃ αὐτὸν·
Καὶ οὕτως αὐτὸν τὸ πνεῦμα μου·
ψαλμὸς ἐκ Δαὶδ. εἰς τὴν ἡμέραν
πρὸς τὸν βασιλῆα·
Αγαθὸν τὸ ὅτι ἐκτελέσῃ
τὸ κέαρ· καὶ τὰ χεῖρ τὸ ὁ
μολογίῃ σου ὕψις·
τοῦ ἀγαθὸν ἐκτελέσῃ τὸ πνεῦμα
τοῦ ἁγίου σου·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐκτελέ
σῃ· ὡς οὐρανὸς οὐρανὸς
ψαλμὸς ἐκ Δαὶδ. εἰς τὴν ἡμέραν
κιθάραν· ὅτι ἀφραδίαν

20
κα
16
4
3

Κε θε το εοικονμα της

Κε εμ τω ποιηματι σου

Και εμ τοις εργοις των χει
ρων σου αγαλλιασομαι

Ως εμαρτυρηται εργα σου
κε σφοδρα θαυμασθησονται
οι διουλοι σου

Ανηρ αφραμου γινωσκειται
ω σωε το εουσων σου παντα

Εμ τω αιματι λαιμαρτωλων
ωσει χορτον

Και λεκυστα παντες οι ερ
γασκομενοι την ανομιαν

Οπως ανδρολοθρατωσιν
εις τον αιωνα του αιωνος

Ευ δε υψιστος εσ του αιωνος
κε οτι ιδου οι εχθροί σου κε

Οτι ιδου οι εχθροί σου απολοιψ
και κατασθηνωσθησονται

παντα οι εργασκομενοι
ανομιαν

Και υψωθησας μορφη
ροστος το κερας μου

Και το κερας μου εβλαβησεν
οι

καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου

καὶ ὡς ἰδὲν ὁ ὀφθαλμὸς καὶ
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

καὶ ἐν τοῖς ἐπαρσιασμένοις
ὡς ἐμὲ πορνὴ ἀσέβητοις
ἀκρωσάαι τὸ ὄψος μου.

Δίκαιος ὡς φοῖβιζ ἀνθήσεται
ὡς εἰ κέλευρος ἢ ὡς τὸ λίκνιον
ἐν πολλῇ θωθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ
κύριου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ κυρίου
ἡμεῖς ὡς ἀνθήσουσιν.

ἐν πολλῇ θωθήσονται ἐν
γέλωτι.

καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου
τοῦ ἀγαλλεῖσθαι.

ὅτι ἀθήσεται ὡς ἡμεῖς.

καὶ ὡς αἰνῶνι ὡς αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πρὸς αὐτόν· ὁ
κατὰ κληρονομίαν σου ὡς τῷ δαδῷ.

Κὺς ἐμὸς ἰσχυρὸς ἐν πᾶσι
ἀνδρεδύσωτο· ἐν ὁδῷ σου
τοῦ κυρίου δάσωμαι καὶ περι-
ζώσωτο· ὡς γὰρ ἐστὶν αἰρεῖται

την οἰκουμένην ἵτις οὕτω
λάθῃσάναι.

τοίμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τοῦ
τε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σου εἶ.

ταῖς ῥαυοῖς ποταμοῖς ἐδωκὴ
οὐρανοῖς ποταμοῖς φωνῶν αὐτῶν
ροῦσι ποταμοῖς δώσει τρεῖς
ψεῖς αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν
λαῶν ποταμῶν.

αὐρανοῖς οἱ μακρὸις μοῖς
θαυμάσιος.

αὐρανοῖς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κς
αὐμαρτύριός σου δώσει αὐτοῖς
συνεφεῶς. Ἄρα· τῶν οἰκῶν σου
πρὸς τὰ ἁγία μακρὸς ἐς μα
κρότητάς τῶν μακρῶν· **ψαλμὸς**

τῷ Δαλ. τε τραλίστατος +
ἐκδοκῆς ὡς κς· θς ἐκδοκῆς
κς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
φῶθις ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς

62
Εως ποτε ἁμαρτωλοὶ ἔσονται
χίλιοι.

Φθίζονται καὶ λαλήσουσιν
ἐν δικίᾳ.

Λαλήσουσι πάντες οἱ ἄδικοι
ἐν τῇ ἀνομίᾳ.

Τὸ ῥῥωσόν σου κ' ἐξάγει τὴν
σάρκα αὐτὴν κληρονομίαν
σου ἐκείνη.

Χίλιοι αὖτε φωνοῦν ἅπασαν
τὴν γῆν ἐν φόβῳ σου.

Καὶ εἰς τὴν γῆν ἔσονται χίλιοι.

Οὐδὲ σιωπήσουσιν οἱ ἄδικοι
ἐν τῇ γῇ σου.

Καὶ μαρτοὶ ποτε φρονησάτω
ἐν τῇ γῇ σου οὐ χιλιετία.

Ηὅτι ἔσονται τὸ ῥῥωσόν σου
ἐν τῇ γῇ σου.

Ο παιδάριον ἔσθλην ἔχει ἄλγος
διδασκων ἀνομιᾶς.

Κὅτι ῥωσκει τοὺς ἀνομισ-
τὰς τῇ γῇ σου ἐν τῇ γῇ σου.

ἔλεως καὶ ἀλγέσας σὺν ἡ τῆς αὐτοῦ

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἀντιπαθεὶς
τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματός σου
δοξάσῃς αὐτόν.

Τοῦ πρῶτον αὐτοῦ ἀφ' ἡμέρας
πονηρῶν.

Εως οὗ ὀρυγίτῳ ἀμαρτωλῶ
βόθρῳ.

Ὅτι ἔκ αὐτοῦ σῶται καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. καὶ τὴν κληρονομίαν

Εως οὗ δικαιοσύνη δώσει ἀρετήν
ἐν εἰς ἡμέρας.

Καὶ ἄλλοι μέντοι αὐτῆς πάντες
οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Τὸς ἀγαθήσά μοι δώσει πο
νηρὰς μέντοι.

Επίσυνωρα αὐτῆς δώσει μοι
ἐν τῷ ἔργῳ μου τὴν

Επίσυνωρα αὐτῆς δώσει μοι
ἐν τῷ ἔργῳ μου τὴν

Παρὰ τὸν πᾶν πᾶν ὁκνησέτω
ἡ ψυχή μου.

Εὐλογεῖται ὁ πᾶν ὁ πᾶν.

Τὸ ἔλεός σου κέκοιμήθη μοι.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀνύχων
μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Αἱ παρὰ ἐλπίσεις σου ἀφραγ-
τὴν ψυχὴν μου.

Μὴ συμπρόσβῃς μοι θρόνον ἀρ-
μομίας.

δοῦναι ἐπὶ τῇ καρδίᾳ μου, θηρῶν μοι

Οπρὸς σωτηρίαν πορεύσιν· ἡ
χρὴς δικαίου καὶ αἵματι αὐτοῦ
ὥς καταδικάζονται.

Καὶ ἐλπίς μοι κς εἰς κατα-
φυγὴν· καὶ ὁ θεός μου εἰς
βοήθησόν μου.

Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κς τὴν
ἀρμόδιαν αὐτῶν.

Καὶ κατατίθω τὴν κριαὶ αὐτῶν
ἐν τῇ καρδίᾳ μου τοῖς κς· ὁ

**αἶμος ὡς δὴς τῷ δαδ αἵματι πῖ-
ραφος παρ' ἐβραίοις.**

Εὐπείρα ἀλλοιωσάμεθα τῷ
κω· ὡς ἀλάζωμος τῷ ἰσ-
τῷ σπινθάρῳ.

Προφθάσω μετὰ τὸ πρὸς ὅσον

20
48
3

αὐτοῦ ἐν ὁμοθυμίᾳ·
Καὶ ἐν ταλμοῖς αὐλαλάζω
 μεν αὐτῷ·
Θτι ὁ θεὸς μέγας καὶ κασιχὰς
 μέγας ἐπὶ τῷ σαρτηνῇ·
Θτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ πᾶν
 ῥατὰ τῆς γῆς·
Καὶ τὸ ἔθνη τῶν ὀρθομένων αὐτοῦ
 εἰσι· **Θ**τι αὐτοῦ βασιλὴς τῆς
 λαοῦ καὶ αὐτοῦ ἐκτείνῃς
 αὐτῷ·
Καὶ τῇ ἐκτείνῃ αὐτοῦ βασιλὴς
Αεὶ τε πρὸς κωνήσω μετὰ
 πρὸς πέσω μετὰ αὐτῷ·
Καὶ κλαύσω μετὰ ἐραπτόρ κὺ
 τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·
Θτι αὐτοῦ ἐκτείνῃς ἡμᾶς·
Καὶ ἡμεῖς λαὸς ἐκτείνῃς αὐτοῦ·
Καὶ πρὸς αὐτῷ χειρὸς αὐτοῦ·
Εκτείνῃς αὐτῷ τῆς φωνῆς αὐ
 τοῦ ἀκούσῃς τὸ·
Μὴ σκληρύνῃς τὰς καρδίας
 ἡμῶν ὥς ἐν τῷ παλαιῷ

κρασμοῦ· λατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·

Οὕτως εἰς τὴν ἐρήμην μου· ἐδοκίμασάν με· καὶ
εἶδον τὰ ἔργα μου·

Τὸ σωρᾶν μου ἐκείνην ἡμέραν
χθιστὴν ἐν τῇ περὶ τὴν ἐκείνην

Καὶ εἶπα· αἰεὶ πληροῦνται τὰ
λεῖρα· λίαν· οὐ σαρκοῦ

Αὐτοὶ δὲ ἐκείνην ἡμέραν τὸ ἔθνος
δοῦ μου· ὡς αἰματωδὴ τὴν
οὐρῶν μου· εἰς τὸ σπλῆνισσόντα
εἰς τὴν καὶ τὴν παυσίμην μου·

ὡς δὴ τὸ δάκρυ ὅτε οἱ κοῦκοι δόκουντο
μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ὅτε κατεσθ
κίς τὸ ἥγνιον·

96
σάτε τὸν κῆρ· ἀσπασαί με·
ἄσάτε τὸν κῆρ· τὸν σπῆν·
ἄσάτε τὸν κῆρ· ἀσπασαί με·
ρομα αὐτοῦ·

Εὐαγγέλιον· ὡς θάνατος· ἀνδρῶν
ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ· ἡ κεν

Παύλῳ· λατὰ τὸν ὅτι θῆμι

45

τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Οτι μέγας κς καὶ ἀρετὸς σφόδρα· φουδρός ἐστιν πᾶν πᾶν τὸ ἐν θεῷ.

Οτι πᾶν τις οἰθεὶς τῶν ἐθνῶν δαίμονι.

Οὐδὲ κς τοῦ οὐνοῦ ἐποίησε.

Εξομολόγησις καὶ ὁρασις ἐν ὄψει αὐτοῦ.

Ἦμιω σὺν καὶ μέγαλο πρὸς ὅσον ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ.

Ερᾷ κατετῶ κω αἰπατριαι τῶν ἐθνῶν.

Ερᾷ κατετῶ κω δόξαν καὶ τιμήν.

Ερᾷ κατετῶ κω δόξαν ὁρμαστῶν αὐτοῦ· ἄρστη θυσίας καὶ εἰς πορὰ ἐστὶ εἰς τὰς αἰῶνας αὐτοῦ.

Προσκυνήσωτε τῷ κω ἐμὰν ληΐα αὐτοῦ.

Ερᾷ κατετῶ αὐτὸ πρὸς ὅσον π

Ερεκερ τῶν κριμάτων σου κε-
Οτις κε ἐπὶ τὸς ἐπὶ τῶν σαρ-
τήν τῆν· σφόδρα ἔπερυσ-
ψώθησ ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεοὺς·

Οὐ αὐτῶν τες τὸν κήμισά
τε πορρω·

Φυλαστικὰς τὰς τύχας τῶν
ὁσίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτοὺς·

Φωσάμεν περὶ τῶ δικαίου·
Καὶ τοῖς ἀθέτοις τῇ καρδίᾳ
ἀφροσύνη·

Εὐφρανέτω δίκαιοι ἐν τῷ
κῶ καὶ ὁμολογεῖσθε πᾶν
μῆν τῆς αἰγισίᾳ αὐτοῦ·

ἡ γὰρ τοῦ δαδὸν ἐπίγραφος

Σωπῶν κῶ ἁμακαροὶ
ὅτι θαυμασά ἐσθίουσ ἐν τῷ
κῶ· ἔσωσεν αὐτοὺς ἡ δόξα αὐ-
τοῦ·

Καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἅγιος αὐτοῦ

Εμώρισε κῶ τὸ στήριγμα αὐτοῦ·

Σ
Σ

Εραυτίον των ἑθνῶν ἄπεκώ
λυται τὴν Διαιοσύνην
αὐτοῦ.

Εμνήσθη τοῦ ἔλεος αὐτοῦ
τῷ ἰακώβ· καὶ τῆς ἀληθείας
αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσλ.

Εἰδοσαν πάντες τὸ πῆρσιν
τῆς γῆς τὸ σῆμα τοῦ θυῆ.

Αλαλᾶσατε τῷ κῶπῳ σαλι
γῆ· ἄσατε καὶ ῥαμνίσθη
καὶ φαίλατε.

Ψαίλατε τῷ κῶπῳ κίθαρι.

Ερκιθῶρα καὶ φωνὴ ψαλμοῦ.

Ερσάλπιγγι μέλαινα καὶ
φωνὴ σάλπιγγος κίρατι.

Αλαλᾶσατε ἐν ὧπιον τοῦ κα
σιλέως κῦ.

Εωλάθη τῷ ἰσραὴλ το
πλήρωμα αὐτῆς.

Ηοἶκου μένη καὶ παύτεσθαι
τοῖς κοῦπεσίν αὐτῇ.

Ποταμοὶ ἱεροῦ σου σὺ χειρὶ
ἐποίησας αὐτό· τὰ ὄρη ἀγάλισαι

ἀσorgetai ἀπὸ προσώπου κυ
ὅτι ἐρχάται.

ὅτι ἡ κεί κριματιν γλῶ.

Κριμει τῆροίκου ἐδὲν ἡρεμ. Δι
καὶ οὕτως ἡ λαοὺς ἐν δ.

Θύτητι: *εἰς δὲ τὸ λ' ψαλμὸν ἀμὲν πῖγραφος*

κ' εἰς αὐτοὺς λαοὺς ὁρμίζω
σαυνοί. ὅτι αὐτὴ ἐδὲν ὁσ
τῶν χρόνων ἐμ σαλευθῆ
τω ἡ γῆ.

Κ' δὲ ἐν σιῶν μέγας καὶ ὑψηλὸς
βαίνομεν πᾶν τὸν λαόν.

Εξομολογησάμεθα τῷ ὀ
μμάτι σου τῷ μέγα ὅτι
φοβερόν ἐστιν ὁρμεῖται.

Κ' αὖτις ἡ βασιλεία σου ἐφίση
γῶν. σὺ ἡ τοίμας αὐτῆς
τητασ.

Κ' εἰς τὴν λαὸν καὶ οὕτως ἡ
ἐκκλῆσις σου ἐποίησας.

Υψοῦτε τὸ κῆρυξ τῆς ἡμετέρας
προσκυνεῖτε τῷ ἑσπέρῳ
Δίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι αὐ

4 H
3

πρόεσι· μωυσὶς καὶ ἄλ-
-ρωμὲν τοῖς ἱεράσιμα αὐτοῦ·

Καὶ σὺ μωυσὶς ἐμπροσθέντων καὶ
πρόεσι τοῦ ὀνόματός αὐτοῦ·

Επεὶ λαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐ-
τοῖς ἐκείνοις· **Εἰς τὴν ὥρην**

Φέλε λαλῆναι αὐτῷ· **Ο**τι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·

Κεὶ δὲ ἦν ἡ μαρτυρία ἐκείνη· **Ο**τι
ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·

Καὶ ἐκ δὲ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ·

Υψοῦτε τὸν κύριον ἡμεῖς·

Καὶ τὸν κύριον ἡμεῖς· **Εἰς τὴν ὥρην**
ἐκείνην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

Εἰς τὴν ὥρην· **Εἰς τὴν ὥρην**

ἀγαλλιάσιν· ἡρώ τε ὀτί κς

αὐτοῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν·

Αυτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ ἔχλημεν·

Υμᾶς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ·

Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ὀνόματι κυρίου·

Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ᾗμοῖς·

Εξομολογησῆτε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

Οπιχνηατοὶ κς εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Καὶ ἔως γενεᾶς ἡαληθῆς αὐτοῦ· **τὸ λαλ. φαιμοῦς**

Ελεομένη κρίσις μου αἰσσι κε· ψαλῶ καὶ σωήσω ἐν ὁδῷ αἰμῶν μου πότιν ζεῖσιν προσέμεν·

Αἰστωρ δόμῳ ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προῖτι θεῶν πρό οφθαλμῶν μου πρᾶγε

παρὰ γ' ὅμοιον.

Ποιοῦ τας παρρησίας
ἐμίσῃσαι· ἵκεκέλλῃ-
ται καὶ καρδία σκοπῇ.

Κ κλίρο το αὐτὸ μέν του
πονηρὸ ἔκλειρος κομ.

Ποῦ καὶ τὸ λαλοῦν ταχέως
τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

του τομδξειδιωκου.

† τῇ φωνῇ οὐ φθασαὶ καὶ
ἐπλήσασθαι αὐτῶν.

Τοῦ τῶ οὐ σινησθτορ.

ὁ φ. θαρροῦ μου ὅτι τοῦ
 ὡς αὐτὸ τῆς γῆς τοῦ σου
 καὶ ὁ θαύτου μετ' ἐμ

Ποῦ δὲ μενεσὶ τοῦ δῶτα
· μεν & τοῖς μοι ὁ λόγος τούτῳ.

Ὁ κατὰ κριθραίων τῆς ἁ-
γίας σου πόλεως πόριφα
ρίων· λαλῶναι δεκάκις
πενθήμερον ἐν σοὶ ὁρ· τῶν
ὀφθαλμῶν μου·

Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἀπὸ αὐτῆς κ. π. ρορ

παρτασ τοῦ αμαρτωλοῦ
τῆς γῆς.

Ποῦ ὁλοθρεῦσαι ἐκ πόλε
ως κύπαρτα τοῦ ἔργου
Ζομβροῦ τῆς ἀνομίας:

προσέχῃ τῷ πτωχῷ ὅτι μακρὰ ἔσται
καὶ ἐμαρτορκευέκχρητήν δέ
ἡ σιναυτὸν ::

Εἰς αὐτὸν τῆς προσά
χης μου καὶ ἡλιραυγίμου
πρὸς σὲ δλθάω.

Καὶ ἀποφθένησ το πρόσωπό
σου ἀπὸ μοῦ.

Ερῆ ἂν ἡ μέρα θρίψω μαίρι
μορ πρὸς μέ το ὄσ σου.

Ερῆ ἂν ἡ μέρα δώσι καὶ ὡσά
σὲ, τω χυε παύσονται μου.

Οτι ὁ δλθίωσιν οἱ καὶ πρὸς
αὐτὴν μέρα μου.

Καὶ τῷ ὄσῳ μου ὡσὶ φρύγιον
σὺ φρύγισα.

Επλήγῃ ὡσὶ χορ τοῦ αἰδῶ
ρῶ θῆκαρ δία μου.

20
4
καὶ
15

20
4
καὶ
15

✓
Οτι ὁ πλάθος μου τοῦ φηλίου
τοῦ ἄρτομου.

Ἄπο φωνῆς τοῦ αἰναιμοῦ.
ἐκολλήθη τὸ σῶμα μου τῇ
σαρκί μου. ὦ μοι ὦ θηρπε
λεκαῖρνήρη με κεῖ.

Εγερθήθης ὡς τὸ ρυκτιλὸρδ
ἐροίλω πῶδω.

Ἐγρύπρησαι καὶ ἄβρομη
ὡς αἰρουθίου μορὰ ζορε
πὶ δώματος.

Οληρτὶν ἡ μέρα ὡρεῖ δι
ζορμεῖ οἱ ἄχθοί μου.

Καὶ οἱ ὄψαι μου πέμεν κατὰ
μου ὡμυον.

Οτι ἀποδοῖ ὡς τὸ ἄρτομέ φα
γορ. καὶ τὸ πῶμα μου με
τὰ κλαίθμου ἐκίρμων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς
σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου. με

Οτι ὄψας λατὶ ἔρραζας.
Ἄλλὰ μέρσι μου ὡς τὸ σῶμα
κλίθησαν. ἐγὼ ὡς εἰ

χορ· τοσ' ὄξηράν· θήν·
Εὐ· λέ· κέ· εἰς· τὸν· αἰ· ὠ· ρα· μέ· ρος·
Καὶ· τὸ· μὲν· μό· σπον· σου· εἰς·
με· ρε· ἀν· καὶ· με· ρε· ἀν·
Εὐ· ὠ· ρα· τὰς· οἰ· κ· τει· ρή· σάς· τῆν·
σι· ῶν· ὅ· τι· λ· αἰ· ρος· τοῦ· οἰ· κ· τῆ·
ῥ· μο· σι· αὐ· τῆν· ὅ· τι· ἡ· κει· λαι· ρος·
Ο· τι· εὐ· δό· λη· σα· μοῖ· δ' οὐ· λοί· σου·
τοῖς· μέ· τοις· αὐ· τῆς·
Καὶ· τὸν· χοῦ· αὐ· τῆς· οἰ· κ· τει· ρῆ·
σου· σι· καὶ· φο· με· λή· σου· τα·
τὰ· ἔθ· ην· τὸ· ὄ· ρο· μα· κυ·
Καὶ· παρ'· τις· οἰ· α· σι· λ· εἰς· τῆς·
ῥ· γῆς· τῆν· δό· ξαν· σου·
Ο· ποί· μο· δο· μῆ· σι· κς· τῆν· σι· ῶν·
Καὶ· ὁ· φ· θή· σι· ται· ἐν· τῇ· δό· ξη· αὐ·
τοῦ· ὅ· πῃ· μ· ῥή· τ' ὅ· πῃ· τῆν· προ·
σι· υ· χῆν· τῶν· τα· πει· ρῶν·
Καὶ· οὐ· κς· ζου· ἀ· ῥω· σε· τῆν· δε·
η· σι· ρα· τῶν·
Γρα· φῆ· τω· αὐ· τῇ· εἰς· με· ρε· ἀν· ἑ· ἑ·
Καὶ· λα· ος· ὁ· κ· τι· ζο· μ· ῥος· ἀν· τε·
σε· τὸν· κυ· ὅ· τι· ὄ· ξη· κ· τῆν·

ὅζον τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.
Κεῖξον αὐτοῦ δῶκε τὴν γῆν ὅθεν
ἐβόη. τοῦ ἀλγεῖναι τοῦ αἰγῶ
μου τῶν πεπαιδευμένων.
Ποῦ λῦσαι τοῦ υἱοῦ τῶν τέ
θαρων μερῶν.
Ποῦ ἀρῶμαι λαοὶ ἐν σιῶν τοῦ
μομακῦ.
Καὶ τὴν ἀμερίαν αὐτοῦ ἐρίλημ.
Εν τῷ δῶκε σωθῆναι λαόν
ἐπὶ το αὐτὸ καὶ πασιλείσ
του δουλεύειν τῷ κῶ.
Απερίθῃ αὐτῷ ἐν ὁ δῶκε
χρὺς αὐτοῦ.
Πηρὸς τὴν τῶν μερῶν
μου ἀρῶμαι λοῦμοι.
Μὴ ἀρῶμαι μετ' ἐν ἡμῖς
ἐν μερῶν μου.
Εν γῆν περὶ τῶν ἐτί σου.
Καταρχὰς σὺ κέ τὴν γῆν ὅθεν
ἐβόησας.
Καὶ ἐργατῶν χειρῶν σου ἐ
στὶν οἱ οὐνοί. αὐτοὶ ἀπολόων

σὺ δὲ διαμέγεις.
Καὶ πάντες ὡς ἰμάτιον περι-
 ωθήσονται· καὶ ὡς εἰς περὶ
 βόλαιον ὁ λήξεις αὐτοῦ καὶ
 ἀλλαγῆσονται.

Εὐ· αὐτὸς εἶ καὶ τῶ ἔτιος
 ὅ κε κλείθουσι.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατα-
 τασθῆναι σοῦσι.

Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν εἰς τὴν
 αἰῶνα κατευθνήσκει.

Εὐ· αὐτὸς εἶ καὶ τῶ ἔτιος
 ὅ κε κλείθουσι. **ῥρ**
 ὅ λήξῃ ψυχὴ μου τὸν κῆρ.
 ὅ λήξῃ ψυχὴ μου τὸν κῆρ.
 ὅ λήξῃ ψυχὴ μου τὸν κῆρ.

Εὐ· αὐτὸς εἶ καὶ τῶ ἔτιος
 ὅ κε κλείθουσι. **ῥρ**
 ὅ λήξῃ ψυχὴ μου τὸν κῆρ.
 ὅ λήξῃ ψυχὴ μου τὸν κῆρ.

Πορὶ υἱοὶ λατρεύονται πάσαις
 ταῖς ἀνομίαις σου.

Πορὶ ὡς μέγας πᾶσαις ταῖς ῥο-
 σῶσιν σου· τὸ ῥυτρου μέγας
 ὅ κε κλείθουσι τῇ ζωῇ σου.

Τὸν αἰφαιδέμενον πάντες ἐν ἑλπί
Εἰ καὶ οἱ κτήρ μοις.

Τὸν ἐμὴν πρὸς τὰς ἐλπίδας
θούσης τῆς ἐπιθυμίας σου.

Ληλαγήσῃς αἰῶνος αἰῶνος
κρείττεσσόν σου.

Ποιῶν ἐλπίς μοι σὺ ὁ κς ἰαὶ
ἐρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοι
μοις. Ἐμώριστάς τοις ὁδοῦ
σου τοῦ τῶ μου ἔσθι τοῖς υἱοῖς
ἐν τῇ ἐλπίσει σου αὐτοῦ.

Οὐκ ἐλπίς μοι καὶ ἐλπίς μοι κς.

Μωρὸς θυμὸς καὶ πολυέλε
ος. Ἐκείνους τὸς ὁργισθήσονται
οὐδέ τις τοῖς αἰῶνι μα
ριεῖ.

Οκ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν σου
ἐσθίσεις ἡμῶν.

Οὐδέ κατὰ τὰς ἀμαρτίας σου
ἀφ' ταπείνωσέ ἡμῶν.

Οτι κατὰ τὸ ἔλεος τοῦ οὐανοῦ
ἀπὸ τῆς γῆς.

Ελεῖς αὐτάς κς τὸ ἐλεος σου

ὅτι τοῦ φόβου μέγιστος αὐτοῦ

Καθὼς ὁ μακάριος σιμὼν αὐτοῦ
λαλοῦντος ἀπὸ δικαιοσύνης, ἐμαρτυρεῖται
ἀφ' ἡμεῶν τὰς ἀνομιὰς ἡμεῶν.

Καθὼς οἱ κτερίζει πνεύματι.

Οκτερίζου καὶ τοῦ φόβου μέ-
γιστος αὐτοῦ.

Οτι αὐτὸς ἀγαπᾷ τὸ πλάσμα
ἡμεῶν, ἐμνησθήσεται χεῖρας ἡ-

Αγίου ὡς χορτὸς αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ. ὡς ἡ ἀφθονία τοῦ ἀγίου
οὕτως ὅξαρθήσεται.

Οτι πρῶτα ἡλθὲν ἐν αὐτῷ
ἔχοντες.

Αἱ ἐκτερίζουσαι ἐπὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ.

Ποδὲς ἄλλος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ
ὠμοῦ καὶ τῶς τοῦ αἰῶνος
ἐπὶ τοῦ φόβου μέγιστος αὐτοῦ.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὅτι
ἐοῖσιν ὡς τοῖς φυλάσσουσιν
τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Καὶ ἐμνησθήσεται τὸν ἔμ-

λαῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτ.

Κ εἰ μὲν τῷ οὐρανῷ ἡ τοίμασι τὸν
θρόνον αὐτοῦ.

Κ αὐτὴ κασιγεία αὐτοῦ πάντ
διὰ πᾶσι.

Ε ὑλγὴ τε τοῦ κ̅ρ̅ πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ. Δυνατοὶ ἰσ-
χυὶ ποιοῦντες τοῦ λόγου αὐ-
τοῦ.

Τ οὐ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

Ε ὑλογεῖτε τοῦ κ̅ρ̅ πᾶσαι αἱ
δυναμίδες αὐτοῦ.

Λ εἰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ποιοῦντες
τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Ε ὑλγὴ τε τοῦ κ̅ρ̅ πᾶσι ταῦτα
ἔργα αὐτοῦ ἐν παντί τόπῳ
τῆς δεσποτίας αὐτοῦ.

Ε ὑλγὴ ἡ ψυχὴ μου τοῦ κ̅ρ̅. *ὡς*
ἀλλήλ̅ τῷ δ̅ α̅, ἐπὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσε :

Ε ὑλγὴ ἡ ψυχὴ μου τοῦ κ̅ρ̅. *104*
Κ εἰ ὁ θεὸς μου ἐμεγαλύνθη
σφόδρα.

Ε ζομορότησι βλαβὴ μαγαροπρέ

πριαμ ἐμ δ' ὀύσω.
Ἄρμαυαλλόμοσθ' ὅσ' ὡς ὅς
 μάτιον· ὅκ' τείμων τοῖσ' ἄνω
 ὡσεὶ δ' ἔρριμ.
Ὁ αἰγὰ ζώων δ' ἴδωσι τὸ ὑπε
 ρῶ αὐτοῦ.
Ὁ τι θεὸς μέφει τὴν δ' ὀπίσθασιν
 αὐτοῦ· ὅτε रिπὰ τὴν δ' ὀπίπε
 ρύγων ἄν' ἔμω.
Ὁ ποιῶν τὸ ὡς ἄν' ὄλω αὐτοῦ
 πῶτα· καὶ τὸ ὡς λειτοῦργου
 αὐτοῦ πυρρὸς φλόγα.
Ὁ θεὸς μόλις τὴν γῆν δ' ὀπί τὴν
 αὐτὴν φάσκα αὐτῆς.
Ὁ ὑκλιθῆσάα εἰς τοῖσ' αἰῶ
 ρατοῦ αἰῶρος.
Ἄνωτος ὡς ἱμάτιον τὸ περι
 βόλαιον αὐτοῦ· ὅτι τῶν ὀρε
 ων αἵ σὲ ταῖς δ' ὀύται.
Ἄπο δ' ὡς τιμῆς ὡς σου φεῦ
 ζοῦται· ἄνω φωρῆς ὡς σου
 σου δ' ἄλιῶ σου σιν.
Ἄρμαυαίρου σιν ὀρ' ἑλκῶται

βαίμουσι τε δίω.

Εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο ἐλθὲτε ἐν δούλῳ
τοῦ κυρίου. Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἀμήν.

ὁ δὲ ἔπειτα ἀρτίουσι λαλῦται
την την. ὁ δὲ ἀπὸ ἀλλωμτη
μασ ἐμφάραξι.

Ἄρα με' σὺν τῶν ὁρῶν διελά-
σεται ἴδωται.

Ποτι οὐσι παμ· ταῦ· θηρί· αὐτοῦ
 ἄρ· οὔ· πρ· ος· ἀό· ζο· υ· ται· ὄ· ρ· α·

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν τῇ πόλει
κατασκευάσει.

Κε. σου τῶν πετρῶν δώσου
σι φωνήν· ποτίζου ὁρὴς
τῶν ὑπερώων αὐτοῦ.

ἡ καρπὸν τῶν ἔργων σου
 χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Εξ αὐτῶν ἁλῶν χορτοῦ τοῖς
κτηρεσι· καὶ χλόη τῆς γῆς
λείψων αὐτῶν·

τοῦ ὁζωαγγιρ ἄρτορ ἐκ τῆς τοῦ

73
Καὶ οἶμος εὐφραίνει καρδίαν.
Τοῦ ἱμαρῶναι πρὸς τὴν πορὴν
ἐλαίω καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀποῦσιν ἰσχύει.

Χορτασθῆναι τὰ ξύλα τοῦ
πιδίου· αἱ λίθοι τοῦ μυῶ
μου ἀσὶ φύτυσαν.

Εκείνου θίγει ῥοαυσοῦσι.
Τοῦ ἐρῶ· αἱ οὐκ αὐτοὶ κίαν ἡγᾶ
ται αὐτῶν.

Θρῆ τὰ ὑψηλὰ τὰς ἐλαίφοις.
πέτρας αὐτὰ φυγὴ τοῖς λα
γωῖς· ὅπως ἴσῃ σέληνη
εἰς λαροῖς.

Θῆλιος ἄνω πρὸς τὴν αὐτῶν.
Εθου σκοτος καὶ ἄσμετορ υἱ.

Ερμῶν διδύσειται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμῶν.

Εκ κεραιῶν οὐ μὲν τοῦ ἄρπυ
σαι καὶ ζῆνται πάντα τοῦ
τῶν ἀρῶν αὐτοῖς.

Ανὰ τὴν ὁρὴν ἡλιος καὶ σὺν ἡχθῇ
σαρ· καὶ εἰς τὰς μάδρας

αὐτῶν κοιτασθήσονται·
Εξέλευσίται ἄριστον δὲ τὸ ἔργον
αὐτοῦ· καὶ δώσιν τὴν ἰργασίαν
αὐτοῦ δὲ σὲ ἁπέραις·

Ως ἐμεγαλυνήσιν τὰ ἔργα σου
καὶ πάντες ὁμοφρονήσουσιν·

Επληρώσῃ τὴν γῆν σου κτίσας
ὡς σου·

Αὐτὴ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
καὶ ἰσχυρὸς ὁ ὕψος·

Εκείθεν ἔρπει τὰ ὄνυχά σου ἀπὸ ἀριθ-
μοῦ· ζῶα μὲν αὐτῶν ἁπλῶς
γὰρ ὡν·

Εκείθεν πλοῖα διαπορεύονται·

Αρὰ ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους ὅπου ἔσται
ἐμπὰν Ζεὶν αὐτῶν·

Πάντα πρὸς σὲ πρὸς δοκῶσι·

Ακούσαι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὐκαιροῦ·

Ακούσεις σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν·

Αροῖς ἄρτος δὲ σου τὴν χεῖρα
καὶ συσπαστά πληθήσονται
καὶ χρυσὸν τὴν τοῦ σου·

74
Απο ἀρέψαμτος δέ σου τὸ πρό
σο πορ τω ραχθῆσονται.

Πρ τω ρβλείς τὸ πρῶ αὐτῶν
καὶ ἐκλείψουσι.

Καὶ εἰς τὸν χρόν αὐτῶν ὁ πταρέ
ψουσιρ. ἔξω πο αβλείς τὸ πρῶ
σου καὶ κτισθῆσονται.

Καὶ ἄρα καὶ ρι εἰς τὸ πρὸ στω
πορ τῆς γῆς.

Ετῶ ἡ δόξα κύ εἰς τὸ ὡ αἰ ὡ ρα.
Εψφραφθῆσεται καὶ δῶι τοῖς
ἐργοῖς αὐτοῦ.

Οτι ὑπόπτω ρ δῶι τὴν γῆν καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειρ.

Ο ἀπὸ μέρος τῶν ὀρέων καὶ
καταρίζονται.

Ασω τῷ κῶ δῖ τῆ ζωῆς μδ.

Εαλω τῷ θῷ μου ὅς ἐστις ὑπάρχ.
Εδω θείη αὐτῶν ἡ διαδογή μου.

Εγὼ δὲ εψφραφθῆσομαι δῶι
τῷ κῶ. ἐκλίψοις ἀρ αἱμα
ποιοῖ αὐτὸ τῆς γῆς.

Καὶ ἄρα μοι ὅς τε με ὑπάρχ.

7 αὐτοῦ· ἡ δὲ ψυχὴ μου
τοῦ κ̅ρ̅· **αλλήλογίαι·**
ζυμολογείσθε τῷ κ̅ω̅ καὶ ἐ-
πιλαμῆσθε τὸ ὄρομα αὐτοῦ·
παμίλατε ἐν τρισέθνεσι τῷ
ἐργα αὐτοῦ·

Ασάτε αὐτῷ καὶ ψάλλετε αὐτῷ·
Ἀνυμνέσθε πάντες τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ· ὁμιλεῖσθε ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ ᾧ αὐτοῦ·

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούν-
των τοῦ κ̅ρ̅·

Σητίσατε τοῦ κ̅ρ̅ καὶ ἐρατῇ
ὥθιτε· ζητίσατε τὸ πρὸ
σώ· τοῦ αὐτοῦ διαπαντός·

Ἡρησθήτι τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ ὡς βοῶσι·

Ἀντίρατα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱερίμα-
τα αὐτοῦ ὁ ματος αὐτοῦ·

Επὶ μαῶν αἰσιν αἰδοῦντο αὐτό·

Υιοὶ ἰσχυροὶ ἐκ λόκτου αὐτοῦ·

Ἀὐτοὶ κέ οὗτοι ἡμῶν·

Εμψάσεται ἐν τῷ ἱερὶ ματα

Καὶ ἐκάλει σελιμοὺς ὅτι τῆρι
Παρὰ ἡρίμα ἄρτου σου ἄρι
ψομί. καὶ αἰ. λο. ρε. ἡ. πα. ρο. σ.
Θι. ρ. αὐ. τῶ. ρ. ἄ. ρ. ο. ρ.

Εἰς δούλον δ' ἠρπάξεν ὡς κτήν
τῶν περὶ τὴν σαρκεν. καὶ ὡς δαίον
τοῦ ὧπιο. λαοῦ αὐτοῦ.

Εἰδὼν δὲ ἡ λυβὴ ψυχὴ αὐτῆς
ἔχριτοῦ ὅλθην τὸν λόγον αὐτῆς.

Πόλον γὰρ κύε. τὸν ὥρῳ σιμῶντο.
Απὲς αἰλιε. καὶ σιλιε. καὶ ὅλθην
αὐτὸν.

Αρῶμα οὐ καὶ ἀφ' ἡ κέρμα.
Καὶ τὴν σαρκεν αὐτοῦ κέρ. τοῦ οἴκ.
αὐτοῦ. καὶ ἄρ. χορ. τῶν παίσων.
τῆς κτήσεως αὐτοῦ.

Ποῦ παιδεύσαι τοῦ ἄρ. χορ. τῶν
αὐτοῦ ὡς δαίον.

Καὶ τοῦ ὧπιο. αὐτοῦ αὐτοῦ
σοφίαν. καὶ εἰς τὴν λυβὴν
εἰς αἶμα.

Καὶ ἡ καὶ αὐτῶν ὡς ὅτι ἐρῶ
χαρὶ. καὶ ἡ ζῆσι. τοῦ λαοῦ.

αὐτοῦ σφόδρα.

Καὶ ἐβραταίωσεν αὐτοὺς ὑπὲρ
τοῦ ἰχθύος αὐτοῦ.

Μετὲν ἔψαλεν καρδίᾳ αὐτῶν
τοῦ μισῆσαι τοὺς λαοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δουλοῦσθαι ἐν τοῖς δουλοῖς
αὐτοῦ.

Εξαπαίει λεμεωσὴν τοῦ δου-
λοῦ αὐτοῦ. ὡς ἄνθρωπος ὁρῶν ἐλθε-
ξαι τοῦ θανάτου.

Εδοῖσεν αὐτοῖς τοῦ ἔργου τῶν
σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν-
εργειῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ.

Εξαπαίει λεσκότος καὶ ἐσκο-
τώσθαι. ὅτι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις
μαρτυροῦντο αὐτοῦ.

Μετὲν ἔρθε τὸ ὄψατα αὐτῶν
εἰς αἶμα.

Καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας
αὐτῶν. ὅς τινες ψοῦν ἐν τῇ αὐτῶν
βασιλείᾳ.

Εν τοῖς πνεύμασι τῶν ἁγίων
λείων αὐτῶν.

Εἰπερὶ αὐτῆς ἡλ-θὲς κυρόμεναις
σκρί-πτεις ἐν πάσι τοῖς ὁρί-
οις αὐτῶν.

Ε-θέο τὰς υφ' ἑαυτῶν χά-
λαζαν· τὴν καταφλάσκει
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

Καὶ ἐπὶ ταύτας ἀμύβλους
αὐτῶν ἡλ-θὲς συκάς αὐτῶν.

Καὶ συνέτριψεν τὰν ζύλον ὁρί-
ον αὐτῶν· εἰπερ καὶ ἡλθὲν
αἰετὶς.

Καὶ υφ' οὗτος οὐδ' ἔκινῃ ἀριθμῶ-
ν αἰκατέφαιεν τὰν χορτὸν
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

Καὶ κατέφαιεν τὰν τὰ τοῦ ἡδρ-
ποῦ τῆς γῆς αὐτῶν.

Καὶ ἐπὶ ταύτας ἐπὶ τὸν ποταμὸν
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

Απαχλύνει τὸν ποταμὸν αὐτῶν.

Καὶ ὁ ζῆτος γινώσκων ἐν αὐτῇ
ρίον καὶ χρυσίον.

Καὶ ἔκινῃ ἐν ταύταις φυλαῖς αὐτῶν
ὁ ἀσθενῶν· ἔφραμ-θη αἶμα

1724 - II. 4. 10
Theodore A. 1724

Οπποῖον τὸ ὄζον δὲ αὐτῶν
τι ἐπὶ πάντων φόβος αὐτῶν
ἐπὶ τοῖς.

Διδῶν σὲ μεθ' ἑλκυσκὲ
πρὸς αὐτοῖς· καὶ πρὸς τοῦ φω
τίσαι αὐτοῖς τὴν ῥύκτα.

Ητησάν τε καὶ ἡλκυσκὲ ὅρτυγοι.

Καὶ ἄρτο τοῦ οὐνοῦ ἐνέπλησεν
αὐτοῖς· διέρρηξε πέτρας
ἐρρύναν ὑδάτων.

Εποράθησαν ἐν ῥύδροις
ποταμοί.

Οτι ἐμνήσθη τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ
αὐτοῦ· τοῦ ποταμοῦ αἰμαῖς
δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ ὅζον τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν
ῥαλλιάσι· καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

Καὶ ὅδε κεραιτοῖς χερσὶν ὅθρῳ.

Καὶ πόροις λαὸν ἄρκασι κληρο
νόμησαν· ὅπως ἀμφυλάζω
σι τὰ διελκυσματα αὐτοῦ.

Καὶ τὸν ῥόμον αὐτοῦ ἐκζητήσιν.

ρε
ζ

106
ἀλληλοῖα ψαλμός +

ἐξομολογήσῃ τῷ κυρίῳ ὅτι χρε-
στάς ὁ κύριός τοι ἐστὶν ὡς ἡμεῖς
ἐσμὲν αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσῃ τὰς δυνάμεις
αὐτοῦ κύριε. ὡς κούρασ ποιήσῃ
πάντας τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ.

Μακάριοι οἱ φυλάεσσι ποιεῖ-
σιν ἡμῶν τὰς δικαιοσύ-
νας ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν.

Μνησθήσῃ ἡμεῶν ἐν τῇ ἀδ-
ελφότητι σου.

Επίσκεψάσῃ ἡμεῶν ἐν τῷ σπλά-
χνῳ σου. ὡς ἡμεῖς ἐσμὲν
ἐκ τῆς κοίτης σου.

Τὸ ἄφρον ἐστὶν ἐν τῇ ἀφρο-
σύνῃ σου.

Τὸ ὁρᾶν ἐστὶν θαυμάσιον
κληρονομίας σου.

Ημεῖς το μὲν μᾶλλον τῶν πρῶ-
των ἡμεῶν. ἡμεῖς μὲν μᾶλλον
ἐκ τῆς κοίτης σου.

Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡμεῶν ἐν τῇ καρδίᾳ

72
Οὐ σωήλιαρ τὰ θαυμασία
οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλῆθους
τοῦ δόξουσου.

Καὶ παρὲς τὴν ἡραν ἀναι
ρορτες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσ
σῃ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ
κερτοῦ ὁμοματοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ γινώσκειν τὴν δύναμιν
αὐτοῦ· καὶ ὅπως τίμησεν τὴν
ἐρυθρὰν θαλάσσην καὶ ὅξιν αὐτῇ.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὕμνῳ
σωσῶσθ' ἐν δ' ῥήματι.

Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
μισοῦντος.

Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν.

Εκάλυψεν ὁ ὡρταῶς θμίονας
αὐτοῦ.

Εἰς ὅξιν αὐτῶν οὐχ' ἐπέσλινθη.

Καὶ ὡς ἰατρὸς ἐλπίσεν αὐτοῦ
καὶ ἠσάντων αἰνῶσι αὐτοῦ.

Ετοίχων ἀπὸ βλάθου τοῦ τῶν
ἐργῶν αὐτοῦ.

ὕχρη μαρτυρουμένη
αὐτοῦ· καὶ ἐπεθύμησάν τι
θυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ·

Καὶ ἐπειρώσαν τοὺς ἄνθρωποι
ὁρῶ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἶμα αὐτῶν·

Εξ αὐτῆς αἰλετοῖς μορφήν
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν·

Καὶ παρώργισαν τοὺς υἱοὺς
ἐν τῇ παρεμβολῇ·

Τοὺς ἄνθρωποι τοὺς υἱοὺς κυ·

Ημεῖς ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ
δαυτῇ· καὶ ἐκάλυψάν τι
τῇ σωφροσύνῃ μαρμάρῳ·

Καὶ ὅτι καὶ τῇ πυρὶ ἐν τῇ σω
φροσύνῃ αὐτῶν·

Φλόξ καὶ φλόξ ἐν αἵματι
λοῦ· καὶ ποίνισαν μοχλῶν
ἐν χωρὶς καὶ προσέκρινον
τὴν γλῶτταν·

Καὶ ἄλλὰ ζήτησαν τὴν δόξαν αὐ
τοῦ ἐν ὁμοιωματισμῷ
ὁστίοντος χορτοῦ·

ρόματί σου τῷ ἁγίῳ·

Ποῦ ἔκω χασθαι ἱερτὴ αἰμάς·

Εὐλογητός κ' ὁ θεὸς ἡ λαὸς
τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος·

Καὶ εὖ πᾶσι ὅλοι οὐ γένοιτο

107 μοι τοῦ· *ἀλληλογίαι·*

Εὐλογεῖσθ' τῷ κυρίῳ ὅτι χρη
στὸς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα αἰῶνος
ἡ εὐλογία αὐτοῦ·

Εὐπώσωσα μοὶ λόγους· τρυφῶ
μόροι· ὑποκύουσιν ἐλυτρώσαι
τοῖς χερσὶ ἀχθῶν·

Καὶ ἐκ τῶν χορῶν σιων ἡ ψαλμ
αὐτοῦ· ποταμοὶ ὡρκαὶ
δ' ὡς μὲν καὶ μερρῶ καὶ θά
λας σιὸν ὡρκαὶ θ' ὡς ἀνιῶν τῇ
ἐρήμῳ ἰσχυρῶν·

Θδοὺ πόλεις καὶ κτηνὴ
ἔχουσιν· πτερῶν τὰς λαῖ· δι
ψῶν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὁρῶν
τοῖς ὀφθαλμοῖς·

Καὶ ἐκ κρᾶζαν πρὸς κρίμα
θλίβ' αὐτὰ αὐτοῦ·

ῥα
ῥα
ῥα

Καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν
ἐρρύσατο αὐτοὺς.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὅς ὁ
δορυθεῖας.

Τοῦ πόρθηται εἰς πόμην
κατοικητηρίου.

Εξολογησάμενος σαρκῶν
τὰ ἐλθέειν αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμά
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων. ὅτι ἄχόρ τωσὶ ψυχ
κέρην.

Καὶ ψυχῶν περιώσαν ἐν βίῃ
σερῶν ἡδονῶν.

Καὶ ἐν μέσσοις ἐν σκότει καὶ
σκιά θανάτου.

Πεπεδημένοι ἐν πτωχείᾳ
ἰδοῦντες. ὅτι παρὲν πτωχ
μαρτὰ δόξα αὐτοῦ θύ.

Καὶ τὴν βουλήν τοῦ ὑψίστου
παρῶντων.

Καὶ ἐταπείνωθεν ἐν λόποις
καρδίας αὐτῶν.

Ησθῆναι σαρκὶ καὶ κήρυξεν ὡς θῶ.

Καὶ ἐκέλευσεν ἄνωγ' αὐτοὺς κρῖν
τῷ θλίψαι αὐτοὺς.

Καὶ ἐκ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ἐ-
σωσέν αὐτοὺς.

Καὶ ὅξήσῃ αὐτοὺς ἐκ σκοτῆ
καὶ σκιάσ θανάτου.

Καὶ τοὺς δέσμοὺς αὐτῶν διέ-
ρυσεν· ὁμολογησά-
μεθα τῷ κῶ τῷ ἔλεει αὐτοῦ
τὰ θαύμασι αὐτοῦ τοῖς
ἁγίοις τῶν ἁγίων.

Οπισωέτριψεν πύλας χαλκῆς
καὶ μοχλοῦσι δὲ ἰσχυροῦς ἐ-
θασίεν· ἡ δὲ δόξα αὐτοῦ
ὅς ὁ δούλωσεν αὐτῶν ἐτα-
πεινώθησαν.

* διὰ γὰρ τὰς αὐτο-
μίας αὐτοῦ

Πάνυρῳ μαίεβδδλύξατο ἡ
ψυχὴ αὐτῶν.

Καὶ ἠγάπησεν ὁ κύριος τῶν πύλων
τοῦ θανάτου· καὶ ἐκέλευσεν
ἄνωγ' αὐτοὺς κρῖν τῷ θλίψαι αὐτοὺς.

Καὶ ἐκ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν

Ἰδὼς ὁ βασιλεὺς
τὴν ἀπειλήν τοῦ νόμου αὐτοῦ· ἵνα
ἰώσωτο αὐτοὺς· ἵνα ὁρῶσιν
τοὺς αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν
αὐτῶν.

Εξομολογήσασθαι τῷ κυρίῳ,
τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτοῖς ταῖς
ἐλεησιν αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν
ἀμύδιον.

Καὶ ὁ ζῶν ἐκλάτωσιν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν ᾧ γαλιλαῖος.

Θικατακαίνομεν τις εἰς θάλασσαν
ἐν πολλοῖς.

Ποιοῦντες ἔργα σίαν ἐν ᾧ
σι πολλοῖς· αὐτοὶ εἰς δόξαν
ἐργαζόμενοι καὶ ταῖς ἐλεασιν
αὐτοῦ ἐν τῷ θυθῶ.

Εἰπὼς καὶ ἔστη πνεύματι
γίδος· καὶ ὑψώθη τὸ κύμα
ἐπὶ αὐτῆς.

Ἦρμαινον σήμερον τῶν οὐρανῶν
καὶ ἡσυχία αὐτῶν σήμερον τῶν

Καὶ ἐκ τῆς θησοῦς πέρητι ἐκ τῆς
χείας· καὶ ὅθ' αὖτε τὸ βλ
τῶν πωτρίων·

Οψοῦται ἄθεϊς καὶ ἀφραδίς
σοῦται· καὶ πᾶσαι ῥομαίαι
ἐμφράζει τὸ σῶμα αὐτῆς·

Πίσσο φῶς καὶ φυλάττει τὰ ἅγια·

Καὶ σωήσουσι τὸ ἔλεος τοῦ κυ

Ἰσὺς Δὲ τὸ σῶμα τῶν ἀδελφῶν

τοῖς κενὴ καρδίᾳ μου ὁ θς ὁ

τοῖς κενὴ καρδίᾳ μου ὁ θς ὁ

ὁ ξαφῶς τῆς ὁξυμῶν·

ἄσσομαι καὶ τῶν ὁξυμῶν·

ὁ ξαφῶς τῆς ὁξυμῶν·

ἔχει ῥητὴ φαρτῆριον καὶ καὶ

θάρα· ὁ ξαφῶς τῆς ὁξυμῶν·

θροῦ ὁ ξαφῶς τῆς ὁξυμῶν·

κύλων οἱ σκέψωνται εἰς

ἐθρυσίαν·

Οτι μέγα ἔστιν αἶψα τῶν ὁξυμῶν·

τὸ ἔλεος σου·

Καὶ ὅτι τῶν ῥητῶν ὁξυμῶν·

θεῶν σου ὁξυμῶν·

ὅπως ὁ θεός·

Καὶ ὅτι πᾶσαν τιμὴν ἡ δόξα σου· ὅπως ἀνέρωθῶσιν οἱ ἄπην τοῖς σου·

Εὖ σοι τὴν δόξαν σου καὶ ὅπως κούσῃ μου· ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ῥήματι αὐτοῦ·

Αγαλλιάσομαι καὶ διαμύριον ὡς ἰκίμα· καὶ τιμὴν κοιλῶν· αὐτῶν σκηνῶν· αἰαμάριον·

Εμοὶ ἐαίμα· καὶ ἐμοὶ ἐπιμαρμασθήσ·

Καὶ ἐφραμὰν τὴν ψιστήσ· κίφωλῆς μου·

Ιοῦ· λαοβωσιλάσ μου·

Μεσὶ βλῆμας τῆς ἐλπίδος·

Εὖ τιμὴν· λαομαίαν ὅτι αὐτῶν· λῶ τοῦ πόδου αὐτοῦ·

Εμοὶ ἄλλοφυλοι ὑπὲρ τῆς γῆς·

Πισ ἀπαιζει μὲ εἰς πόλιν περὶ οὐχί·

Ητίς ὁ ἀνγλίσι μὲ ἕως τῆς ἰουμαίας· ὅχι σὺ ὁ θεός·

ἀποσταμός η̄μας .

Καὶ ὅτι ἐβλήσθη ὁ ἔρταος
ἀπὸ ἀπὸ τῆς ἡμῶν .

Ποσὴν μὲν βοήθειαν ἐκ θλίψεως
καὶ ματαίᾳ σφρίσσει .

Ερτῶ τῷ ποίησω μετὰ ὑμῶν
καὶ αὐτὸς ὁ ζου δόξῃ .

Στι τοῦ θλίβου τὰς ἡμῶν
εἰς τὸ τέλος φαλ μερτῶ δαδ .

Θτι τῶν ἀνδρῶν μου μετὰ
ὁρῶσι τῶν πῆσιν . ὅτι τὸ μα

αἷμα τῶ λού καὶ τὸ μαδολί
οὐδὲ μετὰ ἡμοίχθῃ .

Ελῶλησαρ καὶ τὸ μου γλαῖος
δολῖω .

Καὶ λόγοις μίσου ὁ κύριος
σαρ μετὰ . Καὶ ὁ πολέμιος σαρ

μετὰ δειρεαί .

Αρτὶ τοῦ γαπῶν μετὰ ἐρδὶ βλ
λὸρ μετὰ ἐγὼ δὲ προσήχηκα .

Καὶ ὁ θῆρ τοῦ κατὰ μου καὶ καὶ
αἷ τὸ γαδὲ δγ .

Καὶ μίσου σαρτὶ τῆς ἀγαπῆς
ὡς μετὰ .

κατὰ ἀντιστοίχῳ τῷ ἁμαρ
πολὺν.

Καὶ δι' αὐτοῦ λοσπῆται ἐκδοξί-
ωρ αὐτοῦ· σὺ τῶ ἐν ἱμάθει
αὐτοῦ ὅς ἔλθῃ οὐρανῶν δι-
Καὶ μόριος.

Καὶ ἡ προσέχῃ αὐτοῦ ἔβρα-
θεύεις ἁμαρτίαν.

Γερν. θη. τω. σα. ρ. αι. η. η. ρ. αι. αι.
του. ο. λ. ι. γ. αι. .

Κ αὐτὴ ὁμοιωσάτω αὐτοῦ
λαοὶ ἐπὶ προσ :

Ερην· θήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ὀρδφωροὶ· Καὶ ἠύση αὐτὸ
Χηρα·

Γαλιεύοι μετὰ τὴν αἰχμάλωτον
 αὐτοῦ καὶ ἔσται
 τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ
 ταφῇ· τῶν οἰκιστῶν
 αὐτῶν· ὁ Ζηρὰρην σῶσα
 ῥευσεν αὐτὸν ἐκ τῆς
 χειρὸς αὐτῆς·

Καὶ διαζῶσα ὄντω παρ' ἑαυτοῦ

83
τριοι τοῦ πόρου αὐτοῦ·
Μὴ παρζάτω αὐτῷ ἀρτιλή
πτωρ· μὴ δὲ γόρη θήτωι
κτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐ·

Πόρη θήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ
εἰς ὄζολο θράσιν·

Εργίρε αὐμῶ ἐξαλειφθή·
τὸ ὄρμον αὐτοῦ·

Αραμνησθή· ἡ ἀνομία αὐτοῦ
πρὸς αὐτοῦ ἀρτικῦ·

Καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ μὲς αὐτοῦ
μὴ ὄξαλειφθεῖ·

Εργήτωσαν ἀρτιόρκυ
διωπατος·

Καὶ ὄζολο θράσιν ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνο αὐτοῦ·

Αὐθῶν· ἔμνησθη ποιῆσαι
ὄλεος· καὶ καταδίωξάν
θρονον· πῆνται καὶ αἰώχο·

Καὶ καταρρυγέρον τῇ καρ
δίᾳ τοῦ θανατῶσαι·

Καὶ ἡ γνώμη σὺ λατάρων· καὶ
ὕξει αὐτῷ· καὶ ἔκ· ἡ θόλη·

ἀλογίαν, καὶ μαλινυθί-
σσαι ἀπὸ αὐτοῦ.

Καὶ ἐμεθύσατο κατὰ ῥα-
νὴσ ἱματίου.

Καὶ εἰσῆλθι μετὰ σὺν δωρεῖς
τῶν δούλων αὐτοῦ.

Καὶ ὥσπερ ἐλαορέμτοις ὁ αἶς
οἱ αὐτοῦ· μεμνηθῆτω αὐτῷ
ὡς ἱματίου ὁ περιελάλσαι.

Καὶ ὡς ἡ ζωὴ μου διαπαρ-
τεριζόμενται.

Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐν-
δοξασάντων με παρὰ κύ.

Καὶ τῶν παλαιῶν τῶν πορνῶν
κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

Καὶ σὺ κέκε ποίησον μετ' ἐμοῦ
ἐμεκδόν τοῦ ὀνόματος σου.

Οτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.
Ῥύσαι με ὅτι πτωχὸς καὶ πέ-
νησ' ἀπὸ ἀνὴρ· καὶ ἡ καρδία με-
τετέραινε ἐν τῷ σπλάχνῳ μου.

Ὡς ἐν σκιᾷ ἐν τῷ ἐκκλίσαι αὐτῇ
ἐν ταῖς ἐνδοξασάντων με παρὰ κύ.

84
ὥς τι ἀκρίδ' αὖ.

Τὰ γόματά μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πενήτειας.

Καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη διὰ
ἐλαίου· κατὰ ἀκμήν θηρόν
δοῦς αὐτοῖς.

Εἶδον σὰν ἐν σάμασιν κεφα-
λας αὐτῶν· βοήθησον μοι κὶ
ὁ θεὸς μου καὶ σῶσον με ὑπὸ
τὸ ἐλεός σου.

Καὶ γινώσκωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου
αὐτὴ καὶ σὺ κ' ἐποίησας αὐτ.

Καταράσσονται αὐτοὶ καὶ σὺ
ἐβλήσεις.

Οἱ ἐπαριπαύμενοί μοι αἰχμη-
θήτωσαν· ὁ δὲ δούλος σου ἀ-
φραθήσεται.

Εν λυσσῇ τῶσαν οἱ ἐνδυναμώ-
λοντάς με ἐν τροπῇ.

Αὐτὴ περιεπαλῶθησαν ὡς δι-
πλοῖ δυνάμειν ἡρώτων.

Εξομολογήσομαι τῷ κτίοντι
ἀντὶ τῶ ἀνομιῶν μου.

Κ αὐτὸς σω πολλῶν αἰμάτων
αὐτοῦ· ὅτι πωρᾶν ἐκ δόξ
ῶν πύρην τοσ

Τ οῦ σώσαι ἐκ τῶν διακόντων
τῆς ψυχῆς μου.

τῶν δαδ φαλμῶν

Ι περὸς τῶν κῶ μου λαῶν
ἐκ δόξῶν μου· ἕως ἀνθῶ
τοῦ ἄχθρου σου ἀποπόδι
ον τῶν ποδῶν σου.

Ρ αῖμα δὲ δαμάσκειος ὁξυπο
σάλλει σοι κς ἐκ σιῶν.

Κ αὶ κατακυρίως ἐν μέσῳ τῶν
ἄχθρων σου.

Μ ετὰ τοῦ ἡδὲ χερσὶν ἐν μέσῳ τῶν
δαδῶν σου ἐν ταῖς λαμ
πρότησι τῶν ἡμερῶν σου.

Ε κ γὰρ ἀρὸς πρὸ ὧς φόρου
ἐν μέσῳ σου.

Ω μοσε κς λαὸς οὐ μάταια μεθληθή
σάαι· σὺ ἱερὰς εἰς τοῖς αἰῶ
νι λατῶν τῆς τῶν ζιμῶν λχι
σε δὲ κς ἐκ δόξῶν σου.

σωθήτω σὲ ἡ μέριμνα
τοῦ αὐτοῦ καὶ σιλήσῃ.

Κρίνεις ἄνθρωποι ὅτι ἐσι-
πῶσι πτωχῶν.

ὡς θάσει κεφαλὰς ὅτι ἡ
πολλὴ ἐκ χειμάρρου ἐν
ὃ ἄν πίεται.

Τὸ αὐτοῦ τοῦ ὕψους κεφαλὴ:

+ ἀλλήλογίζου +

Εξομολογήσομαι σοὶ ἔργον
καρδίας μου ὅτι ἐν
ἀθλίαις σωγῶν τὴν ψυ-
χὴν μου ἐν ἔργῳ σου.

ρί
3

ἐξόληται ἡ μέριμνα ὅτι πάντα
θελήματα αὐτοῦ.

ὁμολογήσεις καὶ μέγα
πρέπει αὐτὸ ἔργον αὐτοῦ.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μέγα
εἰς τὸ ἄνω αὐτοῦ αἰῶνος.

Κρίνεις ἄνθρωποι ἡσάπηρ θαυμά-
σιον αὐτοῦ ὅτι ἐν ἀθλίαις
οἰκτιρῶν ὁ κς̄ τὸ φῆν
δωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

ἄγιος ὡς ἀποκρίσθης

Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
ἀγαθή κησ αὐτοῦ.

Ἰσχύς ἐργῶν αὐτοῦ ἀμήγαλ
τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Τοῦ δ' οὐρα αὐτοῖς ἡμερο
μίαν θῆναι.

Εργα χειρῶν αὐτοῦ ἀληθία
καὶ κρίσις· τίτα πάντα
αὐτῷ τολᾷ αὐτοῦ.

Εστὶν ἐργα εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πεποινημένα

ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λα
ῷ αὐτοῦ.

Ερετίματο εἰς τὸν αἰῶνα δια
θήκησ αὐτοῦ· ἡ οὐρανὸς φοβε
ρὸν τὸ ὄρομα αὐτοῦ.

Αρχὴ σοφίας φόβος κυ·

Εὐδοκία· ἀσώγηται πάντες τοῖς
ποιοῦσιν αὐτήν.

Ηάμωσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ἄλλη λόγος.

α-θα
112
Μακάριος ἄνθρωπος οὗτος
ὁς ποιεῖ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ· θλίψις φόβος
ἀποδοθήσεται αὐτῷ
καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

ρτ
α
3

Εὐδοκίαν ἔσται ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Εὐδοκίαν ἔσται ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Οὐκ ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Τι εὐδοκίαν ἔσται ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Εὐδοκίαν ἔσται ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Εὐδοκίαν ἔσται ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Εὐδοκίαν ἔσται ἡ καρδία αὐτοῦ
καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν· καὶ ἡ ἀγαθία αὐτοῦ
ἐκκαθαίρει αὐτόν.

Ε γαήρικται η βαρδία αὐτοῦ ὅ
μη φοιῇ· θη· ἕως οὐ ἐπί· αὐ
ἑωπτοῦ ὄχθροῦ αὐτοῦ·

Ε σκόρ· πῖσθ' ὅδε κε τοῖς πέ
μνησι· ἡ δὲ βαρδία αὐτοῦ
μὲν εἰς τοῦ αἰῶρα τοῦ αἰ
ῶρος·

Τ ὁ κέρας αὐτοῦ ἔσθ' ὅδε
ἐν· ἀόχνη· αἵμαρ τω λὸς ὅψο
ται βαρδία ὁρμισθήσεται·

Τ ὅς ὁ δὲ ῥ' αὐτοῦ βρ' ὅδε
ἔσθ' ὅδε κήσεται·

Ε πῖσθ' ὅδε αἵμαρ τω λὸς αὐτοῦ
λείται· *ψαλμὸς τῷ δαδ. ἀλληλ.*
ἰρεῖτό· πᾶν δ' αὖ κ' ἄμ' ἄπ' το
ὄρομα κ'· εἴη· τὸ ὄρομα κ'
ἀλλ' ἡ μένος αὐτοῦ ῥ' αὐτοῦ
ἔσθ' ὅδε αἰῶρος·

Α πὸ αἰῶρα τω λὸς ἡ λῖου μέχρι
δ' αὐτοῦ αἰρε τοῦ ὄρομα
κ'· ἔσθ' ὅδε αἵμαρ τω λὸς
ἔσθ' ὅδε κ'·

Ε πῖσθ' ὅδε αἵμαρ τω λὸς αὐτοῦ·

20
P B
3

Πῶς ὡς κς̄ ὁ θς̄ ἡμῶν·

ἐν ὑπὲρ τοῖς ἑατοικῶν καὶ
τῶ τῶ τειρῶ ἰθρῶν·

Ἐν τῶ ὡς καὶ ἐν τῇ γῇ·

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς πνοῆς
ἀπὸ κοτρίας ἀνυψῶν πεί
ρηται·

Τοῦ καθίσει αὐτοῦ ματὰ ἀρχό
των· ματὰ ἀρχόντων λαὸς
αὐτοῦ·

Κατοικίς ζωῆς ἀνθρώπου·

Ὁ ὡς ἐπὶ τέκνοις ἀφρανοῖς
μηρ·

ἀλλήλων·

Ἐν ὅδῳ ἡ πλὴν ἀνθρώπου·

οἱ κούια κὼβ ἐκλαοῦ ὑδρὸς
ρου·

Ἐπὶ τῇ θείῳ δαίμονι ἀσμάτῳ·
ἐν ἡλίου σίῳ αὐτοῦ·

Ὁ θς̄ λαοὺς εἶδε καὶ ἰθρῶν
οἱ οὐρανὸς ἐστὶν ἀφῆκε τῶ
ὁπίσω· τῶ ὅρῳ ἐσκήρτη
σας ὡς ἀκριοὶ·

Καὶ οἱ υἱοὶ οὐοῦ ὡς ἀρρίων προ
βάτ·

ρίγ
ζ

Τί σοι εἶαι θαύμασά σοι ὅτι ἐφυγά-

Καὶ σὺ ὁ ῥοδῶν ἡ ὁ τί ἀρὰ φησὶς
τῷ ὀπίσω.

Ταὐτὸ ῥηὶ ὅτι ἐσκίρτλησά περὶ
λεῖοι, καὶ οἱ βουρνοὶ ὡς ἀρμὴ
προματῶν.

Απὸ προσώπου κυδῶ λαί-
θη γὰρ. ὑπὸ προσώπου
τοῦ θυϊακῶν.

Τοῦ ἀρδῆατος τὴν πέτραν
ἰλίμρασ ῥοδῶν.

Καὶ τὴν ἀμρότομον ῥοδῶν
ῥοδῶν. μὴ ἡ μὴ κέ μὴ ἡ μὴ.

Ἄλλη τῷ ὁρῶματί σου δὸς δόξ-
Επὶ τῷ ὁρῶματί σου καὶ τῇ ἄλλῃ

θείῳ σου. μὴ ποτε εἴπω
σι τῷ ὁρῶματί σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτῶν.

Οὗτος ὁ ἡμῶν τῷ ὁρῶματί σου
εἴπω τῇ γὰρ πάντα ὅσα ἡ θύλη
σε μὴ οἶκτε.

Τῷ εἰδωλῶ τῶν ὁρῶματί σου
ῥοδῶν καὶ χρυσοῦ ῥοδῶν
χειρῶν αὐτῶν.

Ετόμα' ἄρουσι βα' οὐλα λήσου,
 σιμ' οφ' θαμμοιο' ἄρουσι ἔκο
 ψομται.

Ωτω' ἄρουσι ἔκω κούσομται.

Ρίμασ' ἄρουσι ἔκο σφραμθή
 σομται· χεῖρας ἄρουσι βα'
 οὐ ψηλω φήσουσι.

Πόλασ' ἔχουσι βα' οὐ περιπαι
 τήσουσιμ' οὐφωμήσουσιμ'

Ερτῶ λάρυγγι αὐτῶν.

Ομοιοι αὐτοῖς μέροιμ' τοιοῖτοι
 οὐω τις αὐτῶν.

Καὶ πάντες οἱ πεποιθότα
 ἑσπῶ τοῖς· **ο**ὐλοσ' ἡ λήπτι
 σιμ' ὅτι κ'· βοηθὸς βα' ὑπε

περαιασι αὐτῶν ἔστι.

Οἰκος λάρυγγι λήπτι σιμ' ὅτι κ'.

Εοηθὸς καὶ περαιασι αὐτῶν
 ἔστι.

Οὐφωμὸς μέροιμ' τοῖς κ' ἡ λήπτι
 σιμ' ὅτι κ'· βοηθὸς βα' ὑπε

περαιασι αὐτῶν ἔστι.

Κε' μνησθῆσ' ἡ μερ' εὐλόγησ'.

ἡ μὰς· εὐλόγησέ τοι οἱ κορίνη.
Εὐλόγησέ τοι οἱ κορυαῶν.
Εὐλόγησέ τοι οἱ φοβουμένους
τοὺς κῆ.
Τὸς μικροῖς μὰς τῶν μακάριων.
Προσθήκη κς εὐ μὰς.
Εὐ μὰς λαί δω τοῖς υἱοῖς υἱ.
Εὐλογημένοι υἱ μὰς τῶ κς.
Πῶ ποιήσῃ τι τοῖς ἀποστόλοις τῆς
οὐκ τοῦ οὐκ τῶ κς.
Πῆ δὲ τῆς εὐ δω κε τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀποστόλων· ἔχου μελετοῖς ἀνέ
σου σί σς κς.
Οὐ δὲ πάντες οἱ λαοὶ βαίνομεν
τες εἰς αὐτοῦ.
Αλλὰ μὰς οἱ ζωὴν πιστεύουσι
σομὲν τοὺς κς ἀπὸ τοῦ μὲν
δω τοῦ αἰετοῦ.

Ἀλληλουῖα

Αλλήλωσαν ὅτι ἔσται καὶ αἱ κς
τῆς φωμῆς τῆς δεινότητος.
Οὐκ ἐκλίμε τοῖς αὐτοῦ ἐμοί
καὶ δὲ τῶν σὺν αὐτοῖς μου.

πικαλίεσμαι.

ΠΕΡΙΩΧΟΡΜΕΩΔΙΡΩΘΩΡΑΤ.

ΧΑΛΩΟΙΩΔΟΥΕΥΡΟΣΑΜΕ.

ΛΙΨΗΛΑΙΟΔΩΗΡΕΥΡΟΡΙΑΙ

ΤΟΟΡΟΜΑΚΥΔΩΤΕΛΑΛΩΑΜΗ.

ΩΚΕΡΩΣΑΤΩΨΥΧΗΜΟΥ.

ΕΛΗΜΩΡΟΚΣΙΑΔΙΚΑΙΟΥ

ΣΟΘΣΗΜΩΡΩΔΕΕΙ.

ΦΥΛΑΩΣΩΤΩΡΗΤΩΟΚΣ.

ΤΑΠΤΙΡΩΘΗΡΙΑΕΣΩΣΕΜΕ.

ΠΙΑΡΩΤΩΨΥΧΗΜΟΥΩΣΤΗΡ.

ΩΡΑΠΤΩΣΙΡΣΟΥ.

ΟΠΚΣΕΥΩΡΓΕΤΗΣΕΣ.

ΟΠΙΩΖΕΙΛΕΤΟΤΗΡΨΥΧΗΜΟΥ

ΕΚΘΩΡΑΤΟΥ.

ΤΟΩΟΦΘΑΜΩΜΟΥΩΠΩΔΩ

ΚΡΥΩΡΙΑΤΟΥΠΩΔΩΜΟΥ

ΩΠΩΟΛΙΣΘΗΜΑΤΟΣ.

ΕΥΑΡΕΑΝΩΩΡΩΠΩ

ΧΩΡΩΖΩΡΤΩ

ΠΙΑΙΩΣΑ

ΜΩΔΕΑ

Εγὼ δὲ εἰ-παθὲν τῇ ἐκείνῃ
μου πᾶς ἄνθρωπος ψάλλῃς.

Πίπτα ποδώσω τῷ κῶ πῶ
ρί πᾶν τὸ μῶν τῶν πῶδω
κί μοι ποτήριον σωτηρίας
λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυ-
δῶν καὶ λῶμαι.

Τὸ δὲ χάρι μου τῷ κῶ ἀποδώ-
σω ἐν παντί οὐ παντός τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ.

Τί μοι ἐν παντί οὐ κυδῶν
τοῦ πᾶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ὡκὲν ὁ δούλος σου

Εγὼ δούλος σου καὶ υἱός σου
παιδίσκος σου.

Διέρρηξας τοῦ σώματος μου.

Θύσω θυσίαν ἀμέσως.

Ὁνόματι κυδῶν καὶ λῶμαι.

Τὸ δὲ χάρι μου τῷ κῶ ἀπο-

Διέρρηξας τοῦ σώματος μου.

Θύσω θυσίαν ἀμέσως.

Ὁνόματι κυδῶν καὶ λῶμαι.

+ ἀλληλογίαι

Αἰρεῖτε τὸν κύριον πάντες τῶν
 ἁγίων ἀγαπᾶτε αὐτὸν πάν-
 τες οἱ λαοί.

Οτι ἐκράται ὁ θεὸς τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
 εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλογίαι. 118

Εξομολογῆτε τῷ κυρίῳ ὅτι
 ἡ ἀλήθεια τοῦ αἰῶνα
 ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰ πάντες οἱ κοῦροι ἡλῶσι
 ἡ ἀλήθεια τοῦ αἰῶνα
 ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰ πάντες οἱ κοῦροι ἀγαπᾶ-
 ῖν αὐτὸν ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ αἰῶ-
 να ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰ πάντες οἱ κοῦροι φοβούμενοι
 τὸν κύριον ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ αἰ-
 ῶνα ἔλεος αὐτοῦ.

Εκ θλίψεως ὅτι ἡ ἀλήθεια
 τοῦ κυρίου καὶ ἡ δικαιοσύνη.

ρ 1 α
 3

ρ 1 β
 3

Εἰς πρῶτον μου·

Κς ἐμοὶ ὡς θεὸς καὶ οὐ φρουρ
Θησομαί τι ποιήσεις μοι
ἄνθρωπος· κς ἐμοὶ ὡς θεός, καὶ

Ἄγαθόν πεποιθήμαι ἐπὶ κς,
ἢ ὅτι ποιήσεις μοι ἄνθρωπον·

Ἄγαθόν ἐλπίσειμι ἐπὶ κς, ἢ
ἐλπίσειμι παρὰ χρυσοῦ·

Πάντα τὰ ὅτι ἐκκύλωσάν με
ἐν τῷ ὁράματι κυνέμων αὐτοῦ·

Κυκλώσάν με ἐκκύλωσάν με
καὶ ἐν τῷ ὁράματι κυνέμων
αὐτοῦ·

Εκκύλωσάν με ὡς ἄνθρωπος
ἐκ κηρίου· καὶ ὅτι ἐκάνθη
σάκος μου ἐν ὁράματι καὶ θάλασσα·
καὶ ἐν τῷ ὁράματι κυνέμων
αὐτοῦ·

Ως θάλασσα ἡ ἀράνη τοῦ πεσάντος·

Καὶ ὁ κς ἂν ἐλάμβανέ με·

Ισχύ μου καὶ ὑψηλότητός μου

71
ὁ κς, καὶ ἄνθρωποις ὅσους
Φωρῆν ἁγίαν ἁλὶ ὁσὸν καὶ σῖαν
Περὶ σκηνῆς διηλαίων.
Πορὶ ἁγίου ὁσὸν ἡσυχίας.
Πορὶ ἁγίου ὁσὸν ἡσυχίας.
Πορὶ ἁγίου ὁσὸν ἡσυχίας.
Οὐκ ἔστιν ὁσὸν ἡσυχίας.
σομαι καὶ διηγήσομαι τὰ ἐρ
γα κς. παιδῶν ὁσὸν ἡσυχίας.
ὁ κς, τῷ δὲ θανάτῳ
οὐκ ἔστιν ὁσὸν ἡσυχίας.
Αρὸις ἁγίου καὶ τῶν ἁγίων
σῶν.
Εἰς ὅλθον ὁσὸν ἡσυχίας.
Πορὶ ἁγίου ὁσὸν ἡσυχίας.
Πορὶ ἁγίου ὁσὸν ἡσυχίας.
Εἰς ὅλθον ὁσὸν ἡσυχίας.
Εἰς ὅλθον ὁσὸν ἡσυχίας.
Πορὶ ἁγίου ὁσὸν ἡσυχίας.
οἱ οἱ κο. ὁσὸν ἡσυχίας.
ἄνθρωποις ὅσους καὶ σῖαν.

Παρὰ κυ' ἄνθρωπο ἄντη.
Ταῖς αἰθαιθαιμα τοῖς βροφθαι
 μοῖς ἡμωρ.

ὅτι ἡ ἐμὴ βραχὺ ἡμῶν ποίησεν
 ὁ κς· ὡς γὰρ ἔχουσιν ἀποδοῦναι
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ·
 ὡς κς· ὡς κς· ὡς κς· ὡς κς·
 ὡς κς· ὡς κς· ὡς κς· ὡς κς·

Ὁ λογισμὸς ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὁρίματι.

Εὐχαριστοῦμεν σοι πάντοτε ὁ θεός πατήρ·
κύριε ἡμῶν ὅς ἐστις ὁ ἀληθινός.

Εὐχαρίστας εἶ οὐ πάντως ἐν τοῖς
 πυλῶσι σου ἕως τῶν κε-
 ραίων τοῦ θυσιᾶς αἱρίου.

Θ ε μου θει συ η αι ο ζ ο μολογη
σου αι σοι:

ὁ μου εἰς ἡμᾶς ὑπόσχεσθ·
 ἔμοχλοισμαί σοι ὅτι πη-
 κούσας μου καὶ ἄβρουμοι
 εἰς σπῆαν· ὁ μοι λογισθῆ-
 τῶ κ' ὅτι αἰγὰς ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

15

ΑΛΗΛΟΥΙΑ ΡΙΗ: Π

αἱ καρδιοὶ οἱ ὦμαί μοι ἐν ὁδῷ
 οἱ πορδαῖοί μοι ἐν ὁδοῖς
 αἱ λαίριοι οἱ ὅξευρά μοι τὰς
 τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὁλῇ
 καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν·

Οὕγαρ οἱ ἔργα ζόμενοι τῇ
 ὁδοῖς αὐτοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐ-
 τοῦ ἐπορεύθησαν·

Εὐετείλω τὰς ἐντολάς σου
 τοῦ φυλάσσειν σε·

Ο φίλοι κατευθύνθησαν
 αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάσσειν
 σε τὰ δικαιώματά σου·

Πότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ ἐν τῇ
 μέσῃ ἐν ὁδοῖς σου·

Εξομολογήσομαί σοι ἐν ἀθύ-
 ρητι καρδίας ἐν τῷ μέσῳ
 σου ἐν αἵματι τῶν κρίματων
 τῆς δικαιοσύνης σου·

Τὰ δικαιώματά σου φυλά-
 σσειν με ἀπὸ καταλίπης·

ἔωσθ' ὁδρῶν.

Ε ἔντιμιε αὐτορ· θωοσείρεώ τε
ρος τῶν ὁδοῦ αὐτοῦ, ἔρῳ
φυλάσσει τοῦ λόγου σου.

Ε ἔντιμι καρδίᾳ μου ὁξοξί
τησά σε μή ἀποστήσῃς ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου.

Ε ἔντιμι καρδίᾳ μου ἔκρυψα
τὸ λόγιόν σου ὅπως ἀμὴν
ἀμαρτῶσσι.

Ε ὕψις τὸς εἰκὲς δίδασκόν
με τὰ δικαιώματά σου.

Ε ἔντοισ' χεῖλεσί μου ὁξοξί
λαπαῖν τὰ ἐντολὰτα τοῦ
στόματός σου.

Ε ἔντιμι ὁδῶ τῶν μαρτυρίων
σου ἕως ἔθις ὡς ἐπὶ πᾶν
τὸ πλόντων.

Ε ἔνταίς ἐντολαῖς σου ἄδο
λῶς χέσω καὶ λατρωήσ
ταὸ ὁδοῦ σου.

Ε ἔντοισ' δικαίωμασί σου
ἀνίσω ὅπως ἐπιλήσομαι

τῶν ἰσχυρῶν σου.

Αρτῶν πόδες τῶν δούλων
σου ζήσομαι καὶ φυλάξω
τοὺς λόγους σου.

Αποκάλυψον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ κατανοήσω
τὰ θαυμαστά ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ.
καὶ ἀποκρύψῃς ὡς μοῦ
τὰς ἐντολάς σου.

Επεὶ πόθῃ σὲ ψυχῆ μου
τοῦ ὅτι θυμῆσαι τὰ κρίμα
τά σου ἐν παντί καὶ ῥῶ.

Επετίμησας ἡ πόρνη φάρμακ
ῶν κατὰ ῥατοιοὶ ἐκ κλίματος
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ὡς μοῦ ὁ νόμος
ὁ οὐδὲν ὡς ἵππὸς τὰ μαρ
τυρία σου ὅτι ἐζητήσω.

Καὶ γὰρ ἐλάθισα ἀρχὸν τῶν
καὶ καὶ τὸ μὲν κατὰ νόμον.
ὁ δὲ νόμος σου ἡ ἀρχὴ
ἐν τοῖς διαιώμασι.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτυρία σου με-
λέτη μου ἐστὶ· καὶ αἰσιν μου
λίαν μου τὰ διδασκαλία.
Εκολλήθη τὸ ὄψωφρον μου
χλίμ μου· ζήσομαι κατὰ τὸ
λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγαγας
ἐπὶ κούρας μου· διδάξο
με τὰ δικαίωματά σου.

Οδοὶ δικαίων σου συ-
μμετρούμαι· καὶ ὁδοὶ ἀγα-
θῶν ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ερύσας ἐκ τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ
ἀκῆς· διὰ τὸ ἐκκαθαίρει με
ἐν τοῖς λόγοις σου.

Οδοὶ ἀδικίας ἀποστρέ-
ψαι· ἀπὸ τῆς ἐκείνης· καὶ τὴν ὁδὸν
ἐκκαθαίρει με.

Οδοὶ ἀληθείας ἡ ἐκκαθαίρει
τὰ κρίματά σου· ἐκκαθαίρει
τὸ μένος.

Εκολλήθη τὸ μαρτυρίοις
σου· κέλεται με ἐκκαθαίρει με.

Ὁδοὺ δὲ τολῶν σου ὁδράμοι
ὅτα ἐπλάτυνας τὴν καρ
δίαν μου.

Ὡς ὅτε θῆσόν μοι κέτῃ ὁ
δοὺ τῶν δικαιοματιῶν σου.
Ὡς ὅτε ζήτῃσω αὐτὴν διὰ παντός.

Ευνείπισόν με καὶ ὀξείραν
τω τὸν ῥόμον σου καὶ φυλά
ξω αὐτὸν ἐν ὀλήκαρδίῳ μου.

Ὁδήτησόν με ἐν τῇ τριῶν
τῶν δὲ τολῶν σου ὅτι αὐτὴν
ἠθέλησα.

Κλίρον τὴν καρδίαν μου εἰς
τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς
πλεοροξίαν.

Ἀποσρεψόν τὸ ὀφθαλμῶν
μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότη
τα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με.

Ετῇ σὸν τῷ δούλῳ σου τὸ ῥό
μόν σου εἰς τὸν φόβόν σου.

Περίβλεπὸν ὁρμῆς μου ἐν
ὁρμῇ ἀποπνεύσω ὅτι τὰ κρί
ματά σου χρεῖά τῃ.

Ιδούδωκε θύμην σάπασιν ἐν τῷ
λαῷ σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ζῆσόν με·

Καὶ ἐλθέτωι δώξέ με τὸ ἐλεῶν
καὶ τὸ σπρίον σου κατὰ τὸν λό
γον σου·

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀ
μειδίζουσί με λόγον ὅτι ἔ
πισται ἐπὶ τοῖς λόγοις σου·

Καὶ μὴ περίβλησιν ἐκ τοῦ στόμα
τός μου λόγον ἄληθῆς ἕως
ὄψεσθαι ὅτι ἐπὶ τοῖς ἰσχυρί
μασί σου ὁ θεὸς ἠλάττωσεν·

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου·
ἀπαρτὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

Καὶ ὁ πόρρω μὴν ἐν πλάττω
μεῶν ὅτι τὰς ἐν τῷ λαῷ σου ὁξε
ζήτησω·

Καὶ ἐλάλωμαι ἐν τοῖς μαρτυρί
οις σου ἐν ἀντιορυσίλειων
καὶ ἐκ κήρυξός μου·

Καὶ ἐμὴ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐν τῷ

λαῖς σου αἶς ἠγάπησω σφό
δρα· καὶ ἠρατὰς χεῖρας
μου πρὸς τὰς ἐν τολαῖς σὸ
ας ἠγάπησω· καὶ ἡ δούλωχον
ἐν τοῖς δικαίωμασί σου·

Μνησθήτι τῶν λόγων σου
δούλω σου ἐν δόξη λῦσι
σας μὲν.

Αὕτη μὲν παρεκάλει σὲ ἐν
τῇ ταπεινώσει μου ὅτι το
λόγιόν σου ὄξησέ μεν.

Υπερήφαινοι παρηρόμοι
ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ
ρόμου σου ἐκζέλει μεν.

Εμνησθήτι τῶν κριμάτων σου
ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ παρεκμή·

Αθυμία κατὰ χεῖρας ἀπὸ
ἀμαρτωλῶν τῶν ἐκ τα
λιμπαρόντων τοῦ ρόμου σου.

Ψαλτὰ ἡ σάμμοι τὰ διελαιώ
ματά σου ἐν τόπῳ παροικί
ας μου.

Εμνήσθη ἐνρυκτὴ τοῦ ὀνό

ματὸς σου καὶ φύλα

ζατορμόμου σου.

Αὐτὴ ἐρενηθή μοι ὅτι τὰ δι
καιωμάτων σου ὁζοθήτησα.

Μερίσ μου ἐκ ἐπιπατοῦ φυ
λάζασθαι τορμόμου σου.

Εὰς ἡ θηρ τοῦ πρρσώπου
σου ὁρῶλη καρδία μου, ἐλέ
ησόν με λιπατὸ λόγιόν σου.

Πιστολογήσω μνητὰς ὁδοῦ
σου καὶ ἐπέαρθω τοῖς πό
δας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Εἰ τοι μὰς θηρ καὶ οὐκέτι πρῶ
χθηρ τοῦ φυλάζασθαι τὰς
ἐμπόλας σου.

Εχοιρίαι αἵμαρ τωλῶν περὶ
ἐπλάκησάν μοι. καὶ τοῦ ῥο
μου σου ἔκπαθλαθόν με.

Μεσορμήκτι ὁρῶ ἡ γάρ ῥομήν
τοῦ ὁζομολογῆσθαί σοι ἐ
πὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιο
σύνης σου.

Μετοχοσάτω ἡμὶ πάντων τ

α

α/πα

φοβουμένη σε, καὶ τῶν φύλα-
 στού σου τὰς ἐν τολαῖς σου. τοῦ
 ἐλθόντος σου, πλήρη σὴ γέ-
 νηται αἰσώματα σου, διδάζομε.
 γενεὴν ταῖς ποίησας μετὰ τοῦ
 δούλου σου, καὶ καὶ αὐτὸν λόγον αὐ-
 τοῦ. καὶ παιδείαν, καὶ
 γὰρ σὺν δίδασκόμε, ὅτι ταῖς
 ἐν τολαῖς σου ἐπίστασα. πρὸ
 τοῦ μεταπορεύεσθαι, ἐγὼ ἐπλη-
 μνήσα. διὰ τοῦτο, τὸ λο-
 γισμὸν σου ἐφύλαξα. γενεὴν ἃ
 οὐκ, καὶ ἐν τῇ γενεῇ σου.
 διδάζομε τὰ δίκαια σου.
 σου. ἐπληρώθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικί-
 ᾱ παρὰ φάρμακον. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ μου, ἐξεδύνησα τὰς
 ἐν τολαῖς σου. ἐτύρω θη

α/πα — ἀντιμειν — δ — ἔγραψα ἐγὼ θε-
 ὁδωρος οἰκονόμος ἐκ πόλεως μαφης, καὶ καλὸ
 τυχερὸς ὁ ποῦ ἔγραψε ἐπὶ τοῦ τοῦ φαλτήριον καὶ ἐ-
 χε, τὴν μετὰ αἰώνιον.

V. 1000

παρ

οι οι κ-ηρ-

又

3η παραδ. 22

Handwritten signature

Εἰς τὴν ταπεινώσει μου·

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθω
ματιῶν δικαιωμάτων σου ὅ
τι ἐράντοίς ὀξήσας με·

Εὖς εἰ μὴ ἀνώστῃ σὸν με ὅτι ἄ
δικαιώματά σου ὀξήσῃς με·

Εμὲ ὑπέμαρψαν μαρτυροὶ
τοῦ ἀπολῶναι με· τὸ μαρτύρι
αὐτοῦ σωθήκα·

Πώσῃς σωτήριάς εἶδον· πῶ
ρας πλατύνῃς ἐντολή σου
οὐρανὸν·

Ὡς ἡ γὰρ πλάσας τὸν νόμον σου κέ
ολην τὴν ἡμέραν μελέτη μου
ἐστίν·

Ὑπὲρ τοῦ ὄχθρου μου ἐσώθρι
σάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν·

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκαλοῦ
τάς με σωθήτω· ὅτι τὸ μαρ
τύρι αὐτοῦ μελέτη μου ἐστίν·

Ὑπὲρ πάντων τέρψεσθαι ἡλπίσω·
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ὀξήσῃς με·

ὁ δὲ πόρνη ἄσβεστος
ἔσται τὸ πᾶν τὸ ὄνομα μου· ὅπως
φυλάξω τὸ ῥητόματόν σου.
Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐ-
ξέκλιμα ὅτι σὺ ἔροιο θέτη-
σάς με.

Ὡς ἐλυκέσθαι τὸ ῥητόματόν σου
λόγιόν σου· ὑπὲρ μέλι τῷ στόμα-
τί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν σου σωθήκα·
διὰ τοῦ τοῦ ἐμίσῃσά σου ὁ
δοῦναι δικίαν.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ ῥόμος
σου· καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡς καὶ ἐσῆσάν σου φυλάξας
θαυτὰ ἐν ῥήματι σου· καὶ ὁ
σῶνός σου.

Ἐταπείνωθὲν ὡς σφόδρα
κέκλιμα κατὰ τὸν νόμον σου.

Ὡς ἐκείνου τοῦ ῥήματος σου· ἐν
δόκῃ σου δὲ καὶ ταῖς ἐν ῥήμα-
τί σου δίδασκαί με.

Ἡ τύχη μου ἐν ταῖς χερσίν σου δι-

απαρ τὸς, καὶ τοῦ νόμου σου ὅς
κ' ἐπὶ λαθόνει.

Εθάρτο ὡμαρ τωλοῖ πατρίδαί.
Σέκτωρ ἔρτο λωρ σου ὅς κ' ἐπ' αὐ
ρήθην.

Εκληρονομήσω τῶ μαρτύρι αἰ
σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἡ ἀμάρτια
τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

Εκλιπατήρ καρδίᾳ μου τοῦ ποι
ῆσαι τὰ δίκαια ὡματῶ σου εἰς
τὸν αἰῶνα διὰ τὴν ἀντιλήψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα τὸν δε
νόμους σου ἠγάπησα· βοήθησόν
μου καὶ ἀντιλήψιν μου εἰς σὺ.

Εἰς τὸ ὡ λόγιόν σου ὅπως ἠλπίσω.

Εκ κλίματ' ὡπ' αὐτοῦ πορνεύω.
Μετανοήσω, καὶ ὅς ἐβράμην σὺ τὰς ἐν το
λαῶ τοῦ θυμου.

Αντιλαμνοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου
καὶ ζήσόν με· καὶ μετὰ κατὰ το
χρῆμα με ἀπὸ τῆς πρὸς δοῦ
λας με.

Εοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι.

εφίλη
δία τς

καὶ μελέτησιν ἐν τοῖς διαι
ώμασί σου διαπαντός·

Εξουδένωσας τοὺς ἀπὸ αἵματός
σου ἀπὸ τῶν διαιωμάτων
σου· ὅτι ἀδίκον τὸ ἐνθύμη
μα αὐτῶν·

Παραβαίνομενος ἐλογισάμην
παῖτας τοὺς ἀμαρτωλούς
τῆς γῆς· διαποῦτο ἡ γὰρ ψή
σωταί μαρτυρίᾳ σου·

Κατέλυσον ἐκ τοῦ φόβου σου
τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν
λεριμάτων σου ἐφοβήθη·

Εποίησα κρίμα καὶ δικαιο
σύνην· μὴ πάρα ὥς μετ' τοῖς
ἀδικοῦσί με·

Εκδόξαιτο ὁ δούλος σου ἄστυ
γαθὸν ἐν σινοφαιτισαῖς
σάμ με ὑπερήφανοι·

Οἱ ὀφθαλμοί μου ὄξυτι πορεύσ
το πρὸς σου· καὶ εἰς τὸ λῆγον
τῆς δικαιοσύνης σου·

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου ἡ

τὰ τοῦ ἔλθοῦ σου· καὶ τὰ δίκαι
ώματά σου δίδασκέ με·

Αούλος σου εἰ μὴ ἀγνώσκω τί σοί
μετ' καὶ γινώσκω μαρτυρίαν
αἰσού σου·

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κῶδι
σκεῖδωσα τὸ ῥόμο σου·

Δια τοῦ τοῦ γάπησά τας ἐν τοῖς
σου· ὡς χρυσὸν ὀρεῖα καὶ τὸ πῦρ

Δια τοῦ τοῦ πρὸς πάσας τὰς ἐν τοῖς
λαὸ σου κατὰ ῥοῦ μέλι, πᾶ
σαι ὁδοὶ αὐτοῦ δίκαια·

Θωμάτω τὰ μαρτυρία σου· δι
α τοῦ τοῦ ὅτι ἡ ἀληθεύσῃ αὐτῷ
ψυχῇ μου·

Η ἀληθεύσῃ τῶν λόγων σου φω
τίει καὶ σωετὶ εἰρήνην·

πρὸς τὸ μαῖνον ἡροῖσαι καὶ ἡλκισ
τῶν· ὅτι τὰς ἐν τοῖς σου ἐ

πεπότησαν· **ΣΤΑΙΣ** **Ε**
καὶ ἡ ἀλθροῦς μετ' αὐτοῦ ἐλθὲν

μετ' αὐτοῦ τὸ κρίμα τῶν ἀγα
πῶν τῶν τοῦ ὁρομαί σου·

Τὰ δὲ καὶ ἑλπίματα μου καὶ τὴν
θεωρίαν τὸ λόγιόν σου· θ
μήλας κυριεύσω μου πα
σα ἀρετή·

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαν
τίας ἀνθρώπων φυλάξω τὰς
ἐντολάς σου·

Τὸ πρόσωπόν σου ὁρίσθη
μοι ἐπὶ τὸν δούλον σου καὶ
αἰδοῦμαι τὸ ἀγαθάς σου
τάσσου·

Αἰδοῦμαι ἰδὼς τὴν ἁγίαν
οἰοφθῆναι μου ὡς ἐκείνη
λαζα τὸν νόμον σου·

Αἰκαὶ οὐκ ἐκείνη καὶ ἀθῆσαι
στὶς σου ἐν τῷ δικαιοῦ
την τὰ μαρτύριά σου καὶ ἁ
λὴ θάψω σφόδρα·

Εξέτηξί με ὁ ἄγγελός σου ὅτι
πρόλαβον τὴν λόγον σου
οἱ ἄχθροί μου·

Πεπνεύματόν σου τὸ λόγιόν σου
σφόδρα καὶ ὁ δούλος σου καὶ

100
τάπη σὲρ αὐτό.

Ἡβώ τερος ἀνώγει καὶ ὁξ ουδε
ρω μένος τὰ δικαιώματά
σου ὅκ' ἐπλάθονην.

Ἡδίκηαι οὐκ ἔστιν σου δικαιοσύνη.
Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ ῥόμος
σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀργὴ καὶ εὐροσάμει
αἶρ το λά σου μέλι τέ μου.

Δικαιοσύνη τὰ μέγ' τυρίωσθ
Εἰς τὸν αἰῶνα σωέτισόν
μέ καὶ ζήσομαι.

Εκέκραζ' ἄν' ὅλη καρδία μου
ἑνώκουσόν μου κ' ἐτὰ δίκηαι
ώματά σου ἐκζητήσω.

Εκέκραζ' αἰσίν σου μέ καὶ
φυλάττω τὰ μαρτυρία σου.

Προίφθασα ὅν' ἠωρίσθαι
ἐκέκραζω. Εἰς τὸ ὡλόγισα
σου ἐπήλπισα.

Προίφθασα τοῖς φθασαί
μου πρὸς ὀρθρον τοῦ μέλιτος
τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἡκούσθησάν με
καὶ τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρί
μα σου ζήσόν με.

Προσέγμισαν οἱ καταδιώκοι
τές με ἀνομίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ
ρόμου σου ἐμαλινώθησαν.

Εγὼ εἰσὺν ἐκέλευσά με αἱ οὐ
δοί σου ἄλλη θεία.

Κατὰ χάριν ἀγαπήσάν με μαρ
τυρίῳ σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶ
να ἐθέμειώσας αὐτά.

Ιδοὺ τὴν ταπείνωσίν μου
ὅσον ἐλόυμαι, ὅτι τοῦ ρόμου
σου ἐκέλευσάν με.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύ
τρωσά με· διὰ τοῦ ῥήγματος
ζήσόν με.

Μακάριος ὁ ἀμαρτωλὸς ὅτι
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐ
κέλευσάν με.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ ἐ
κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοί με

καὶ θρήνην τέ με ἐκ τῶν
μαρτυριῶν σου ἔκείκειλμα.

Εἰδοὺ ἄσωε τὸ ὕψος καὶ ὄξε
τὴ κόμη ὅτι τὸ λόγιόν σου

ἔκείφυλαξαι το·

ἰδεὸς τί τὰς ἐντολάς σου ἡγά
πησεν· ἐν τῷ ἔλεός σου ζή
σομέν.

Αρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
καὶ εἰς τὸ μέγα ἔσται πάντων
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Αρχοὶ τῆς βασιλείας σου ἀνέμω
ρεαί· καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου

ἐδείλυσεν ἡ καρδίᾳ μου.

Αγαλλιῶσά με ἡ γνῶσις τῶν λό
γων σου ὡς ὁ εὐρισθεὶς κύλ

λαπτολά.

Αγαλλίαί με στήσαι καὶ ἐμδο
ξάζει με· τὸ ὄρθρο σου

ἡγάπησα.

Επὶ πάντας τῆς ἡμέρας ἡγάπη
σεν ὅτι τὰ κρίματά της· δι

καιοσύνης σου.

ἱρὴν πολλὴν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ

ἱρὴν πολλὴν τοῖς ἀγαθοῖς
τοῦ ῥομοῦ σου, καὶ ἔκ' αὖτις
αὐτοῖς σκαψάδαλον.

Προσέδοκων τὸ σπρίομό σου κε
καὶ τὰς ἐν τολαῶ σου ἡγάπησας.

Εφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρ-
τύριά σου, καὶ ἡ γάπη σὲ αὐτῶν
σφόδρα.

Εφύλαξας τὰς ἐν τολαῶ σου
τὰ μαρτύριά σου ὅτι πᾶ-
σαι αἱ δοξαί μου ἔμελλόν σου κε.

Επιστάτω ἡ δόξα σὲ μου ἔμελλόν
σου κε. κατὰ τὸ λόγον
σωῆ πρὸς μέ.

Είσέλθοι τὸ ἀζίζιον μου
πρὸς σου κε. κατὰ τὸ λόγον
σου ῥύσαι μέ.

Εξερᾶσαι μετὰ χεῖλιν μου
ῥῆμα. ὅταν δὲ λαλῇς μετὰ
δικαιώματά σου.

Φθάνει τοῦ ἡγῶνά μου τὰ
μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν το-
λαῶ σου δικαιοσύνη.

Γ ἐρεῖς ὅτι ἡ χεὶρ σου τοῦ σώσαι
 με· ὅτι τὰς ἐντολὰς σου ἠρε-
 τισάμην.

Επεὶ αὐτοῦ θησαυτὸς οὐρανῶν σου καὶ
 ὁ ὀρόμος σου ἐπέτηται ἐπὶ τὴν γῆν.
 ἡ σὰν ἡ ψυχὴ μου καὶ αἱ ῥῖσά
 σοι καὶ τὰ κρίματά σου καὶ
 ἡ θήσός μοι.

πληρὴ θηρωσὶ πρόβατομά-
 πολλος· ζήτησον τὸν λαόν
 σου· ὅτι τὸ δὲ πᾶν λαόν σου
 ἔκ' ὁπλίσθησιν·

Ὁ Δὴτῳ ἀναφορὰ Θεοῦ :

Τὸς κ' ἐν τῷ θρίονταί με
κέκραζα καὶ εἰσὶ κούσ' μου
ἔρῃσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χά
λέωρ αἰλίκων καὶ ἀπογλωσ
σης δοξίας.

Τίδο θείη σοι καὶ τί προστέθῃ
σοι πρὸς ἑλῶσιν αὐτοῦ λίαν.

καὶ ἐβλήθη τοῦ δυνάτου ἡ βόρῃ
ἐβράσω τοὺς ἄνθρωποι τοὺς
ἐρηστικοὺς· οἱ μὲν οὐκ ἔπαυον

ॐ वा

δοξῇ καὶ μακαρίῃ τῇ αὐτῇ
ἐν παντὶ αἰῶνι ἀμήν

Γοῦλα παρὰ κηστῶν

καὶ ἀσπληνῶν

ἱερὴν ἡ ἀπρεῖαν ἱερὴν

ταρβέλασιν αὐτοῖς ἐπολιῶν

μεθ' ὧν ἔστιν

Ὁ δὲ τῶν ἁγίων

οὗτο ὁ ἁγίος καὶ ἁγίος

ὁ ἁγίος καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

καὶ ἁγίος

